

Giới thiệu Kim Cương Cấp Phá Sản Nữ

Truyện Kim Cương Cấp Phá Sản Nữ, để có được một gia đình hạnh phúc thì tất nhiên trước hết đôi phương phải biết nhường nhịn nhau, điều đặc biệt hơn nữa là một gia đình thì phải có những đứa con thì mới gọi là trọn vẹn một gia đình hạnh phúc thật sự.

Cô là đứa con gái út trong gia đình cùng với ba anh trai sống chung một gia đình đang rất hạnh phúc. Ba anh trai thì đi làm còn cô thì vừa tốt nghiệp xong liền bị đưa sang nước Anh để du học, hàng ngày đều bị ba người anh trai kiểm soát khiến cô rất khó chịu, chỉ mong muốn một điều là có được tự do cho mình. Cuối cùng cô cũng học xong và có lại được tự do cho mình.

Có lẽ thân phận mình là một người quý tộc nên tất cả đàn ông đều không muốn gần cô với lại ba người anh trai quá nghiêm khắc với chuyện tình cảm của cô. Nếu như tình yêu không tới thì cô tự đi tìm vậy, giao hết tất cả công việc làm ăn của gia tộc lại cho ba người anh trai kia.

Bạn đang đọc truyện *Kim Cương Cấp Phá Sản Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Đài Bắc tám năm sau

“Ta kháng nghị!” Trong phòng khách của một biệt thự xa hoa, giờ phút này truyền ra một tiếng hét to

Cô gái hét lên có một mái tóc dài mềm mại, âu phục prada tôn lên dáng người của cô, toát ra một quý khí

Đôi mắt trừng lên, trừng mắt nhìn đại soái ca trước mặt mình, khuôn mặt trắng nõn nà không tỳ vết nào vì tức giận mà đỏ ửng lên

“Này không công bằng, ta ba năm trước đã có giấy phép lái xe, các người dựa vào cái gì không cho phép ta lái xe?”

Tuần nam thứ ba Lăng Tiêu Nhiên tao nhã ngồi trước mặt bàn ăn, chậm rãi ăn bữa sáng, đôi mắt với chất vấn của mỹ nữ, chỉ neho mắt lại, miễn cưỡng mở miệng.

“Nếu như trí nhớ của người còn tốt, hẳn là nhớ rõ chính mình từng có ý muốn ra ngoài.”

Tiếng nói trầm thấp biểu thị sự không thoả hiệp, hiển nhiên, trong biệt thự này hẳn là người có địa vị

“Làm ơn! Đó chỉ là ngoài ý muốn.”

“Ta không tiếp thu vì ở không có gì lực cản tình huống hạ đem xe đụng vào chỗ đứng tránh, cũng có thể xưng là ngoài ý muốn.” Lăng Tâm Quân chuyển ánh mắt từ tờ báo sang khuôn mặt nhỏ nhắn của mỹ nữ, “Tiểu Vũ, người đã kỹ thuật điều khiển lạn đến bạo, không bằng thử nhận an bài lão đại, trên thực tế ta cảm thấy quan lại cơ đi theo người hội càng an toàn một ít.”

“Các người nghĩ ta là cô gái vị thành niên sao ? Đừng quên ta năm nay đã hai mươi hai tuổi.”

Lăng Tiêu Nhiên nhắm một ngụm trà, trên mặt lộ ra cười yếu ớt, “Tiểu muội, nói thật, ta thật sự rất bội phục lực phá hoại của người, chỉ mới hai mươi hai năm ngắn ngủi mà làm hỏng không biết bao nhiêu chiếc xe.”

“Tam ca, người không nói ra chẳng lẽ người ta nói người cảm sao ?” Hà Duyệt Vũ bị trào phúng không biết phản kháng gì hơn

Kiếp trước nàng rốt cuộc trêu chọc ai ? Cư nhiên đầu thai vào Lăng gia ?

Lăng thị tập đoàn ở Đài Loan là số một số hai đại công ty, tài sản tư nhân cao hơn mười một con số, Hà Duyệt Vũ theo họ mẹ là nữ hài tử duy nhất, cho nên từ nhỏ luôn hưởng thụ cuộc sống đẹp như mơ của công chúa

Nhưng là từ sau khi lão ba lão mẹ đi châu thiên đế, tam đại ác nhân này liền bắt đầu quản thúc tự do của nàng

Mọi người đều nói có ca ca cảm giác rất là hạnh phúc, nhưng là ba cái người kia chắc chắn không phải là phúc của nàng

Mới vừa tốt nghiệp trung học, nàng đã bị đưa đến Anh quốc học đại học

Khi đó đại thiếu gia Lăng Tiêu Nhiên chỉ quăng cho nàng vài cái thẻ tín dụng, cho nên cuối cùng làm cho nàng không có quan niệm về thu chi bù trừ, các học sinh đem nàng làm tiêu chuẩn cho người bị phá sản, oan uổng a! Nàng chính là cảm thấy cái gì tốt thì nên mua thôi

Mà nhị thiếu gia Lăng Quân Nhiên thì tìm cho nàng bốn gã vệ sĩ, cả ngày tùy thị ở bên, làm cho nàng khi ở Anh quốc mong muốn lớn nhất chính là tự do

một lần

Tam thiếu gia Lăng Vĩ Nhiên là khoa trương nhất, mỗi ngày đều gọi điện thoại đường dài kiểm tra kết quả học tập, hai nàng mỗi lần nghe tiếng điện thoại tinh thần đều khẩn trương, cuối cùng tạo ra chứng ghét tiếng điện thoại

Ngay tại một tháng trước, nàng rốt cuộc cũng được “phóng thích”, vốn nghĩ sau khi trở lại Đài Bắc, của nàng cuộc sống sẽ trở nên tốt đẹp, nhưng là vạn vạn không nghĩ tới, cuộc sống bây giờ lại còn tệ hơn trước

Đại ma đầu nói nàng là cái nữ hài tử, không cần đi làm, vì bảo tồn tài sản cho thế giới, nàng tồn tại chỉ cần mua sắm ăn chơi là được

Nhị ma đầu vì nàng liên hệ gia thám mỹ viện, phòng tập thể thao, câu lạc bộ nữ tử nhân rồi, rõ ràng là tính đem nàng bỏ vào hũ gạo làm con sâu mả

Tiểu ma đầu còn lại là cả ngày ở bên tai nói cái gì quy tắc của nữ tử, còn không từ vất vả dạy nàng như thế nào làm một cái đứng đầu phá sản nữ – này ngắn ngủn trong một tháng, nàng theo các trường đại học quý bản hồi đến hàng hiệu cơ hồ có thể trang nấn hai cái phòng, mua này nọ mua được nường tay, đi dạo phố dạo đến chân mềm mại, tiêu tiền hoa đến toàn thân đều mềm mại.

Ý thức được loại cuộc sống sâu gạo này nhảm chán đến cực điểm, cho nên nàng suy nghĩ ra, muốn xuất môn tìm một công việc, nhưng là xuất môn làm việc dĩ nhiên phải liên quan đến giao thông

Sau chuyện ba năm trước nàng đem xe Porche của lão tam vào bãi phế xe, ba tên bá đạo này liền cấm nàng từ nay không được đụng đến xe cộ nữa

Trên thực tế, kỹ thuật lái xe của nàng phải nói là siêu tốt, liền ngay cả lúc trước ở khảo hộ chiếu thời điểm, giám khảo đều liên tục khen ngợi của nàng điều khiển thiên phú, chẳng qua nàng xui xẻo thôi.

Nhớ lại vài chuyện đụng xe lúc trước, khiến cho nàng cảm thấy xấu hổ, vốn tưởng rằng sự tình đã qua đi lâu như vậy, ba tên bạn bự về việc .. công sự sẽ đem quên hết, kết quả là khi nàng mượn nhị ca xe ra ngoài dạo chơi, vẫn là cả ba cùng phản đối.

“Đại thiếu gia, ta cam đoan lần này tuyệt đối không gây chuyện nữa !”

Lần đầu tiên đâm xe, là nàng lúc nàng còn nghỉ hè ở Đài Bắc, mượn nhị ca chiếc xe thể thao, bởi vì muốn trốn một cái con chó nhỏ, cho nên không cần thận trọng vào bức tường kế bên ; Lần thứ hai đâm xe, nàng mượn xe Fefarri của tam ca, lúc ấy vừa vặn gặp cảnh sát đuổi bắt người xấu, chính nghĩa cho phép, nàng cùng vị cảnh sát đó truy đuổi theo, cuối cùng không cần thận trọng đem chiếc xe rớt vào hồ nhân tạo

Lần thứ ba đâm xe, nàng mượn chiếc Prsche của đại ca, còn chưa mở cửa nhà chạy ra, đại ca đột nhiên xuất hiện ở phía trước xe, vì không đại ca nhà mình trở thành tàn tật, nàng chỉ có thể đánh tay lái, hướng vào cánh cửa của nhà mình, từ đó về sau, ba tên ca ca này không cho nàng bước vào xe nữa bước

“Ta cũng không cảm thấy xe đối với người có ý nghĩa trọng đại gì.”

Đối mặt tiểu muội đáng thương hề hề cầu xin, Lăng Tiêu Nhiên vẫn bình thường

“Hiển nhiên đại thiếu gia người xem nhẹ giá trị tồn tại của ta.” Hà Duyệt Vũ thật khó chịu khi nghĩ tới đầu óc ba người đó lúc nào cũng xem nàng vô dụng như thế

“Người là bảo bối duy nhất của Lăng gia, mọi người thương người còn không kịp, làm sao có thể xem nhẹ sự tồn tại của người a?” Lăng Quân Nhiên cười cười, “Tiểu Vũ, mọi người không cho người tiếp xúc với xe cộ đều là có nguyên nhân, chính là vì mọi người lo lắng cho an toàn của người.”

“Nhị thiếu gia, hay người xem thường kỹ thuật lái xe của ta ?” Ngay cả nhị ca tốt nhất cũng nói như thế, thật là đã thương người khác mà

“Ngô. Vấn đề này không liên quan đến kỹ thuật của người.” Lăng Quân Nhiên nhún nhún vai, “Ta nghĩ đây chính là vấn đề toàn nhân loại chú ý, bởi vì một khi xe mà đến tay người, ta sợ người sẽ bị cảnh sát giao thông truy nã hết.”

Tức chết nàng !

Hà Duyệt Vũ hai tay chống nạnh, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, tầm mắt của nàng bắt đầu rơi xuống tam ca

“Tam thiếu gia, tốt nhất là người đừng nói cho ta biết, người cũng không muốn cho ta mượn xe”

“Người cảm thấy ta là loại người như vậy sao?” Hấn nháy mắt mấy cái với nàng, “Ta cũng không muốn người lại đem xe của ta đi tắm rửa nữa”

“Người ta cũng không phải cố ý.”

Đang nói, tam đại soái ca ăn xong bữa sáng chuẩn bị đi làm, Hà Duyệt Vũ vội vàng đi theo ba người mờ mắt sau, tính làm một cái triển tử nhân không đèn mạng theo đuôi.

“Đại thiếu gia, tốt xấu cũng là huynh muội hai mươi mấy năm, người làm sao có thể như vậy không nói tình cảm. Uy, nhị thiếu, ta biết người là người tốt nhất, cũng biết người hiểu rõ ta nhất. Uy uy, tam thiếu.”

Mắt thấy ba cái đại nam nhân không thèm dả động đến nàng mà đi thẳng ra ngoài cửa, nàng vừa tức vừa giận.

“Nếu các người ba cái tên không lương tâm không cho ta mượn xe, ta liền quyết định lấy hết thẻ tín dụng của bọn người, cho ba người cái hết thầy phá sản!” Nàng lược hạ ngoan nói.

“Nếu người thật có thể lấy hết, chúng ta đây cũng có thể có dục vọng kiếm tiền.”

“Đúng vậy, vừa vặn ta gần nhất công tác trạng thái rất tệ, tiểu muội, ta ở tinh thần thượng cùng kinh tế thượng duy trì người nhanh chút đem tạp xoát bạo!”

Chỉ có Lăng Tiêu Nhiên không nói gì đi vào trong nhà, “Lí quản gia, một hồi chúng ta đi làm sau, nhớ rõ đem gara khoá lại, nếu tiểu thư có dấu hiệu trộm xe, lập tức sai người ngăn nàng lại, khi tất yếu có thể áp dụng thủ đoạn bạo lực.”

“Dạ, đại thiếu gia!”

Phân phó xong, ba vị thiếu gia nghênh ngang mà đi.

Hà Duyệt Vũ thờ phỉ phỉ rửa vài tiếng, một cái buổi sáng, nàng đều ở buồn bực trung vượt qua, gần đến mười giờ, Lí quản gia kéo mập mập thân mình đi hướng gara, đem khóa mở ra.

Mỗi ngày phía sau, đều là quản gia đi chợ mua đồ ăn thời gian.

Nhà nàng gara nội bãi làm ra vẻ hơn mười thai danh xe, trừ bỏ có một chiếc có vẻ bình dị gần gũi, là chuyên môn vì quản gia chuẩn bị thay đi bộ tiểu march.

Hà Duyệt Vũ đảo dác theo đuôi hần đến gara, khi hần mở ra tiểu march sử ra xe khó thời điểm, nàng lập tức nhảy đến cỏ xa tiền, lộ ra kinh hoàng thần sắc.

“Lí quản gia không tốt! Vừa mới ta ở phòng khách xem tivi, đột nhiên nghe được MAi Di kêu cứu mạng, giống như có dấu hiệu xì ga, thật đáng sợ nhà thật đáng sợ, chúng ta có phải nên làm gì không?”

Lí quản gia đang nghe đến đoạn xì ga, sợ tới mức vội vàng nhảy xuống xe, “Tiểu thư, người xác định không có nghe sai? Mai tẩu thật sự nói có hơi ga sao?”

“Đương nhiên, chẳng lẽ người nghĩ ta bị lãng tai?”

Hần sắc mặt khó coi vội vàng chạy đến trước cửa, “Chuyện này ta phải thông tri đại thiếu gia.....”

“Tốt tốt! Nhanh chút gọi điện thoại cho đại thiếu gia, nếu không một hồi thật sự phát sinh nổ mạnh, kia chẳng phải là thực đáng sợ?”

Nhìn quản gia kéo mập mập thân mình bồn bồn hướng phòng ở chạy tới, Hà Duyệt Vũ giờ lên nụ cười đắc ý

“Hắc hắc! Nghĩ đến khóa trụ gara có thể ngăn cản bồn tiểu thư lái xe đi ra ngoài sao?” Nàng xoay người khiêu thượng tiểu march điều khiển tòa nội, rất quen thuộc luyện phát động xe.

Lí quản gia Chạy một nửa lúc này mới phát hiện chính mình bị tiểu thư lừa, nhưng là khi hần phát hiện ra thì chiếc xe đã ra khỏi cổng.

“Tiểu thư! Tiểu thư..... Trở về nhanh chút..... Ba vị thiếu gia không cho phép người một người lái xe đi ra ngoài a.....”

“Lí quản gia, hơi ga trong phòng bếp sẽ nổ mạnh, ta đề nghị người vẫn là kiểm tra một chút, về phần xe thì cho ta mượn nha, bye bye!”

Đề lại một cái hôn gió, ba giây sau, cái xe biến mất khỏi tầm mắt của Lí quản gia

Cư nhiên dám xem thường kỹ thuật của nàng, quả thật là hoang đường hết sức!

Hà Duyệt Vũ một bên điều khiển tiểu march, một bên dưới đáy lòng toái toái niệm, từ nhỏ đến lớn, nàng đều bị các ca ca quản thúc cuộc sống

Ở trong mắt bọn họ, nàng thật giống như là tiểu oa nhi phiền toái, bọn họ không cho rằng nàng có năng lực sinh tồn.

Kỳ thật nàng biết dưới đáy lòng bọn họ, thật lòng xem nàng như bảo bối nhưng đôi khi bọn họ quá thương lại mặc nhiên tạo gánh nặng cho nàng

Sống đến hai mươi hai tuổi, nàng chỉ biết tiêu tiền hưởng lạc, cho tới bây giờ cũng không có cống hiến gì cho xã hội, càng không có tự mình kiếm quá một phân tiền, lại nói như thế nào của nàng văn bằng cũng không phải lấy giả, ở quý tộc trường học “Còn thật sự” Dạy học hạ, nàng sớm tinh thông nhiều quốc ngữ ngôn, cho nên lần này về nước, vì muốn khiêu chiến năng lực của chính mình, nàng quyết định xuất ngoại mưu sinh, tiền chút thiên ở báo chí thượng nhìn đến mỡ nổi danh da kiện công ty đang ở thông báo tuyển dụng có kinh nghiệm mua đồ, coi hần đối quốc tế các loại phẩm bài hiểu biết cùng siêu thực nhận tri độ, nàng tưởng chính mình nhất định có thể đảm nhiệm kia phân công tác.

Bất quá chuyện này không thể để cho ba vị thiếu gia biết, nếu không kết cục của nàng sẽ là bị nhốt trong nhà cả đời này

Hà Duyệt Vũ đang suy nghĩ, đột nhiên tiếng chuông di động làm bừng tỉnh. Dĩ? Lúc này là ai gọi điện cho nàng?

Nàng một tay không chế tay lái, một tay thân đến bao bao nội sờ soạng, không nghĩ tới vừa mới nhấn một cái liền nghe thấy tiếng rống giận rầm trời

“Hà Duyệt Vũ, ngươi không phải là thừa dịp Lí quản gia không chú ý nên trốn ra ngoài chứ?”

Nghe thế thanh âm quen thuộc, nàng bản năng chấn động. Tình báo của lão đại cũng nhanh quá đi? Nhất định là Lí quản gia gọi điện thoại mật báo!

Nàng vội vàng pha trò. “Đại thiếu, ngươi phải nói chuyện cho công bằng nha, người ta không có trốn ra ngoài a, mà là quang minh chính đại đi ra, tuy rằng chiếc xe March này tính năng không bằng Porsche hay Ferarri, nhưng miễn cưỡng thì cũng chịu được -”

“Ngươi ngửa ngáy muốn đánh đòn phải không? Nếu không muốn bị đánh, lập tức đem xe về nhà, nếu không đừng trách ta đối với ngươi không khách khí!”

“Đại thiếu, ngươi rống nhỏ lại giùm.....” Nàng vội vàng đưa điện thoại di động cách tai ra xa, “Thính lực của ta là thuộc dạng bình thường, ngươi cũng nên dùng đề-xi-ben bình thường nói chuyện với ta chứ.”

“Ngươi này nha đầu chết tiệt kia -”

“Còn có oa, đại thiếu, chẳng lẽ ngươi không biết một bên lái xe một bên nghe điện thoại là rất nguy hiểm sao? Hay là ngươi muốn muội muội ngươi đi gặp thượng đế?”

Nghe đến đó, điện thoại bị quả nhiên Lăng Tiêu Nhiên lo lắng dừng một chút, tựa hồ ở cực lực ấn nhẫn tức giận, “Tiểu Vũ, ngoan ngoãn nghe lời, đem chiếc xe về nhà cho Lí quản gia, ta bây giờ không nói với ngươi nữa, nửa giờ sau lại gọi cho ngươi, nếu ngươi không nghe lời ta thì thử xem!”

Nói xong, hân vội vàng cúp máy, sợ muội muội vì nghe điện thoại mà bị tai nạn giao thông

Hà Duyệt Vũ phun thè lưỡi, hướng di động làm một cái mặt quỷ.

Chậc! Muốn ta trở về nhà thì không phải là cá tính của ta! Nàng cười hắc hắc, vừa muốn thu hồi di động, lại phát hiện chính mình thế nhưng không biết ở khi nào thì đã muốn đem xe chạy đến ngã ba đường.

Đang muốn quay lại, lúc này đột nhiên sử đến một chiếc xanh ngọc sắc xe thể thao, nàng trong lòng thất kinh, đầu óc ở nhảy mất bầy biện ra một mảnh mờ mịt chỗ trống.

Thảm!

Ngay tại nàng ai kêu thời điểm, tiểu march cũng thực bất hạnh cùng này lượng đột nhiên toát ra đến xe tiếp kinh thiên động địa vừa hôn.

Chỉ nghe một tiếng nổ “phanh”, toàn bộ người nàng bay lên không trung, thanh âm chói tai dần dần nhỏ lại

Không biết qua bao lâu, hiện trường lại khôi phục yên tĩnh, Hà Duyệt Vũ thật cẩn thận ngẩng đầu, phát hiện chính mình bình yên vô sự còn sống, chính là chiếc xe March cùng chiếc xe thể thao kia đã...

Nàng vội vàng nhảy xuống xe, lúc này mới nhìn rõ chiếc xe thể thao thập phần quý báu, không chỉ có là xe ngoại hình mỹ quan hào phóng, liền ngay cả chủ xe cũng rất đẹp

Nam nhân trên xe nắm tay lái, tuổi ước chừng hai mươi bảy, súc một đầu tóc ngắn, cổ áo sơ mi mở rộng, áo somi cổ tay áo cuốn tới tay cánh tay trung gian, lộ ra tiểu mạch sắc làn da.

Hắn gương mặt tuấn tú thật, tuy rằng Hà Duyệt Vũ đã quen nhìn ba đại soái ca kia, ở nước ngoài cũng nhìn quen các loại soái ca trác tuyệt phong thái, nhưng là làm nàng xem thanh này nam nhân tuấn khốc ngũ quan sau, ngực vẫn là không chịu không chế hung hăng chấn động.

“Thực xin lỗi thực xin lỗi.....” Nàng cúi đầu giải thích.

Nam tử ngồi trong xe thủy chung này giờ không nói, chỉ trừng mắt nhìn cô gái

Ánh mắt linh động to tròn, làn da mềm mại, dáng người gầy yếu, kia kiện quần màu trắng âu phục mặc ở trên người nàng, khiến nàng trông như một tiểu công chúa vừa mới bước ra từ cổ tích

Chính là, gương mặt này sao lại quen đến thế?

----- BỔ SUNG THÊM -----

Chương 1.3

Đoàn Ủy Kì cố gắng nhớ lại, đột nhiên, não hắn đánh một tiếng sấm to, cô gái này..... Chính là bạn gái của một mất một còn thời đại học Lăng Tiêu

Nhiên sao?

Đúng vậy, tuy rằng vài năm trước, hần chẳng qua chỉ liếc nhìn nàng một cái nhưng trí nhớ cũng khắc sâu gương mặt của nàng

Chỉ thấy nàng đang nói vô số câu thực xin lỗi sau, xoay người chạy hướng đồng dạng bị đâm cho thực thâm tiểu march bên trong xe, lấy ra một cái thực quý báu túi xách, hơn nữa theo bên trong lấy ra một cái đồng dạng thực quý báu bóp da.

Hà Duyệt Vũ đem ví tiền lý thật dày nhất đập tiền mặt hai tay dâng tặng đến nam tử trước mặt, “Đây là của ta một chút nhỏ nhỏ tâm ý.”

“Tiểu thư.....”

Đoàn Ủy Kỳ vừa muốn mở miệng, không ngờ lại bị nàng cao giọng đánh gãy, “Ta biết xe của người đắt hơn xe của ta, vừa rồi đều là do ta mong là người đại lượng tha cho ta!”

“Vị tiểu thư này.....”

“Ta thực thật có lỗi, nhưng ta có thể thề với trời ta thật sự không phải cố ý, chỉ là vừa rồi không chú ý nên mới.....”

“Này.....”

“Người muốn ta bồi bao nhiêu tiền đều có thể, chính là làm ơn người trăm ngàn đừng đưa ta đến cảnh sát, cũng không cần nói cho người nhà ta biết, một khi bị bọn họ biết ta bị tai nạn, kết cục của ta đảm bảo sẽ rất thảm.....”

Thấy nàng một mình lái nhái, Đoàn Ủy Kỳ có chút chịu không nổi đi xuống trước mặt nàng

Hà Duyệt Vũ lập tức bị hần ngạo nhân thân cao hoảng sợ! Ông trời! Hào có cảm giác áp bách nga!

Nàng ba cái ca ca thân cao đã muốn thực ngạo người, không nghĩ tới này tuần khố có hình đại soái ca chẳng những gương mặt siêu tán, liền ngay cả dáng người đều thực đẹp mắt.

Nàng nhìn không được nuốt nuốt nước miếng, hần mỗi đi từng bước, lòng của của nàng lại đập mạnh gấp đôi

Này..... Này nam nhân rốt cuộc muốn làm sao? Nàng không phải đều đã muốn dâng tặng toàn bộ tài sản của bản thân rồi sao? Chẳng lẽ hần muốn đánh nàng một chút mới cảm thấy vui sao?

Nghĩ đến đây, nàng sợ hãi về phía sau rút lui vài bước, “Người..... Người muốn thế nào?”

Đoàn Ủy Kỳ hơi hơi cúi đầu, nhìn nàng trắng nõn tay nhỏ bé trung đang cầm kia thiệp giấy sao, không khỏi lộ ra một cái gợn sóng lại đùa cợt yếu ớt.

“Người cho là.....” Hần chỉ vào chiếc xe thể thao của chính mình, “Bấy nhiêu đó đủ bồi thường tổn thất cho ta sao?”

Hần đi thẳng đến chiếc xe March của nàng, Hà Duyệt Vũ tựa vào thân xe, Đoàn Ủy Kỳ cúi xuống, một tay chống đỡ xe, không chế nàng trong phạm vi của chính mình

Tiểu thư, nghe qua qua Bugatti chưa, là hiệu xe thể thao lớn nhất toàn cầu, tương đương thai tộ đại khái vài trăm ngàn đi, tháng trước ta mới mua từ Anh quốc đem về Đài Bắc, mà người.....” Hần tà mị nhẹ nhàng nâng cằm nàng, “Chỉ trong năm giây đem nó cháy rụi.”

Hà Duyệt Vũ bị ngẩn cảm lên, ngơ ngác nhìn nam nhân trước mắt.

“Ta..... Ta thực thật có lỗi.....”

Nàng chỉ có thể nói ra vài từ này, trong đầu suy nghĩ không ngừng về những lời hần nói ban nãy

Bugatti? Xe thể thao quý nhất?

Trời ạ! Nàng rốt cuộc là gặp cái họa gì?

Nếu bị lão đại biết nàng cư nhiên lại làm hỏng chiếc xe mấy trăm ngàn, nàng, nàng chẳng phải là chết chắc rồi?

“Giải thích của người thì ta nhận, bất quá.....” Hần trầm giọng cười, tự nhiên muốn trêu cợt nàng một chút

“Giải thích cũng không thể giải quyết vấn đề, nếu người có thể sửa xe lại thành bộ dáng ban đầu, ta sẽ đem toàn bộ chuyện này quên đi.”

“Khôi..... Khôi phục thành bộ dáng ban đầu?” Nàng có chút ngơ ngác, đáy lòng tính toán nếu sửa chữa chiếc xe này sẽ tốn bao nhiêu tiền

Sau một lúc lâu, “Phiền toái nhường một chút.” Nàng tâm nhất hoành, tay nhỏ bé nhẹ nhàng đẩy ra hần, theo chính mình bóp da nội lấy ra đại ca, nhị ca cùng Tam ca giao cho của nàng để khoản tập.

Đoàn Úy Kì tầm mắt lơ đãng tảo đến thân phận của nàng chứng, mặt trên ấn Hà Duyệt Vũ ba chữ.

Từ tốt nghiệp đại học sau, hắn cùng Lăng Tiêu Nhiên thành thương trường trung cũng địch cũng hữu quan hệ, rất nhiều trường hợp trung, hắn đều đã nhìn đến Lăng Tiêu Nhiên bên người kéo các loại danh viện mỹ nữ, cũng chưa gặp qua cô gái này

Hay là..... Nàng là tình phụ do hắn bao dưỡng?

Ý tưởng này suy nghĩ đến làm trong lòng hắn nổi lên một con ghen tị

Hà Duyệt Vũ đem tất cả những gì mình sở hữu đưa ra, lại hai tay dâng tặng đến hắn trước mặt, “Mật mã là 989898, ngươi cần bao nhiêu cứ việc lấy”

Đoàn Úy Kì nhìn nhìn này đề khoản tạp, lại nhìn nhìn nàng một bộ dáng khóc không ra nước mắt, hừ lạnh một tiếng, “Ngươi cho là này mấy trương tạp có thể bồi thường được tổn thất của ta?”

“Ta nghĩ phương diện này tiền hắn là đủ ngươi sửa xe dùng đi.” Đây nam nhân rốt cuộc còn muốn như thế nào nữa a?

Hắn nâng thủ nhìn đơn giản có hình phi hành biểu, “10 giờ rưỡi ta có một cái giá trị hơn mười triệu đầu tư án muốn nói, nhưng là ngươi xem xem hiện tại đã muốn mấy điểm?”

“Cái gì? Giá trị hơn mười triệu?” Nàng vừa sợ lại khùng khẽ gọi một tiếng, “Này, ngươi đúng là muốn xảo trá!”

Làm ơn, tuy rằng ca ca giúp nàng đính nhân sinh mục tiêu chính là phá sản phá sản lại phá sản, nhưng là nàng cũng có một chút tiền tài khái niệm, hơn mười triệu cùng nàng chia đều hàng tháng mấy chục vạn phá sản kim ngạch chênh lệch bao nhiêu nàng rất rõ ràng được không?

“Nha?” Đoàn Úy Kì chọn cao mày, “Ngươi đã như vậy, chúng ta đành phải đến cảnh sát để nói rõ chuyện này.”

Nói xong, hắn làm như muốn kéo cổ tay của nàng, Hà Duyệt Vũ nhất thời sợ tới mức lui thành một đoàn. “Làm ơn, không cần mang ta đi cảnh sát, người nhà của ta rất đáng sợ, nếu bị bọn họ biết ta chọc họa lớn như vậy, kết cục của ta chỉ sợ là bị đánh đến chết!” Nàng đáng thương nhìn lên khuôn mặt của hắn, “Chỉ cần ngươi không đem ta tới cảnh sát, muốn ta làm cái gì đều có thể.”

“Thật sự?”

Nàng không dám cãi lời gật gật đầu.

Đoàn Úy Kì buồn cười vừa tức giận chà xát cằm, trên thực tế, hắn chẳng qua là dọa dọa nàng mà thôi, không nghĩ tới cô nàng này cư nhiên sẽ vì không nghĩ đi cảnh cục mà đưa ra cái gì đều có thể làm thành câu.

Tà ác ý niệm trong đầu đột nhiên lui tới tâm trí, không biết là vì hướng Lăng Tiêu Nhiên thị uy, vẫn là thuần túy vì trêu chọc nàng, hắn đột nhiên mở miệng nói: “Được rồi, xem ở ngươi như vậy thành khẩn phân thượng, hay dùng chính ngươi đến bồi thường tổn thất của ta đi.”

“Ngươi nói cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Kim Cương Cáp Phá Sản Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Hà Duyệt Vũ nằm mơ cũng không nghĩ tới, tên nam nhân này lại yêu cầu kỳ quặc như thế !

Ngay tại lúc nàng còn đang tức giận, nam nhân kia đã vớt cho nàng một câu –

“Nhà của ta vừa vận thiếu một nữ giúp việc, nếu ngươi thật sự muốn phụ trách chuyện này, ngày mai bắt đầu làm người hầu của ta cho đến khi trả nợ xong mới thôi”

Làm người hầu?

Hắn cư nhiên muốn thiên kim đại tiểu thư Lăng thị làm người hầu cho hắn ?

Hà Duyệt Vũ vừa tức vừa giận, nhìn nam tử trước mắt, “Vị tiên sinh này, tiền lương của người hầu nhà ngươi rất cao sao ? Nếu không phải cao đến hàng tháng nhận được một triệu, chỉ sợ ta làm cả đời cũng không thể trả hết tổn thất cho ngươi.” Cuối cùng nàng vẫy vẫy tay, “Được rồi được rồi, ta cảm thấy

chuyện lúc này cũng nên đi gặp cảnh sát thì hơn”

Ai! Xem ra lần này nàng nhất định bị ba đại ma đầu kia ngược đãi, hơn nữa nàng dám xác định, từ nay về sau bọn họ cũng không bao giờ cho nàng chạm vào tay lái nữa

Thế nhưng bây giờ nàng đã quyết tâm chờ chết, nam nhân kia lại nói với nàng, “Ta không có thời gian tới cảnh sát bởi vì hai mươi phút sau ta còn có một cái họp đồng ba triệu Euro”

“Cái gì? Còn nói?” Nàng quá sợ hãi. Nam nhân này rốt cuộc là ai? Cứ nhiên còn kiêu ngạo hơn cả lão đại nhà nàng, mở miệng ra là một cái họp đồng mấy triệu

Chỉ thấy đối phương khoe miệng hơi hơi giơ lên, “Vị tiểu thư này, chẳng lẽ ngươi không muốn phụ trách cái hoạ do ngươi gây ra sao?”

Hắn nói ra những lời này làm cho nàng giận đến cực điểm. Phải biết rằng, nàng luôn luôn là nữ nhân dám làm dám chịu, người này cứ nhiên dám xem thường nàng, thật đúng là vũ nhục nàng mà!

Nàng cẩn thận đánh giá nam tử trước mặt, tuy rằng không biết hắn là làm nghề gì, bất quá nhìn lời nói cộng thêm cử chỉ của hắn cũng đoán lai lịch không nhỏ

Huống hồ nàng đã làm thiên kim đại tiểu thư suốt hai mươi năm rồi, cái kiếp sâu gao này sẽ sớm làm nàng nhàm chán đến chết mất, công việc nữ giúp việc này tựa hồ cũng có tính khiêu chiến, ít ra thì nàng tạm thời có thể thoát khỏi ma chướng của ca ca

Thành thật mà nói, đề nghị này không tệ, chính là

Nàng vòng vo đảo mắt, lộ ra một bộ dáng khôn khéo. “Vị tiên sinh này, tuy rằng vừa rồi ta không cẩn thận làm hỏng xe của ngươi, nhưng chỉ làm hỏng đèn và bảo hiểm mà thôi, cho dù cần phí sửa chữa, ta nghĩ mười vạn là đủ rồi, mặt khác —”

Nàng lại tiếp tục nói: “Ngươi vừa mới nói ngươi có dự án hơn mười triệu gì đó, ta đoán lấy năng lực của ngươi, hẳn là sẽ dễ dàng giải quyết vấn đề này, không bằng như vậy đi, ta có đáp ứng điều kiện làm người giúp việc cho ngươi đến khi xe sửa xong, được không?”

Làm nàng nói ra này lời nói sau, đối phương liếc mắt nhìn nàng đã lâu, ngay tại nàng bị cái loại này nóng rực ánh mắt tránh sắp không thể hô hấp thời điểm, kia nam nhân mới không chút để ý gật đầu.

“Được rồi, vậy nghe theo lời ngươi.”

Sau, tên kia vì sợ nàng bội ước, liền giữ lại hộ chiếu và giấy chứng minh, đưa nàng địa chỉ cùng chìa khoá nhà hắn, muốn sáng sớm ngày mai nàng lập tức đến nhà hắn làm việc trả nợ

Mang theo tâm tình phức tạp, Hà Duyệt Vũ trở lại Lăng gia đại trạch, càng nghĩ lại chuyện này càng thấy không thích hợp

Nàng làm hỏng xe của hắn, hẳn lý ra nên kêu nàng bồi thường tiền bạc, nhưng là lại không hề để ý đến tiền trên người nàng, mà đề nghị muốn nàng nữ giúp việc cho nhà hắn, hay là hắn có động cơ không đơn thuần?

Nhưng là nàng đã đáp ứng đề nghị của người ta, giấy tờ cũng ở trong tay hắn, bây giờ hối hận cũng đã muộn

“Phanh!”

Lúc nàng đang trầm tư thì cảm thấy mũi đau xót, mới ngẩng đầu đau đớn nhìn lên, phát hiện khuôn mặt tuần tú mê người

“Tam thiếu! Ngươi đi đường như thế nào mà lại không nhìn thế!” Nàng đáng thương vuốt mũi của mình

“Những lời hắn là ta nói mới đúng đi?” Lăng Vĩ Nhiên thân một bộ gia cư hưu nhân phục, trong tay còn cầm một phần báo chiều.

“Vừa mới kêu ngươi mấy tiếng còn không nghe, bây giờ lại đụng trúng ta, Tiểu Vũ, đừng nói cho ta biết ngươi về trễ như vậy là lại phá hoại cái gì nữa nha.” Hắn không có hảo ý hướng mọi người tề mi lộng nhãn, “Ta nghe lão đại nói ngươi hôm nay lại gặp rắc rối, rốt cuộc có chuyện này hay không?”

“Ai..... Ai gặp rắc rối nha? Người ta không có!” Nàng có chút chột dạ đi đến đại sảnh, liền nhìn thấy đại ca và nhị ca đang nói chuyện công việc

Lăng Tiêu Nhiên nhìn thấy nàng trở về, khuôn mặt tuần tú lập tức dâng lên một chút nghiêm khắc. “Tiểu Vũ, lại đây!”

Thảm! Bộ dáng lúc này của lão đại đã nói lên điều đó

Sờ sờ cái mũi, Hà Duyệt Vũ cẩn thận đi đến bên người đại ca, “Đại thiếu.....”

Lăng Tiêu Nhiên vừa muốn mở miệng, nàng vội vàng lớn tiếng dọa người, “Ta muốn thanh minh trước, ta hôm nay cũng không có gặp rắc rối, cho nên ngươi không thể mắng ta!”

“Ngươi hôm nay.....” Chương 2.2

“Ta hôm nay xác thực là trốn Lí quân gia xuất môn, đó là vì ta muốn chứng minh không phải lần nào ta đi ra ngoài cũng sẽ bị tai nạn.”

“Kia chiếc xe từ.....”

“Bất quá ta phát hiện tính năng của chiếc March kia thật sự không tốt lắm, khai đứng lên bồn bồn ngo ngoe, hơn nữa tốc độ xe cũng khá chậm, đúng lúc đó ta gặp một bạn đồng học, nàng nói nàng mỗi ngày đi làm đều phải đi xe công cộng, cho nên ta hào phóng cho nàng mượn chiếc xe March”

Gặp ca ca sắc mặt lạnh lùng, nàng âm thầm phun phun cái lưỡi. Ở trước mặt lão đại, nàng không thể thừa nhận được

Dù sao ở trong lòng bọn họ, nàng cũng đã trở thành hình tượng nữ phá sản, từ nhỏ đến lớn, phàm là nàng không thích gì đó, tùy tay là có thể tặng người, loại sự tình này đã muốn phát sinh quá lần, chẳng có gì lạ.

Lăng Quân Nhiên thú vị nhún mày, “Người đưa quần áo đưa trang sức còn chưa tính, hiện tại ngay cả chiếc xe cũng tặng người khác, Tiểu Vũ, tại sao người không thử đi làm từ thiện a”

“Ta xem nàng là thích hợp phá sản đi.” Lăng Vĩ Nhiên đi theo đi tới, cầm cuốn báo gỗ lên đầu nàng, “Người đem xe của Lí quân gia tặng người khác, đã hỏi ý kiến Lí quân gia chưa?”

“Có cái gì cần phải hỏi? Xe của Lí quân gia đã cũ, ta đem xe đó đi tặng cho người khác, đại ca có thể mua lại cho hắn a, Lí quân gia cho chúng ta Lăng gia trả giá nhiều như vậy năm tâm huyết, đưa hắn một chiếc xe cũng là đương nhiên, đúng hay không đại thiếu?”

Nói xong, nàng ngọt ngào ôm lấy cánh tay của đại ca, không để ý tới sắc mặt lạnh băng của hắn, “Nha, đúng rồi! Ta đã quên nói lại với ba vị thiếu gia, hôm nay của ta một vị lão đồng học gọi điện thoại yêu ta đi nước Mỹ xử hành, cho nên.....” Nàng ho nhẹ một tiếng, “Vị tránh cho các người chê ta ở lại trong nhà trở thành gánh nặng của các người, ta quyết định xuất ngoại mấy tháng, ba vị thiếu gia, ta nghĩ các người chắc chắn không có ý kiến phải không?”

Vừa dứt lời, nàng nhanh chóng tiếp thu ba ánh mắt đáng sợ.

Hà Duyệt Vũ thật cẩn thận cười, “Làm sao vậy? Các người làm chi đều thể hiện bộ dáng khiếp sợ như thế?”

“Người nói người muốn xuất ngoại xử hành?” Lăng Quân Nhiên không thể tin được hỏi.

“Hơn nữa sẽ đi mấy tháng?” Lăng Vĩ Nhiên cũng cao mày.

Chỉ có Lăng Tiêu Nhiên híp mắt lại, lạnh lùng nhìn nàng, “Không cho phép đi.”

“Vì sao không cho phép?” Nàng lập tức tay hắn ra, trợn mắt lên, “Ta năm nay đã hai mươi hai tuổi.”

“Không cho phép chính là không cho phép, chuyện đó và tuổi của người không có quan hệ gì.”

“Ta mặc kệ, dù sao ta muốn xuất ngoại xử hành, hơn nữa ta đều đã muốn đáp ứng ta đồng học, nếu hiện tại còn nói không đi, người muốn ta về sau làm người như thế nào?” Nàng bắt đầu khóc lóc om sòm, khí thế ngàn vạn lực hạ ngoan nói. “Các người nếu dám ngăn cản, như vậy ta liền phản kháng rất cuộc!”

Làm Hà Duyệt Vũ cố hết sức mang theo hai cái đại da tương, đi vào trước mắt này trăng chỉ có phú hào mới trụ được rất tốt cao cấp nơi ở sau, nàng ấn tờ giấy thượng viết môn tên cửa hiệu mã đi tới đại hạ tầng cao nhất.

“Hắc hắc!”

Tuy rằng nói nàng có ba cái bá đạo lại không phân rõ phải trái ác ma ca ca, nhưng là chỉ cần nàng đại tiểu thư còn thật sự xấu lắm, liền ngay cả lão đại đều lấy nàng không có biện pháp.

Bất quá lần này vì lừa dối, nàng thật đúng là hao hết tâm cơ.

Vị tránh cho sự tình bại lộ, nàng còn đặc biệt tìm một đồng học trước kia làm giả khẩu cung, miễn cho lão đại nhà nàng đột nhiên phát sinh ra ý tưởng kỳ quặc, lúc đó nàng không chết mới là lạ

May mắn nhị ca làm người đủ phúc hậu, cố gắng thuyết phục đại ca ngoan cố, nàng thế này mới có thể mang theo hành lý theo trong nhà chuyển đi ra.

Diễn thì phải diễn cho tới cùng, vì không cho bọn họ nghi ngờ, nàng cùng vài tên đồng học đến sân bay diễn trò, tiền đưa thân thiết xong mới xoay người rời đi

Cái này cũng chưa tính cái gì, cuối cùng nàng còn lớn hơn bút tích tài trợ lão đồng học xuất ngoại xử hành, hơn nữa đem đại ca cấp của nàng để khoản tạp giao cho các nàng, tùy tiện các nàng tưởng mua cái gì đều có thể, khiến cho của nàng kia vài vị lão đồng học quả thực lấy nàng làm thần giống nhau đến bái.

Nàng thờ hồng học dẫn theo đại sự lý tương, xuất ra cái chìa khóa mở ra cửa phòng sau, hiện ra ở nàng trước mắt bố trí làm nàng nhìn không được nói

rộng ra mắt.

Lam bạch hắc ba cái chủ yếu sắc thái giao nhau, đem toàn bộ đại sảnh vẽ bề ngoài ký ngắn gọn lại gọn gàng, hơn nữa không biết vì sao, nhìn đến như vậy không gian, nàng liền kim lòng không đầu hồi tưởng khởi cái kia kêu Đoàn Uy Kỳ nam nhân.

Thâm trầm, hào phóng, ngắn gọn, lưu sướng, không khoa trương, giống như phong cách làm người của hắn, ban đầu nàng còn tưởng rằng cái kia nam nhân hội giống nàng giống nhau, ở tại chỗ tràn xa hoa quá mức biệt thự lý.

Này gian phòng ở nội trần ngập một cổ xa lạ lại không khí thanh tân, rộng mở sáng ngời đại sảnh, xa hoa sạch sẽ phòng bếp, bốn phòng ngủ một cái thư phòng, bên trong bố trí gọn gàng ngăn nắp.

Tầng cao nhất là một cái ban công thật to, từ phía trên nhìn xuống, có thể nhìn thấy phân nửa Đài Bắc, trên ban công cũng có vô số bồn hoa đẹp.

Chính giữa là một cái bể bơi, bên trong trạm lam nước ao ở gió nhẹ nhẹ phẩy hạ, nhất ba nhất ba lưu động.

Hà Duyệt Vũ bị này tràng phòng ở thiết kế rung động, thiết kế này phòng ở thiết kế sư nhất định là một cái đứng đầu đại sư, nếu không làm sao có thể đem điều này không gian tạo ra như vậy có thưởng thức?

Chính là, cái kia Đoàn Uy Kỳ nhân a?

Hai cái thật to hành lý tương giữ bãi hai phần hồng sắc chip bông hùng, một đồng hồ phụ đồ dùng cùng nội y khó lộn xộn chất đống ở một bên, làm Đoàn Uy Kỳ về nhà trung thời điểm, nhìn đến chính là trước mắt trường hợp.

Trong nhà khách phòng cửa phòng đại khai, mà cái kia kêu Hà Duyệt Vũ nữ nhân tắc mềm nhũn nằm ở một đồng hồ quần áo bên trong, giống đang ngủ thật lâu.

Hắn nhìn không được nhẹ giọng đi vào khách phòng, loan hạ cao to thân hình ở nàng trước mặt ngồi xổm xuống, nàng non mịn không tỳ vết khuôn mặt nhỏ nhắn chôn ở chip bông hùng mềm mại lông tơ trung, tiêm trường lông mi hơi hơi cuốn khúc, phần hồng sắc cái miệng nhỏ nhắn lộ ra mê người sáng bóng.

Đoàn Uy Kỳ không thể lý giải, chính mình vì sao lại nhớ mãi không quên được nàng? Chương 2.3

Làm nàng nhìn thấy Đoàn Uy Kỳ, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức lộ ra một nụ cười, hơn nữa còn khoa trương đem hai tay đặt ở bụng chỗ, hướng hắn được rồi cái chín mười độ đại lễ.

“Thiếu gia, ngài đã về rồi!”

Đoàn Uy Kỳ bị bộ dáng khoa trương của nàng làm cho hoảng sợ. Cô nàng này rốt cuộc là đang làm cái gì? Cư nhiên đem chính mình cho trở thành nữ giúp việc khôi hài trong phim hoạt hình, hơn nữa còn kêu một tiếng “Thiếu gia ngài đã về rồi”, thanh âm ngọt ngào như mật làm cho hắn một phen run người.

Hà Duyệt Vũ tấp đại cầu hùng lép lép chạy đến trước mặt hắn, giúp hắn cởi áo khoác, “Thiếu gia, hôm nay không bận việc sao? Thiếu gia, có phải ngài mệt lắm không? Thiếu gia, ngài có muốn ta mát xa hay không?”

Quái hảo áo khoác sau, nàng không khỏi phân trần đưa hắn xả hướng phòng khách sofa chỗ, bàn tay nhỏ bé mềm nhũn rà đi rà lại trên vai hắn.

Đoàn Uy Kỳ không nhịn được quay người lại, “Hà tiểu thư……”

“Gọi ta Tiểu Vũ là được rồi!” Nàng lập tức cười một nụ cười siêu cấp đáng yêu, “Từ nay về sau, quan hệ của chúng ta chính là chủ tớ, cho nên ta sẽ xưng ngài thiếu gia, ngài kêu ta Tiểu Vũ, hy vọng phục vụ của ta sẽ làm cho thiếu gia vừa lòng.” Niết vai hắn, nàng giúp hắn rót một chén trà, “Thiếu gia, thỉnh uống trà!”

Đoàn Uy Kỳ ninh mỳ, hoàn toàn không hiểu cô nàng này có ý đồ gì. Lấy hiểu biết của hắn đối với nàng cho thấy, nàng cho dù không phải là đại tiểu thư an nhàn sung sướng, cũng có thể là tiểu thư khuê các, nàng làm sao làm được những thứ này?

“Thiếu gia, ta nghĩ ngài nhất định có chút đói bụng, cho nên chuẩn bị chút thực đơn phong phú cho ngài.”

Không đợi hắn nghĩ ra động cơ của nàng, Hà Duyệt Vũ kéo hắn về hướng nhà ăn, làm Đoàn Uy Kỳ nhìn đến trên bàn bày mỹ vị món ngon sau, sắc mặt lại trở nên có chút kỳ quái.

“Thiếu gia, thỉnh ngài nếm thử tay nghề của ta rốt cuộc có hợp khẩu vị của ngài hay không.” Nàng vươn bạch như hành ngọc tay nhỏ bé, cầm lấy chiếc đũa gấp tôm bóc vỏ phóng tới hắn bàn tử lý, “Đây là của ta độc nhất vô nhị hảo đồ ăn ‘Long tinh tôm bóc vỏ’, thiếu gia thỉnh dùng!”

Đoàn Uy Kỳ nhìn nhìn xảy ra chính mình bàn trung tôm bóc vỏ, đầy bàn đồ ăn hương xác thực gọi lên hắn thêm ăn, hắn thường một ngụm, tiếp theo giây, liền trôi chảy mỳ.

“Thiếu gia, ngài cảm thấy khẩu vị thế nào?” Hà Duyệt Vũ giống như cô bé nóng lòng chờ đợi kết quả, từ theo dõi hắn qua lại nhấp nháy gọi cảm bạc môi.

Này nam nhân bộ dạng thật là có đủ mê người, ánh mắt thâm thúy hữu thần, mũi cao thẳng, môi gợi cảm, nhất là phối hợp cùng một chỗ sau, lại giống như thượng đế thù hạ xảo đoạt thiên công tác phẩm, không biết nếu trộm hóm lên môi hân thì có tư vị gì nhỉ ?

Nghĩ đến đây, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lập tức đỏ bừng. Không được ! Nàng sao lại suy nghĩ đến những chuyện như thế ?

Thật sự là mắt mắt đã chết!

Đoàn Úy Kỳ gọi lên nụ cười đùa cợt, “Oái tân lâu đại trù hôm nay làm được long tinh tôm bóc vỏ tựa hồ không có ngày hôm qua hương vị ngon.”

“Ai nói, này nói long tinh tôm bóc vỏ nhưng là oái tân lâu đại trù sở trường hảo đồ ăn nha.” Nói mới ra khẩu, Hà Duyệt Vũ lập tức dùng hai tay che miệng mình ba, thấy hân về mặt chế nhạo, nàng có chút kinh hoảng hai tay chống nạnh, “Thiếu gia, ngươi không tinh táo hay sao ? Tất cả đồ ăn đó đều do tự tay ta làm nha”

“Nếu ta nhớ không lầm trong lời nói, kia nói hành thiêu gân chân thú cũng là oái tân lâu đại trù độc môn liệu lý.”

Hà Duyệt Vũ rõ ràng hai tay hoàn ngực, đặt mông ngồi vào hân bên người. “Kỳ thật ta có thể lý giải thiếu gia vì sao nghĩ được chuyện này, bất quá chuyện tới nay, ta cũng chỉ hảo đối với ngươi ăn ngay nói thật.” Nàng cố lộng huyền hư ho nhẹ hai tiếng, “Vốn chuyện này ta là không cho phép bị nói cho người khác, nhưng xem ở ngươi là ta chủ tử phân thượng thuận tiện nghi ngươi một lần, kỳ thật đâu.” Nàng tiến đến hân bên tai, nhỏ giọng nói: “Oái tân lâu đại trù chính là ta Hà Duyệt Vũ thủ tịch đại đệ tử, hân toàn bộ trù nghệ đều là ta truyền thụ a!”

“Nha?” Đoàn Úy Kỳ nhin cười, nhẹ nhàng nhủ mảy, “Ta như thế nào không biết ta biểu cửu khi nào thì nhận thức một cái so với chính mình tiểu nhiều như vậy tuổi nữ hài tử làm sự phó?”

“Nha? Biểu cửu?” Nàng ngơ ngác nhìn hân. Đây là tình huống gì ?

“Mặt khác.” Hân xoay người lấy quá hế ra truyền đơn, xấu xa cười. “Ta đoán của nhà của ta sạch sẽ như vậy, chắc là do “SAO đường vệ sinh công ty” cần cù nỗ lực tạo nên

Ông trời! Hà Duyệt Vũ vội vàng đoạt lấy kia trương truyền đơn. Thăm, cur nhiên bị hân phát hiện, thật sự là xấu hổ chết!

Bạn đang đọc truyện *Kim Cương Cáp Phá Sản Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Người đàn ông đáng giận kia sao lại thông minh như vậy chứ? Chẳng những vô tình vạch trần mưu kế của nàng, còn dùng những từ ngữ châm chọc nàng là một cô bé không biết làm việc nhà, hại nàng ở trước mặt hân trở thành con ngốc, xấu hổ đến mức không thể ngẩng mặt lên.

Xong bữa cơm, hân vỗ vỗ mông xoay người đi, lúc sắp đi còn nói nàng dọn dẹp bàn ăn cho sạch sẽ, pha cho hân một ly cà phê

Mất sức chín trâu hai hổ, Hà Duyệt Vũ cuối cùng cũng thu dọn bát đĩa chỉnh tề, có điều chỉ làm bẻ hai cái chén gãy ba đôi đĩa mà thôi.

Bây giờ vấn đề làm cho nàng đau đầu chính là pha cà phê

Cho tới bây giờ cũng chỉ có người khác giúp nàng pha cà phê, chứ nàng làm sao biết pha cho người khác uống ? Ai biết làm sao làm cho cái hạt cà phê to như thế này trở thành chất lỏng, chẳng lẽ còn phải mua một cuốn sách dạy pha cà phê luôn sao ?

Đang buồn rầu hết sức, nàng chợt lóe lên suy nghĩ.

Nhà hân ở khu xa hoa đông người, dưới lầu chắc hẳn là có cửa hàng tiện lợi ? Hân chỉ nói là muốn nàng pha cà phê, lại không nói rõ là muốn uống cà phê gì, cho nên nàng đi mua cà phê ngoài cửa hàng cũng là hợp tình hợp lý thôi.

Khi nàng bung ly cà phê đi đến trước cửa thư phòng, háng giọng, nhẹ nhàng gõ cửa, “Thiếu gia, cà phê của ngài. ... Ách không, đã pha xong rồi ạ.”

Bên trong truyền đến tiếng trầm thấp của hân đáp lại, Hà Duyệt Vũ cẩn thận đẩy cửa phòng ra, chỉ thấy toàn bộ thư phòng dùng màu đen làm chủ đạo, khiến cho ấn tượng đầu tiên của người ta là thâm trầm bình ổn.

Phía sau bàn làm việc làm bằng gỗ xa hoa khổng lồ, Đoàn Úy Kỳ đang gõ bàn phím chiếc máy tính xách tay một cách nhanh chóng, áo sơ mi được cắt may thẳng thớm, hân ở nhà hình như thích mặc quần áo rộng, áo sơ mi màu trắng giản dị làm cho cả người hân trẻ ra tràn đầy sức sống, lại không mất đi sự quyết đoán của nam nhân, đại thiếu gia nhà nàng hiển nhiên cũng giống như thế.

Khiến cho nàng không thể tưởng được là lúc nàng vừa mới ở cửa hàng tiện lợi đi ra, nhưng lại nhìn thấy một quyển tạp chí về kinh tế – tài chính lấy gương mặt hân làm trang bìa.

Trong lòng tò mò, nàng vừa đến nhìn, không nghĩ tới người này hóa ra là tổng giám đốc ngân hàng Cẩm Phong lưng lầy, điều ngoài ý muốn này xác thực làm cho nàng hoảng sợ, tuy rằng người đàn ông lái một chiếc xe trị giá trăm ngàn có thể nói lên địa vị của hân không nhỏ, nhưng là không nghĩ tới hân là lão bản một ngân hàng gần như lớn nhất quốc gia như thế.

Nàng nhìn không được vùng trộm đánh giá bộ dáng hân làm việc, mày rậm nhũn lại, ánh mắt chuyên chú, giống như một pho tượng cao quý, Đoàn Úy Kì như vậy, không khỏi làm nàng xem đến nhập thần, ngay cả giờ phút chính mình bùng cả phê vào cũng quên đi.

“Cô sao lại còn đứng ở đó? Chẳng lẽ muốn uống luôn ly cà phê của tôi sao?”

Bên tai truyền đến tiếng nói chế nhạo của hân, Hà Duyệt Vũ mới cuống quýt lấy lại tinh thần, ảo não không hiểu sao mỗi lần bản thân nhìn thấy hân đều có những suy nghĩ kỳ quái.

“Tôi chỉ sợ quá rầy đại thiếu gia làm việc thôi.” Nàng vội vàng tìm một cái cớ thuyết phục, làm cho hân đừng nghĩ mình là một cái sắc nữ.

Nàng bùng cả phê đi đến bàn của hân, không ngờ lại trượt chân, nháy mắt, cả người nàng mất trọng tâm lao thẳng về phía trước.

“A -” Phanh!

Tiếng vang liên tiếp qua đi, Hà Duyệt Vũ chặt vật ngã sấp xuống trên nền nhà bằng đá cẩm thạch bóng loáng, mà chén cà phê trong tay nàng rơi theo đường vòng cung, thẳng tắp bay về phía bàn làm việc, nhắm chuẩn xác ngay màn hình máy tính.

Một ly cà phê nóng hổi như vậy lại rơi ngay trên màn hình máy tính, chưa đến một giây, các chữ trên màn hình mờ đi, trong nháy mắt mọi trang đều biến mất hoàn toàn.

Đoàn Úy Kì bất ngờ bị một màn cả kinh làm giật mình, sau một lúc lâu mới nhìn đến Hà Duyệt Vũ giờ phút này chặt vật nằm trên sàn nhà, váy còn xốc đứng lên, trên chiếc móng tròn nhỏ còn mặc quần lót có in hình một con gấu, cái khăn cột trên đầu nàng cũng rớt xuống dưới, một mái tóc lộn xộn rối tung, cú ngã này nhất định là rất lừng lẫy.

“Tiểu thư, tôi biết cô rất muốn thể hiện sự tôn trọng của mình đối với chủ nhân, nhưng hiện tại đã là thế kỷ hai mươi mốt, cho dù đưa cà phê cho ông chủ, cũng không cần dập đầu hành lễ như thế đi?” Hân bắt đầu hoài nghi người con gái này có thần kinh vận động hay không, đi bình thường cũng có thể ngã.

Hà Duyệt Vũ đang quỳ trên mặt đất trừng mắt liếc hân một cái, “Này, anh còn có tâm tình nói móc tôi sao, sàn nhà của anh có phải là bôi sáp hay không? Làm sao lại trơn như vậy? Ôi đầu gối của tôi.....” Nàng nhũn mày, “Còn ngồi ở chỗ đó làm gì? Mau lại đây đỡ tôi dậy!” Thật sự là đáng giận! Đại tiểu thư nàng đã thảm như vậy, hân còn không có phong độ của người đàn ông hay sao?

Đoàn Úy Kì nhìn cười đi xuống trước mặt nàng, cầm cánh tay nàng nhưng không có ý muốn nâng nàng dậy. “Muốn tôi gọi xe cứu thương không?”

“Hừ!” Nàng vừa tức vừa đau, thiếu chút nữa đã khóc. “Đoàn Úy Kì, anh còn có tâm tình cười sao?” Thấy cánh môi hân mấp máy, nàng tức giận đến cắn răng, “Tôi muốn anh bồi thường tiền chữa bệnh năm mươi vạn!”

“Như thế nào lại không gọi tôi là thiếu gia? Cô không phải đã chuẩn bị quyết chí tự cường, làm một cô nữ giúp việc sao?”

Nghe nàng giận dữ gọi đầy đủ tên của mình, hân cảm thấy Hà Duyệt Vũ như vậy mới là nàng thật sự, “Mới ngã một chút đã lộ ra bản tính tiểu mèo hoang?”

“Ai là tiểu mèo hoang?”

Hân chế nhạo nhìn mong nàng, “Không gọi tiểu mèo hoang cũng được, vậy kêu là gấu nhỏ đi.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hà Duyệt Vũ đỏ bừng, thế này mới phát giác mong của mình bị lộ ra, nhanh chóng kéo váy lại, nắm tay hân đứng lên, nhìn hân trên mặt tươi cười càng dày đặc, nàng càng lúc càng cảm thấy mất mặt.

“Anh, anh làm sao có thể đi nhìn chỗ này của con gái?” Nàng tức giận hận hân đến không thể móc mắt hân ra.

“Nếu tôi nhớ không lầm, là cô chủ động cho tôi xem.”

“Anh nhìn đến nơi không được nhìn trên người tôi, phí che giấu cùng với phí chữa bệnh là một trăm vạn!”. Nàng không khách khí giờ một ngón tay lên

“Được!”. Đoàn Úy Kì nhún nhún vai, sau đó dùng tay gõ gõ lên bàn làm việc, “Một trăm vạn USD có thể bồi thường cho cô, nhưng mà cô vừa mới dùng cà phê làm hại máy tính của tôi, tổn thất năm trăm ngàn Euro, có phải tôi cũng nên tính vào không?”

“Chỉ có một cái máy tính mà anh bắt tôi bồi thường năm trăm ngàn Euro?”

“Cô chỉ cần đem việc cô bị ngã với cái máy bị hỏng này để xem xét.” Hân phát hiện chính mình rất thích cùng cô nàng này đấu võ mồm

“Này, máy tính của anh có quan trọng không?” Tuy rằng bị té đau đớn, nhưng nàng Hà Duyệt Vũ cũng không phải là người không phân rõ sai trái.

Ba vị thiếu gia nhà nàng mỗi khi đi làm đều mang theo một cái máy tính, nghe nói bên trong chứa không ít tư liệu quan trọng, nàng vừa mới dùng cả phê làm hư máy tính, không biết hắn có giận dữ không nhỉ?

Thấy trên mặt nàng lộ ra vẻ hối hận, hắn nhún nhún vai, “Máy tính đương nhiên rất quan trọng, có điều..... Nhìn cô cũng thật là đáng thương, chuyện này chúng ta coi như xóa bỏ.” Dù sao tư liệu của hắn đều có dự bị. Hắn đột nhiên ngồi xuống ôm nàng lên, “Đi thôi, tôi giúp cô bôi thuốc.”

Hà Duyệt Vũ bị hắn ôm lấy chỉ thấy cả ngực như bị chấn động, trong lòng như có nai nhảy loạn lên.

Hắn đem nàng ôm vào phòng ngủ của chính mình, nhẹ nhàng nâng váy nàng lên, hiện ra ở hắn trước mắt là hai vết bầm tím, “Rất đau sao?” Hắn nhẹ giọng hỏi.

Hà Duyệt Vũ ngơ ngác lắc lắc đầu, rồi sau đó lại dùng lực gật gật đầu, “Đương nhiên rất đau.” Nếu nàng nói không đau, hắn lại muốn nàng bồi thường tổn thất, xem ra đã thiếu nợ hắn rất nhiều. Chương 3.2

Tựa hồ nhìn thấu lòng của nàng, hắn cũng không có vạch trần, chính là nặn ra tí thuốc, ở trên đùi nàng nhẹ nhàng bôi lên.

Cảm giác được ôn nhu che chở, theo giờ khắc này thật sự khắc sâu trong đầu Hà Duyệt Vũ, thậm chí ở trong mộng, đều đã mơ thấy gương mặt tuấn mỹ của hắn cùng bộ dáng tươi cười ôn nhu, cho nên đêm đó nàng ngủ thẳng đến nửa đêm, mê mê hồ hồ mơ to mắt, nhìn đến đồng hồ báo thức trên vách tường biểu hiện ba giờ sáng, quyết định làm một chút gì báo đáp hắn.

Thừa dịp đêm dài yên tĩnh, nàng rón ra rón rén hướng đến thư phòng của hắn, dấu vết cả phê làm hỏng máy tính còn vẫn duy trì trạng thái vốn có.

Được rồi! Nếu là nàng gây ra họa, nàng đương nhiên muốn phụ trách đem tai họa này gỡ xuống, nàng quyết định thừa dịp hắn không biết thời điểm đem máy tính sửa lại cho tốt.

Làm Đoàn Úy Kì ngày hôm sau thời điểm sáng sớm đi vào thư phòng, nhìn thấy bộ dáng Hà Duyệt Vũ áo quần xộc xệch, trước mặt còn một đồng linh kiện máy tính bị vắt vương lung tung, nhất thời, hắn trong lòng cả kinh. “Cô đang làm cái gì?”

Hắn bước đến bên bàn làm việc, ánh mắt trở nên sắc bén.

Hà Duyệt Vũ bị thanh âm đột nhiên vang lên làm cho hoảng sợ, nàng tay trái cầm ổ cứng, tay phải cầm quạt, “Tôi..... Tôi giúp anh sửa máy tính a, nhưng mà kỳ quái, mấy linh kiện vì sao tháo ra liền không thể lắp ráp lại? Tôi nhớ rõ mới trước đây ở nhà của tôi có lần phá hư TV, tôi tháo ra sửa những phần phía sau, rất nhanh là có thể nhìn được, nhưng.....”

Không đợi lời của nàng nói xong, chỉ thấy Đoàn Úy Kì sắc mặt khó coi ở bàn làm việc tìm kiếm xung quanh.

“Anh đang tìm cái gì?”

“Thề nhớ!”

“A? Đó là cái gì hả?”

“Chính là thứ cấm ở phía trước đó!”. Khẩu khí của hắn trở nên có chút hung ác, tìm kiếm xung quanh nửa ngày, lại không thu hoạch được gì, nhin không được quát lớn, “Ai cho cô tùy tiện vào thư phòng của tôi?”

“Tôi.....” Nàng bị bộ dáng hung hăng của hắn làm cho hoảng sợ, “Tôi chỉ là muốn.....”

“Đi ra ngoài!”. Sắc mặt hắn hăm hực, “Từ nay về sau nếu không có sự đồng ý của tôi, không cho phép cô bước vào cửa phòng nửa bước.”

Hà Duyệt Vũ từ nhỏ được nuông chiều, bây giờ bị uy khuất như thế, ngực một trận đau nhức, hai hàng nước mắt trào ra, nàng ai oán bĩu môi nhìn hắn một cái, cúi đầu, cô đơn bước ra khỏi phòng.

Vừa mới đi đến ngoài cửa, chợt nghe hắn bắt đầu nói điện thoại, nàng dừng lại cước bộ, nghe được thanh âm bắt đầu dỗi của hắn.

“Phong Dục, lập tức thông báo các ngành, hôm nay hội nghị hoãn cử hành, có một chút sự cố ngoài ý muốn, văn kiện bị hủy, phần dự bị không thấy, máy tính đã bị hư..... Ta biết, được, có liên quan tới số liệu này, người dùng thời gian ngắn nhất làm lại, cứ như vậy mà làm.”

Trò chuyện chấm dứt, Hà Duyệt Vũ mới biết lần này chính mình thật gây ra đại họa

Kế tiếp, Đoàn Úy Kì không để ý tới nàng nữa, hại nàng đầy lòng khổ sở một phen, từ thư phòng đi ra, hắn bữa sáng cũng không ăn liền đi làm.

Hà Duyệt Vũ ở trong nhà vừa hối hận vừa xấu hổ, nàng vội trộm đến thư phòng của hắn, nếu nàng làm hỏng máy tính của hắn, biện pháp duy nhất chính là mua lại một bộ giống nhau như đúc bồi thường cho hắn.

A? Cái màu đen xì xì chỗ chân bàn là cái gì?

Hà Duyệt Vũ ngửa đầu nhìn trước mắt cao ngất!

Đây là bản làm việc của Đoàn Ủy Kì sao? Thật cao và đồ sộ!

Tuy rằng nàng đối với thương trường hiểu biết không nhiều lắm, nhưng nhà nàng có ba cái thương nhân tinh anh, hoặc nhiều hoặc ít nàng đều nghe nói qua Cẩm Phong ngân hàng danh giá cỡ nào.

Thề lười, nàng nhớ tới mục đích đến đây của chính mình, nguyên nhân Đoàn Ủy Kì tức giận lớn như vậy, là vì thời điểm nàng tháo máy tính, không cẩn thận đem thẻ nhớ cắm ở phía trước lấy ra, may mắn nàng đúng lúc phát hiện, mới biết được thẻ nhớ này lưu giữ rất nhiều số liệu quan trọng.

Mất bò mới lo làm chuồng, nghĩ chưa trễ giờ, mang theo tâm lý lập công chuộc tội, nàng đi vào tổng bộ ngân hàng Cẩm Phong, tính đem thẻ nhớ tự tay giao cho Đoàn Ủy Kì, muốn làm hấn nhìn đến thẻ nhớ đã không tìm thấy được, còn có thể thiện tâm tán dương nàng một phen!

A? Nàng muốn hấn tán dương làm gì? Chỉ vì cái thẻ nhớ nho nhỏ, liền đối nàng băng sắc mặt dữ tợn, còn hung hăng không cho nàng bước vào trong phòng, rõ ràng đúng là một tên hẹp hòi!

Ân? Nàng cần gì phải giúp hấn? Ách..... Chẳng lẽ nàng muốn hấn thay đổi suy nghĩ về nàng sao?

Nàng mở cửa lớn đi vào đại sảnh ngân hàng, một cô tiểu thư ở quầy tiếp tân rất lễ phép hỏi: “Xin hỏi có thể hỗ trợ cho cô cái gì?”

Hà Duyệt Vũ liền đi qua. “Tôi muốn tìm Đoàn Ủy Kì, có thể nói cho tôi biết hấn làm ở đâu không?”

Tiểu thư quầy tiếp tân đánh giá nàng cao thấp, sau đó liếc mắt một cái, “Cô cùng tổng giám đốc có hẹn trước sao?”

“Ách..... Đây.....” Nàng xấu hổ cười cười, “Thực có lỗi, tôi không có hẹn trước.”

“Thực xin lỗi, nếu không có hẹn trước, tổng giám đốc sẽ không tùy tiện gặp khách.”

“Tôi là không có hẹn trước, nhưng tôi có chuyện quan trọng cần gặp tổng giám đốc của các người, chuyện này liên quan đến tương lai của ngân hàng, cũng liên quan tiền đồ của các người cho nên ta, cho nên tôi.....”

“Phát sinh chuyện gì?” Ngay lúc Hà Duyệt Vũ đang muốn giải thích, phía sau nàng truyền đến một giọng nói nữ tính.

Nàng nhìn lại, xuất hiện ở trước mặt chính mình, một cô gái có diện mạo tuyệt đẹp, cánh tay đang ôm rất nhiều văn kiện, mặc một bộ trang phục thon thả trên người, toát ra khí chất không giống người thường.

Chỉ thấy tiểu thư quầy tiếp tân thực cung kính nói: “Kim thư ký, vị tiểu thư này nói có chuyện quan trọng muốn gặp tổng giám đốc, nhưng là nàng không có hẹn trước.....”

Kim thư ký dùng ánh mắt cao ngạo nhìn Hà Duyệt Vũ, “Cô là vị ấy? Có quan hệ gì với tổng giám đốc?”

Nghe khẩu khí loại này trực tiếp hướng đến hỏi, Hà Duyệt Vũ không khỏi tức giận, “Ách..... Có liên quan cho chuyện này, nói đến rất dài, hiện tại tôi không có thời gian giải thích, muốn mau chóng nhìn thấy các tổng giám đốc các người, sau đó.....”

“Thực xin lỗi!” Không đợi lời của nàng nói xong, đã bị đối phương không khách khí đánh gãy, “Tổng giám đốc đang họp, lúc hấn họp sẽ không gặp bất cứ kẻ nào, vị tiểu thư này, nếu cô thật sự có chuyện trọng yếu muốn gặp hấn, hy vọng cô định ra ngày hẹn trước, hiện tại, mời trở về đi.”

Nghe thấy lời nói không khách khí này, Hà Duyệt Vũ tức giận đứng lên, “Này, tôi nhưng là có chuyện rất quan trọng muốn gặp Đoàn Ủy Kì, tôi tin tưởng hấn cũng nhất định thực hy vọng nhìn thấy tôi, nếu cô chậm trễ trong lời nói, khả năng hội sẽ ảnh hưởng đến ngân hàng các người trong tương lai.....”

Nàng càng đi nói, sắc mặt Kim thư ký càng khó xem, nàng đột nhiên hướng một bên nhân viên bảo vệ hạ lệnh, “Đem nữ nhân điên cuồng này đưa ra ngoài!”

“Cái gì?” Hà Duyệt Vũ giận dữ. Hai nhân viên bảo vệ cao lớn lập tức chạy đến phía sau nàng, mỗi người xách một bên cái cánh tay của nàng, không khỏi phân trần đem nàng đẩy lùi ra khỏi đại sảnh.

Có làm hay không, ngân hàng của Đoàn Ủy Kì tiếp đãi khách như thế sao?

Đang lúc nổi nóng, lại có thêm hai nhân viên bảo vệ đang lôi cổ nàng đi, như là chuẩn bị làm định kỳ bảo dưỡng, nàng chợt lóe ra suy nghĩ. Chương 3.3

Hà Duyệt Vũ theo đuôi hai nhân viên công vụ quẹo vào hai bên lối đi, lại quẹo vào phía sau sảnh lớn.

Nàng nhìn hai người nhân viên sửa chữa đang đứng trên cây thang, đem thiết bị thông gió xuống dưới, ý cười càng sâu, nàng đi đến trước mặt đối phương, cười cười hỏi thăm.

“Hai vị soái ca, đã đến giữa trưa, quản lý chúng ta nói các người làm việc thực vất vả, hấn vừa mới chuẩn bị cho các người bữa cơm thực phong phú, hy vọng các người com nước xong lại đến nơi này sửa chữa.”

Đang chuẩn bị tiến hành kiểm tra như thường lệ, hai người lâm vào sững sốt, cũng nhìn đối phương liếc mắt một cái, “Com trưa? Ngân hàng này đãi ngộ thật sự là quá tốt!”

“Đúng vậy!” Một người khác cũng phụ họa, “Vị tiểu thư này, com trưa ăn ở chỗ nào vậy?”

“Đương nhiên là ở phòng khách, nhanh chút đi thôi, nếu không com trưa lạnh rồi ăn sẽ không ngon.”

“Nhưng là công cụ của chúng ta.....”

“Yên tâm đi, ta sẽ ở chỗ này trông giùm các người.”

“Tiểu thư, ngươi thật tốt.” Đối phương cười đến thập phần sáng lạn.

“Không có gì đâu.” Nàng cũng cười thập phần khoa trương.

Nhìn bóng dáng hai người biến mất ở trước mắt, Hà Duyệt Vũ cười cười, đứng ở lỗ thông gió nghiền cứu một chút địa thế. Chỉ cần nàng có thể thuận lợi đi đến lầu hai, như vậy nàng là có thể đáp thang máy thẳng đến tầng cao nhất phòng họp !

Nhớ rõ trước đây nhất lão ba của nàng hay mang theo nàng đi đến công ty, bởi vì nàng thực nghịch ngợm muốn cùng lão ba chơi trò trốn tìm, cho nên thừa dịp hần không chú ý, liền trốn theo đường lỗ thông gió của Lãng thị tập đoàn .

Sau khi nàng chơi mệt mỏi, ở bên trong mê mê hồ hồ ngủ, làm thời điểm nàng bị phát hiện, mới biết được lão ba vì tìm nàng, cư nhiên vận dụng lực lượng cảnh sát , từ đó về sau, lão ba cùng lão mẹ nghiêm lệnh cấm nàng lại tiếp cận đến, cũng chính là tại cái thời điểm kia, nàng mới biết được đường ống lỗ thông gió là một cái có thể đi thông đi rất nhiều nơi.

May mắn Hà Duyệt Vũ đáng người đủ tinh tế, mặc dù lỗ thông gió không gian có hạn cũng không cản trở nàng được

Ngẫu nhiên, nàng còn có thể xuyên thấu qua tấm ngăn được sắp xếp để thông khí tìm hiểu tình hình bên ngoài, chỉ thấy nhân viên đang bẻ bộn làm việc, xem ra ngân hàng Đoàn Ủy Kỳ cũng không tệ lắm.

Hà Duyệt Vũ nhìn qua nhìn lại, không biết đã đi rất xa, nàng chỉ cảm thấy hai đầu gối bủn rủn, cả người vô lực. Ông trời, nơi này rốt cuộc là làm sao a

Đúng lúc này, phía trước nàng đột nhiên xuất hiện một con chuột bụi màu xám, hai đôi mắt nhỏ tinh ở tranh tối tranh sáng thông gió khẩu nội trong nháy mắt, hiển nhiên cũng bởi vì của nàng tồn tại sợ tới mức ngẩn ra.

Một người nhất thử đồng thời cương ở tại chỗ, ai cũng không dám dễ dàng càng Lôi Trì từng bước.

Hà Duyệt Vũ bị con chuột cực lớn trước mắt này sợ tới mức cả người cứng ngắc, ứa ra mồ hôi lạnh, “Ngươi..... Ngươi không được tới đây, ta đã cảnh cáo ngươi, ta..... Ta sẽ dùng không thủ đạo cùng Taekwondo..... Nếu dám lại đây, ta..... Ta liền đánh ngươi.....”

Nàng đối con chuột phát ra khủng bố uy hiếp, có điều con chuột đối diện lại biểu hiện ra một bộ dáng thực mờ mịt, tiểu ma đầu nhìn nàng tự quyết định.

“Này, ngươi có thể là không hiểu tiếng Trung, không quan hệ, ta có thể lại dùng tiếng Anh nói với ngươi.....” Khuôn mặt Hà Duyệt Vũ trắng bệch

Nhưng là kia con chuột lại chậm rãi hướng nàng đi tới.

“Oa..... Ngươi không được lại đây.....”

Nàng sợ tới mức vội vàng về phía sau thối lui, cũng lấy điện thoại cầm tay nhanh bấm dãy số của Đoàn Ủy Kỳ, một hồi mới chuyển được, nàng liền phát ra tiếng kêu khàn cả giọng.

“Cứu mạng a! Tôi không muốn chết! Nó sẽ làm tôi tiến hành nhân thân công kích..... Oa --”

Đoàn Ủy Kỳ đang ở phòng họp cùng cấp dưới, bị điện thoại lý truyền đến tiếng kêu sợ hãi sợ tới mức vội vàng đứng lên, động tác này chẳng những khiến cho cấp dưới ghé mắt, cũng làm ngồi ở hần cách đó không xa, một cái mỹ nữ tóc dài đeo kính mắt gọng vàng mỹ nữ lâm vào ngẩn ra.

“Tiểu Vũ?” Nghe được tiếng nàng kêu thảm thiết, đáy lòng hần cũng cả kinh, “Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Cô hiện tại ở nơi nào?”

“Tôi ở trong lỗ thông gió của ngân hàng anh, đối diện có một con chuột lớn muốn cắn tôi, cứu mạng a --”

Thời điểm Hà Duyệt Vũ được mọi người cứu ra, chỉ thấy khuôn mặt trắng noãn nhỏ nhắn của nàng dính đầy tro bụi, toàn thân chặt vật không chịu nổi, một đầu tóc dài hỗn độn rối tung , muốn nhiều khó coi còn có nhiều khó coi.

Đoàn Ủy Kỳ âm khuôn mặt tuần tú, trừng mắt trước mắt so với khát cái còn muốn chặt vật nữ nhân, hần phía sau còn đi theo một đám nhân viên tiến đến xem náo nhiệt.

Làm Hà Duyệt Vũ khi nhìn đến hần, tích góp từng tí một ỳ khuất trong đầu, cùng kinh cụ lập tức bộc phát ra đến.

Nàng bỏ nhào vào hắt trong lòng, giống nhau ở chân kinh sau thấy được đã lâu thân nhân, “Ồ ô..... Kia chỉ thôi con chuột nó khi dễ tôi..... Ô oa.....”

Tiếng khóc kinh thiên động địa, chấn đất toàn thể viên công toàn bộ cứng đờ, mà bị bắt tiếp được của nàng Đoàn Úy Kỳ, tựa hồ cũng không dự đoán được nàng sẽ ở trước mắt bao người đối hắt làm ra như vậy thân nặc cử chỉ.

Nhưng là nghe được của nàng tiếng khóc, nhìn đến của nàng nước mắt, hắt thể nhưng phát hiện chính mình đáy lòng sẽ có đau lòng cảm giác.

Đứng cách Đoàn Úy Kỳ cách đó không xa xinh đẹp nữ nhân hơi hơi chặt lại đồng tử, bước nhanh đi đến hai người trước mặt.

“Vị tiểu thư này, người vì sao lại ở trong lỗ thông gió của ngân hàng chúng ta ? Chẳng lẽ người không biết hành vi này có thể bị đem ra ngoài pháp luật hay sao ?”

Hà Duyệt Vũ đang khóc chuyển tầm mắt sang người đang nói, làm nàng xem thanh đối phương diện mạo khi, đáy lòng tức giận lập tức bộc phát ra. “Đều là bởi vì anh, nếu không phải anh ngăn cản, tôi đã chẳng cần dùng phương thức này để gặp tổng giám đốc các người a”

Đoàn Úy Kỳ nhướng mày, “Có ai có thể giải thích một chút, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra ?”

Chỉ thấy mỹ nữ kia mở miệng giành nói trước, “Người con gái này vừa mới tới ngân hàng, luôn miệng nói muốn gặp tổng giám đốc, nhưng là nàng không có hẹn trước, cho nên tôi chỉ có thể giải quyết theo việc chung, mệnh lệnh thỉnh nàng đi ra ngoài.”

Hà Duyệt Vũ giận đến cực điểm lau nước mắt của chính mình, “Cái gì thỉnh? Rõ ràng là cô xem tôi như rác quăng tôi ra khỏi cửa!”

“Phải không, Kim thư ký?” Đoàn Úy Kỳ không giận mà nhìn về phía người con gái đứng kế bên

Đối phương sắc mặt rùng mình, “Bởi vì thái độ của nàng thực kiêu ngạo, cho nên tôi mới phải làm như thế.”

“Tôi thái độ kiêu ngạo?” Hà Duyệt Vũ khoa trương chỉ vào chính mình, “Có làm hay không, thái độ tôi hiền lành như thế cũng bị cô nói thành kiêu ngạo ?”

“Thân là viên chức ngân hàng Cẩm Phong, tôi nghĩ tôi có nghĩa vụ cùng trách nhiệm ngăn cản một nhân vật khả nghi tùy tiện đi vào, huống hồ cô vẫn không có cho thấy thân phận của cô.” Kim thư ký kiêu căng dương cằm, “Tiểu thư, có thể hay không xin hỏi, cô cùng tổng giám đốc có quan hệ gì ?”

Khẩu khí của nàng làm cho Hà Duyệt Vũ cảm thấy khó chịu, mà ánh mắt tình tứ vừa rồi cô ta nhìn Đoàn Úy Kỳ cũng làm cho nàng bức mình

“Tôi..... Tôi là người hầu của hắt.” Suy nghĩ một hồi, Hà Duyệt Vũ chỉ tiết trả lời, cơ hồ là cùng nhất thời khắc, nàng theo đối phương trên mặt bắt giữ đến một chút hèn mọn.

“Tổng giám đốc, nhà anh khi nào thì mời người hầu?” Kim thư ký biểu tình thoạt nhìn có chút mất tự nhiên.

Đoàn Úy Kỳ lạnh lùng cười, “Tôi nghĩ chuyện nhà của tôi không cần Kim thư ký can thiệp.”

Nàng bị trách móc có chút xấu hổ, nhưng cố gắng duy trì vẻ mặt cao ngạo, “Tôi đương nhiên không dám can thiệp việc nhà tổng giám đốc, bất quá tổng giám đốc gia nữ giúp việc lén lút chạy đến lỗ thông gió ngân hàng, chuyện này ta nghĩ công ty cổ đông cùng truyền thông đều đã thực cảm thấy hứng thú.”

“Này, tôi là đến.....” Hà Duyệt Vũ vừa muốn mở miệng, liền nhìn đến Đoàn Úy Kỳ khuôn mặt tuấn tú thượng hiện lên một tia làm cho người ta sợ hãi tức giận.

“Nếu tôi nhớ không lầm, hiện tại người phụ trách ngân hàng là họ Đoàn chứ không phải họ Kim, tôi đương nhiên biết Kim thư ký xuất phát là vì suy nghĩ cho ngân hàng, bất quá tôi có thể cam đoan với cô, cô gái này nhất định không làm nguy hại cho ngân hàng !”

Hắt như vậy thật đáng sợ, ít nhất là từ khi nàng biết hắt tới giờ chưa từng thấy hắt phát hỏa lớn như vậy

Hà Duyệt Vũ rút lui cổ, kéo kéo tay áo của Đoàn Úy Kỳ, đem kia thẻ nhớ trong túi đem ra.

“Này..... Là tôi tìm được trong thư phòng, tôi nghĩ..... Tôi nghĩ anh chắc hắt là cần nó.”

Hắt cúi đầu nhìn đến thẻ nhớ nhỏ nhỏ kia liếc mắt một cái, sắc mặt bỗng dưng trở nên có chút động dung.

Hắt lấy ra khăn tay, ở nàng dính đầy tro bụi khuôn mặt nhỏ nhắn thượng nhẹ nhàng lau lau rồi vùi cái, này mềm nhẹ động tác, làm một đám xem náo nhiệt viên công thiếu chút nữa không ngả phá kính mắt.

“Cho dù tưởng lấy thẻ nhớ cho tôi, cũng không cần phải khó khăn như vậy.” Hắt một bên lau của nàng mặt, một bên thấp giọng răn dạy, khẩu khí cùng lúc này hoàn toàn khác nhau

Khi nhận được điện thoại kêu cứu của nàng, hắt rõ ràng cảm giác được trái tim của mình đập nhanh hơn, hắt còn tưởng rằng nàng ở nhà bị người ta bắt cóc tống tiền, nhìn thấy nàng bình an vô sự xuất hiện trước mặt mình mới thở dài một hơi

Đồng thời, hắn cũng cảm thấy chính mình luôn cao ngạo không biết từ lúc nào lại để ý đến tiểu nữ nhân này ngày càng nhiều

“Tôi đương nhiên muốn chạy tới cửa lớn tìm anh, nhưng là anh cũng không biết nhà anh ngân hàng bảo toàn có bao nhiêu tấn trách, tôi chỉ bắt quá nói ra một chút tên của anh mà thôi, bọn họ cũng rất vô tình đem tôi chạy đi ra ngoài, còn có a..... Nha trời ạ!”

Nàng chỉ cảm thấy thân mình bị nâng lên, hắn đang ôm nàng !

Lúc gần đi, Đoàn Úy Kì còn nói lại với mọi người

“Từ nay về sau, nếu nhìn thấy gương mặt này xuất hiện trong ngân hàng thì cho phép nàng gặp ta.”

Nói xong, hắn không để ý tới mọi người kinh ngạc, nhân viên bất khả tư nghị, cùng với Kim thư ký rõ ràng đang ghen tị kia, xoay người đem nàng vào phòng của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Kim Cương Cắp Phá Sản Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Đoàn Úy Kì cẩn thận đem Hạ Duyệt Vũ để lên sofa, chính mình ngồi bên người nàng, ôn nhu xem kỹ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, “Có bị thương không? Có đau không?”

Hạ Duyệt Vũ nhớ tới chuyện mình vừa mới đối mặt với con chuột bụi, đôi mắt nhịn không được lại đỏ lên, nàng cắn miệng, làm nũng chỉ vào đầu gối của chính mình, “Chỗ này đau quá nha, người ta đợi đã lâu...”

“Phong trợ lý, anh giúp tôi đi mua một chút thuốc mỡ trừ sưng đỏ” Phân phó xong, hắn lại trở về ghế sofa, kéo đầu gối nàng lên đùi chính mình, nhẹ nhàng xoa giúp nàng.

“Đáng đời lắm, tại sao không gọi điện ngay cho tôi?”

“Ai kêu buổi sáng anh hung hăng như vậy, còn nói không có sự cho phép của anh không cho tôi bước vào thư phòng nữa bước, tôi sợ lại bị anh mắng...”

Tiếng đập cửa đánh gãy lời của nàng, đi vào là quản lý của phòng đầu tư tập đoàn Cẩm Phong, khi hắn nhìn thấy Hà Duyệt Vũ, vẻ mặt có chút đồ kị

Đoàn Úy Kì hướng hắn gật đầu, “Có chuyện gì cứ việc nói.”

“Ách..... Là như vậy.” Đối phương vẻ mặt cung kính đi đến trước mặt Đoàn Úy Kì, giao cho hắn một phần văn kiện, “Đây là tư liệu của Giai Bảo thực nghiệp và Trần thị xí nghiệp, chờ ngài chỉ cô phiếu.”

Đoàn Úy Kì tiếp nhận văn kiện, không chút để ý nhìn thoáng qua. “Vậy anh cảm thấy mua bên nào thì tốt?”

Quản lý phòng đầu tư thực nhanh chóng đáp. “Trần thị xí nghiệp đi, bởi vì.....”

Đột nhiên, thanh âm Hà Duyệt Vũ chen vào, “Trên thực tế, tôi cảm thấy Giai Bảo thực nghiệp có vẻ khá hơn.”

Lời của nàng khiến cho Đoàn Úy Kì chú ý, “Nha, Giai Bảo thực nghiệp?” Hắn nâng tay có ý bảo quản lý ra ngoài, “Nếu tôi nhớ không lầm, lần trước có người đã trách cứ đồ trang điểm của Giai Bảo thực nghiệp, sinh ra tác dụng phụ, trong khoảng thời gian này báo chí mỗi ngày cũng nói công ty này đã muốn phá sản, cổ phiếu cũng sụt giá, cô nghĩ như thế nào lại chọn công ty này?”

Hà Duyệt Vũ oai đầu liếc hắn, “Làm ơn, Gia Bảo quả thật là một công ty sản xuất đồ trang điểm không sai, tuy rằng truyền thông gần đây có đăng nhiều tin phản đối bọn họ, nhưng đây là tin tức giả của bọn họ!”

Đoàn Úy Kì nhíu mày, “Cô làm sao mà biết đó là tin tức giả?”

Hắn đột nhiên sinh ra tò mò với nàng, trên thực tế, hắn cũng là tra nhiều lắm mới moi được tin này.

Hà Duyệt Vũ gãi gãi đầu, có chút ngượng ngùng, “Là tôi tự mình phán đoán, bởi vì giai bảo thực nghiệp vẫn đang bí mật nghiên cứu một sản phẩm bảo dưỡng mới, nếu đưa ra thị trường, công ty bọn họ đảm bảo sẽ tăng mạnh số lượng tiêu thụ, đến lúc đó cổ phiếu cũng sẽ tăng lên.”

“Sao?” Hấn lại nhủ mày, “Tại sao cô biết bọn họ đang bí mật nghiên cứu sản phẩm mới?”

“Không ngừng nghiên cứu sản phẩm mới là điều mà mỗi một xí nghiệp đều phải làm a, hơn nữa Giai Bảo thực nghiệp làm việc tích cực hơn bình thường, cho tới nay mỗi sản phẩm đều có chuyên môn đánh giá cao, nhằm vào sản phẩm tiến hành kể lại thị trường điều tra, nhưng là sản phẩm mới lại chậm chạp đều không có đưa ra thị trường. Hơn nữa, mấy tháng nay bọn họ đột nhiên ngừng điều tra, sửa vì chủ đánh hoàng kim khi đoạn tivi quảng cáo, này không phải có đại động tác lại là cái gì?” Nàng cũng là thích nhất dùng đồ trang điểm của Giai Bảo thực nghiệp, nhưng mấy tháng nay cũng không có nhận được điện thoại của nhân viên tiếp thị.

Hà Duyệt Vũ nói được đạo lý rõ ràng, giống như bộ dáng của một chuyên gia phân tích.

Đoàn Úy Kỳ thú vị nhìn nàng. “Nếu như vậy, bọn họ vì sao muốn thả ra tin tức giả để làm cho cổ phiếu sụt xuống? Như vậy không phải là tự sát sao?”

“Đây là chiến thuật anh hiểu hay không a!” Hà Duyệt Vũ liếc mắt, kỳ quái nhìn hấn.

“Đưa ra tin tức giả thấp cổ phiếu, chính mình lại thu mua số lượng lớn, đợi cho chân tướng rõ ràng sau lại tuyên bố sản phẩm mới của bọn họ, thừa dịp cổ đông giới thị trường kéo cao hết sức mức giá bán tháo cổ phiếu lúc trước, tạ này đại kiếm nhất bút, đây là đạo lý rất đơn giản thôi!”

Chính mình hưng trí bừng bừng nói, nàng đột nhiên phát hiện trên mặt Đoàn Úy Kỳ tươi cười, nhìn ánh mắt của nàng cũng nhiều hơn một chút, không rõ cảm xúc gì, nàng vội vàng ngậm miệng, nghi hoặc nhìn hấn. “Anh làm sao lại nhìn tôi như vậy?”

Lấy tay vén vài sợi tóc của nàng, hấn hỏi: “Có hứng thú đến làm trợ lý của công ty tôi không?”

“Làm trợ lý của anh?” Hà Duyệt Vũ phát ra một tiếng thét kinh hãi, “Vì sao?” Sao lại thế này? Bọn họ rõ ràng đang nói chuyện cổ phiếu sao lại chuyển sang cái chuyện trợ lý này?

“Bởi vì.....” Đoàn Úy Kỳ lộ ra nụ cười làm điên đảo chúng sinh, “Đột nhiên tôi cảm thấy phương diện này cô là một thiên tài.”

Hấn thật sự là không thể không bội phục nàng, nàng bắt quả chỉ trải qua những chuyện nhỏ thường ngày, liền có thể phân tích ra động tác của Giai Bảo thực nghiệp, công ty này có cái gọi là đầu tư chuyên gia còn phải hao tâm lực điều tra, mà hấn thì là một người quý trọng nhân tài.

Hà Duyệt Vũ kinh ngạc há to miệng, một câu cũng nói không nên lời. Nàng không có nghe sai chứ? Hấn cư nhiên mời nàng làm việc sao?

Đoàn Úy Kỳ bày ra một bộ dáng thành khẩn, bắt đầu dụ dỗ, hướng nàng vươn tay phải, “Thử việc ba tháng, tiền lương một tháng mười vạn, thử việc xong sẽ điều chỉnh lại lương, cô cảm thấy như thế nào?”

“Mười vạn?” Ánh mắt của nàng long lanh như thủy tinh, trong lòng phút chốc trào ra một cỗ nhiệt nóng, không thể tin nhìn người đàn ông đang mỉm cười trước mắt, “Anh thật sự muốn mời tôi làm trợ lý?”

Tuy rằng mười vạn tiền lương đối với nàng không là cái gì, nhưng đây chính là lần đầu tiên nàng kiếm ra tiền.

“Đương nhiên, nếu cô biểu hiện tốt, tiền thù lao của cô sẽ cao hơn.”

Đoàn Úy Kỳ nhìn khuôn mặt nàng nhỏ nhắn đang thay đổi luân linh động sáng rực, nhất là cái miệng nhỏ nhắn mê người của nàng kia, chính hướng hấn phóng ra tin tức dụ hoặc, hấn có chút hoảng hốt, kim lòng không được đem hai tay để lên bả vai của nàng, cũng đem mặt chậm rãi thấu hướng nàng, đang trong lúc hưng phấn, Hà Duyệt Vũ không khỏi trừng lớn hai con mắt.

Hấn..... Hấn rốt cuộc muốn làm gì?

Nhìn phía hấn đôi mắt say lòng người, đôi môi khêu gợi. Nàng cảm giác được tim chính mình bỗng dưng đập loạn nhịp, chẳng lẽ..... Chẳng lẽ hấn muốn hôn nàng sao?

Ngay tại lúc hai người lâm vào một hoàn cảnh ái muội, ngoài cửa truyền đến một tiếng đập cửa.

Thanh âm này làm cho hai người nhanh chóng tách ra, chỉ thấy Phong Dục không đầu không đuôi từ bên ngoài đi đến, “Tổng giám đốc, thuốc mỡ tôi đã mua!”

“Ta đã biết.”

Đoàn Úy Kỳ rất nhanh khôi phục lại tinh thần, cũng là lần đầu tiên hấn thấy xấu hổ trong đời.

Mà Hà Duyệt Vũ lại đỏ mặt lên, có chút chột dạ.

Vừa mới tức thì rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Không đúng, phải nói, nàng phải nói là vừa rồi nàng bỏ lỡ cái gì? Chương 4.2

Bởi vì máy photocopy trên tầng cao nhất bị hỏng, cho nên Hà Duyệt Vũ ôm một đống tài liệu đi vào phòng kế hoạch ở tầng 24 để photo.

Từ nàng sau khi nàng đảm nhiệm làm trợ lý của Đoàn Úy Kỳ, không lâu sau, hấn liền cùng trợ lý đặc biệt Phong Dục bay đi nước Mỹ đi công tác, trước khi đi, hấn đem nàng giao cho thư ký phụ trách Kim Mạt Lị, làm cho nàng quen thuộc với công việc cũng như rèn luyện những kỹ năng.

Có điều Kim Mạt Lị người đàn bà kia hình như là muốn làm khó nàng, nàng rõ ràng là trợ lý của tổng giám đốc, Kim Mạt Lị lại đem công việc tạp nham cho nàng làm

Một bên máy móc cầm tư liệu sao chép trong tay, Hà Duyệt Vũ một bên tỏ vẻ bất mãn, không phải nàng đối với Kim Mạt Lị có thành kiến, trực giác của con gái nói cho nàng biết, nàng ta làm vậy là muốn nhắm vào nàng.

Từ buổi sáng đến bây giờ, bụng của nàng vẫn cứ sôi sục khó chịu không thôi.

Bởi vì hôm nay nàng đã đến chu kì sinh lí, vốn định ngồi ở bàn làm việc nghỉ ngơi một hồi, nhưng là hai mươi phút sau, Kim Mạt Lị lại đem văn kiện thật dày quảng đến trước mặt nàng, mệnh lệnh nàng phải làm xong trước 11 giờ.

“Duyệt Vũ.”

Phía sau truyền đến thanh âm của Lí Mĩ Ngọc, từ sau khi bản thân đến Cẩm Phong ngân hàng làm việc, tính cách hoạt bát hào phóng cùng vẻ nhiệt tình sáng sủa rất nhanh liền được nhân viên yêu mến.

Bởi vì máy photocopy trên tầng cao nhất bị hỏng, mà Kim Mạt Lị giống như không chịu tìm người đến sửa, cho nên nàng chỉ có thể mỗi ngày ôm văn kiện chạy từ trên chạy xuống, mấy ngày nay nàng thường xuyên đến phòng kế hoạch dùng máy photo, lâu, liền cùng Lí Mĩ Ngọc tiểu nha đầu này thành tỷ muội tốt.

Chỉ thấy đối phương cũng đồng dạng ôm chồng văn kiện, cười meo meo hướng nàng đi tới.

“Trên lầu máy photocopy vẫn chưa có sửa phải không?”

“Đúng vậy!” Nàng ưỡ ỏi gật gật đầu, thời gian lâu như vậy làm hại hai chân nàng bủn rủn, choáng váng, thanh âm nghe cũng không rõ.

Lí Mĩ Ngọc không khỏi lo lắng nhìn nàng, “Duyệt Vũ, cô làm sao vậy? Sắc mặt giống như rất khó xem, có phải bị bệnh hay không?”

“Không có!” Hà Duyệt Vũ cười gượng, “Hôm nay là ngày đầu sinh lí của tôi, cho nên cả người đều vô lực, một lát nữa uống nước ấm thì tốt rồi.”

Đang nói, một phần văn kiện rốt cục sao chép xong, nàng sửa sang lại đồng tư liệu.

Lại chợt thấy trước mắt một mảnh mờ hồ, hoàn hảo đúng lúc đỡ cái bàn, mới không té ngã trên đất.

“Nếu là kì sinh lí, sẽ không được chạy lên chạy xuống đâu, đúng rồi, trong túi của tôi có thuốc giảm đau, nếu cô không ngại, đợi lát nữa tôi làm xong công việc trong tay, sẽ đem thuốc đưa cho cô, đối với việc giảm bớt đau sinh lí rất hiệu quả nha.”

“Được!” Hà Duyệt Vũ cảm kích gật gật đầu, “Tôi đây lên trước, tí nữa cô xong việc thì đưa cho tôi nha.”

Nàng đi lại chỗ bàn việc, còn chưa đợi mong nàng đáp xuống ghế thì đã nghe được thanh âm của giày cao gót.

“Cha!” Một xấp văn kiện dày đáp xuống mặt bàn của nàng, chỉ thấy vẻ mặt cao ngạo của Kim Mạt Lị từ trên cao nhìn nàng, “Hà tiểu thư, phiền toái cô đem văn kiện này mỗi bản sao chép thành 15 bản, 11 giờ rưỡi đưa cho Lâm quản lí.”

Hà Duyệt Vũ nhìn xấp văn kiện có chút run lên, lại đưa mắt nhìn nhìn Kim Mạt Lị. Thân thể không khoẻ làm cho nàng không thể lại duy trì vẻ mặt khách sáo. “Kim thư ký, những chuyện này hẳn không phải là thuộc phạm vi của tôi chứ.”

Kim Mạt Lị lạnh lùng cười, “Như vậy xin hỏi Hà tiểu thư, cô cảm thấy thân là một trợ lý nho nhỏ, phạm vi công việc rốt cuộc hẳn là chỗ nào?”

Cô ta thực chán ghét nàng, Hà Duyệt Vũ rõ ràng chỉ là một nữ giúp việc, đơn giản là nàng đối với phương diện cổ phiếu có chút tài năng, đã được Đoàn Úy Kì mang vào công ty, lại trực tiếp được lên làm trợ lý của hắn.

Làm ba năm thư kí của Đoàn Úy Kì, nàng hiểu biết hẳn không phải là một đàn ông tùy tiện, giữ mình trong sạch đến chưa từng có “scandal” gì, cũng đang là vì điểm này, nàng mới thâm mến hắn đến nay, vốn tưởng rằng lòng chân thành luôn vững vàng, kiên định, lại không nghĩ rằng trên đường chinh phục lại lòi ra một cái Trình Giảo Kim.

Nàng vĩnh viễn đều quên không được, Đoàn Úy Kì cư nhiên vì này tiểu nữ giúp việc trước mặt mọi người trách cứ nàng, cũng chính lúc nàng cảm thấy có nguy cơ mất hắn, cho nên nàng không từ thủ đoạn nào để loại bỏ chướng ngại vật này.

“Mong cô làm cho rõ ràng, tôi là trợ lý tổng giám đốc, không phải là tiểu muội của thư kí!”

“Phải không?” Nàng lạnh lùng, môi khẽ động một chút, “Tổng giám đốc đem cô giao tôi, tôi chỉ là muốn cho Hà tiểu thư quen thuộc với công việc một chút, hay là Hà tiểu thư cảm thấy chính mình căn bản không có năng lực đảm nhiệm công việc này?”

Hà Duyệt Vũ bị bộ dáng nàng ta làm cho tròn tròn mắt, “Nói như vậy là cô cố ý làm khó dễ tôi? Tôi đoán ngay cả máy photocopy ở tầng chúng ta bị hỏng, cũng là cô cố ý ra tay?”

“Hà tiểu thư, cô nói chuyện cũng phải có chứng cứ.”

“Hừ! Tư Mã chiêu chi tâm người qua đường đều biết.” Hà Duyệt Vũ cũng lạnh lùng cười, “Tôi nghĩ cô là ghen tị với tôi đi.”

Theo trực giác của nàng, người con gái này nhất định thích Đoàn Úy Kỳ, cái ánh mắt tràn đầy tình cảm hôm ấy nàng vĩnh viễn cũng không thể quên.

Kim Mạt Lị sắc mặt lạnh lùng, “Tôi không biết cô đang nói cái gì, có điều tôi không ngại cảnh cáo cô một tiếng, chỉ cần cô còn làm việc một ngày ở đây, tôi còn có quyền mệnh lệnh cho cô làm bất cứ chuyện gì, nếu cảm thấy không thể làm nổi, có thể nghỉ việc!”

Hà Duyệt Vũ tức giận đến đem một đồng văn kiện trước mắt mình hất ra đầy đất, “Bỏ tiểu thư chính là không làm, có bản lĩnh cô thử đuổi tôi xem!”

“Cô.....”

“Đã xảy ra chuyện gì?” Đoàn Úy Kỳ vừa mới ở thang máy đi ra, liền nhìn đến trước mắt một mảnh bừa bãi, trang giấy đều bay đầy xung quanh, có vài trang còn bay đến trước mặt hắn.

“Tổng giám đốc, anh đã trở lại?” Nhìn đến hắn, Kim Mạt Lị vội vàng tiến ra đón, “Hà tiểu thư hình như đối với tôi có bất mãn rất nhiều, tôi chẳng qua.....”

“Đủ rồi!” Hà Duyệt Vũ cực tức giận hét lớn một tiếng, cùng lúc là vì nàng thật sự là đau đến muốn bất tỉnh, về phương diện khác là nhìn thấy Đoàn Úy Kỳ, nàng đột nhiên phát hiện chính mình rất muốn khóc.

Đại khái là mấy ngày nay tới giờ tưởng niệm, nàng lại thực chán ghét nhìn thấy Kim Mạt Lị như con chim nhỏ nép vào người cùng hắn đang đứng chung một chỗ, trường hợp như vậy làm nàng cảm thấy tương đương khó chịu.

Từ nhỏ đến lớn, nàng là tiểu công chúa trong bàn tay của ba và ca ca, nhưng là từ sau khi quen biết Đoàn Úy Kỳ, nàng từ công chúa biến thành nữ phó, tâm lý trước sau chênh lệch làm cho nàng vô có muốn cùng hắn phát hỏa, nàng tùy tay nắm lên mấy tập văn kiện còn lại trên bàn, thờ phỉ phi tiêu sái đến trước mặt bọn họ.

“Tôi chính là không thể đảm nhiệm cái công việc quý quai này nữa, trên thực tế, cũng chán ghét cực kì cái chỗ này, không cần các người bảo tôi ra sao, bỏ tiểu thư quyết định từ giờ trở đi quyết định nghỉ việc!” Nói xong, nàng cầm văn kiện trong tay ném mạnh vào người Đoàn Úy Kỳ, “Bỏ tiểu thư mặc kệ, như vậy các người vừa lòng chưa?”

Một hơi nói xong, nàng xoay người vừa muốn rời đi, không ngờ đột nhiên một cơn choáng váng đến trước mặt nàng, cả trời đất tối sầm biến thành màu đen, giấy tiếp theo, cả người nàng mềm nhũn té xuống sàn nhà.

“Tiểu Vũ!”

Khi nàng sắp ngã sắp xuống trong nháy mắt, vẻ mặt phong trần mệt mỏi, hơn nữa bị bộ dáng bốc đồng của nàng khiến cho Đoàn Úy Kỳ không hiểu ra sao, hắn vội vàng đem nàng ôm vào lòng.

“Tiểu Vũ, cô làm sao vậy?” Nhìn thấy nàng ngất xỉu đi, hắn chỉ cảm thấy ngực mình nhất thời căng thẳng. Trời ạ! Hắn mới xuất ngoại vài ngày, sắc mặt của nàng sao lại khó coi như vậy? Mấy ngày nay rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Đúng lúc này, cửa thang máy lại mở ra, Lí Mĩ Ngọc lấy mấy hộp thuốc theo thang máy đi ra, nhìn thấy Đoàn Úy Kỳ, đầu tiên là hoảng sợ, “A! Tổng giám đốc.....” Mà nhìn thấy Hà Duyệt Vũ ở trong lòng hắn, không khỏi lo lắng kêu lên, “Ai nha, Duyệt Vũ như thế nào té xỉu?”

Đoàn Úy Kỳ xoay người trừng mắt với Kim Mạt Lị, “Còn đứng đó làm gì, nhanh đi kêu xe cứu thương!”

“Ách..... Tổng giám đốc,” Lí Mĩ Ngọc nhanh chen vào nói, “Không cần kêu xe cứu thương khoa trương như vậy, nàng chính là bị trúng sinh lý chu kì mà thôi.....”

“Cái gì? Chu kì sinh lý?” Nghe ba chữ này, Đoàn Úy Kỳ nhướn mày.

“Đúng vậy!” Nàng mạnh mẽ gạt đầu, “Tổng giám đốc nhất định không biết con gái chúng ta mỗi thời điểm sinh lý kì đều rất thống khổ, có người còn đau đến nổi chảy cả nước mắt, mấy ngày nay Duyệt Vũ đại khái là mệt nhọc quá độ cho nên mới té xỉu, cho nàng nghỉ ngơi sẽ không sao.”

“Mệt nhọc quá độ?” Đoàn Úy Kỳ lại nhíu mày, hai mắt sắc bén nhìn hai nữ nhân trước mặt, “Công ty chúng ta có việc gì nặng cần nàng làm sao?”

“Việc nặng thì không có, có điều.....” Lí Mĩ Ngọc có chút sợ hãi nhìn nhìn Kim Mạt Lị, “Tổng giám đốc không ở công ty mấy ngày nay, lượng công việc mỗi ngày của Duyệt Vũ thật sự rất lớn, hơn nữa cũng không thuộc phạm vi công việc của nàng, có đôi khi nàng ngay cả thời gian ăn cũng không có, cho nên ta đoán, nàng có thể là..... Ách.....”

Mất thấy Kim Mạt Lị sắc mặt càng lúc càng khó coi, Lí Mĩ Ngọc không dám nói tiếp. Chương 4.3

Đoàn Úy Kỳ đem Hà Duyệt Vũ ôm càng nhanh, ánh mắt liếc Kim Mạt Lị một cái, không lưu lại gì một câu, hướng vào phòng nghỉ của chính mình.

Làm khi Hà Duyệt Vũ mơ mơ màng màng mở hai mắt, ánh vào mi mắt là hế ra khuôn mặt trẻ trung anh tuấn, tay nhỏ bé của nàng lạnh như băng bị nắm

bởi một đôi bàn tay to lớn thực ấm áp, độ ấm như vậy, làm cho nàng cảm thấy rất an tâm.

“Cô tỉnh rồi?” Đoàn Úy Kì thấp giọng hỏi, trên mặt tràn ngập lo lắng.

Tuy rằng xuất ngoại mới năm ngày, nhưng ở nước ngoài, chỉ cần có thời gian rảnh rỗi, đầu óc của hắn lại hiện lên khuôn mặt đáng yêu của nàng.

Mấy ngày này ở chung, hắn thật sâu cảm thấy nàng là một người yêu thương, làm cho người ta quan tâm, mà hắn một lòng, cũng không chịu nổi sự câu dẫn của nàng.

Hắn mấy ngày nay không rõ ràng lắm về cảm tình của mình đối với nàng, tóm lại, hắn mỗi ngày đều muốn nhìn thấy nàng, cảm nhận được sự tồn tại của nàng, nghe được thanh âm nói chuyện của nàng, nhìn thấy nàng cười

Hắn nghĩ, hắn chính là thích nàng, phi thường thích nàng.

Nhìn ánh mắt hắn đau lòng như vậy, Hà Duyệt Vũ cảm động thật sự muốn khóc. Nhưng lại nghĩ tới tình hình nặng nhọc mấy ngày nay của chính mình, tức giận cùng úy khuất liền cùng với nước mắt chực trào ra.

Tức giận như thế, nàng không khách khí đem tay hắn đẩy ra, “Tôi tỉnh hay không tỉnh cần anh quan tâm sao?”

Không biết vì sao, nàng muốn ở trước mặt hắn tùy hứng, muốn đem biểu hiện trước mặt của hắn không phân rõ phải trái biểu hiện ra ngoài.

Đoàn Úy Kì chỉ dung túng lắc đầu cười cười, “Nha đầu ngốc, bị làm khó dễ sao không gọi nói cho tôi biết?”

“Tôi vì sao phải điện thoại cho anh?” Bộ dáng nàng hung hăng, “Nói sau. Tôi không muốn là một người mách tội sau lưng người khác.” Nàng nhìn như vậy mà giống với loại người thợ gậy bánh xe sao?

“Cho nên mới nói cô thật sự là đồ ngốc!” Hắn sùng nịch nhéo nhéo nàng, “Có điều đáp ứng tôi, từ nay về sau có chuyện gì không thoải mái phải gọi cho tôi, được không?”

Nàng mở mắt to, nhìn khuôn mặt tuần tú của hắn, tim đập thình thịch.

Có lẽ lần đầu tiên gặp mặt, nàng đã thích hắn. Nhưng còn hắn thì sao? Hắn thích nàng sao?

Nhiều điều thắc mắc làm đầu của nàng đau lên, có điều nghĩ đến Kim Mạt Lị, nàng lại thấy tức giận.

“Kim thư ký ở đây rất lớn sao? Vì sao người nào trong công ty cũng sợ cô ta?” Cuối cùng, nàng vẫn muốn giải đáp nghi vấn trong lòng mình.

Đoàn Úy Kì phản trần một điều, “Có sao? Vì sao tôi không phát hiện?”

Hắn lấy gối đầu đặt ở sau lưng nàng, làm cho nàng thoải mái tựa vào đầu giường, hai tay săn sóc cho nàng.

“Xem ra anh nhất định là ít tra xét dân tình, công ty mỗi người đều rất sợ Kim thư ký, nói chuyện với cô ta đều khúm núm, vẫn là ở tổng giám đốc văn phòng làm việc mọi người thực tôn kính à?”

Hắn nặng nề cười, “Nhân viên văn phòng tổng giám đốc cũng là nhân viên của công ty a, tôi nghĩ có khả năng này là do việc cha của Kim Mạt Lị là đại cổ đông ngân hàng có liên quan.”

“Nha? Đại cổ đông?”

“Đúng vậy, bộ trưởng phòng tài vụ Kim Đại Sơn chính là cha của Kim thư ký, chẳng lẽ phía trước cô cũng không biết sao?”

“Trách không được.”

Hà Duyệt Vũ chột bưng tỉnh. Khó trách Kim Mạt Lị kiêu ngạo như vậy, nguyên lai lão ba của cô ta chính là đại cổ đông của ngân hàng!

Thế nhưng, nếu cô ta cũng giống như nàng là thiên kim tiểu thư, vì sao Kim Mạt Lị có thể đi làm, mà ba lão ác ma kia lại nhốt nàng trong nhà? Thế giới thật sự là không công bằng, hại nàng nghĩ ra đầu người một chút cũng khó như lên trời.

Ngay tại lúc đáy lòng nàng đang căm giận bất bình vô cùng, Đoàn Úy Kì vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, “Suy nghĩ cái gì? Bụng còn đau không? Muốn tôi gọi bác sĩ đến không?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng nhất thời đỏ lên, “Anh. Anh đều biết hết?” Ông trời! Chỉ là chu kì sinh lí của con gái nha, bị hắn biết chính mình đi cả mẹ quang lâm *(ngày đèn đỏ các nàng ạ), kia chẳng phải là thực làm cho người ta thẹn thùng?

“Đúng vậy, nếu không cô làm sao có thể mệt đến té xỉu?” Hắn về mặt đau lòng, “Lần sau có tình trạng nay liền phạt cô ở nhà không được ra ngoài”

“Này, tôi cũng không phải người già yếu, bị nhốt nhiều quá sẽ sinh ra nhàm chán đó!”

Nói tới, bụng của nàng truyền đến thanh âm cô lõ, nàng thế này mới nhớ tới buổi sáng bởi vì đi cả mẹ đến, không muốn ăn cơm, đến giữa trưa lại đi qua, toàn bộ trong trạng thái rỗng tuếch.

“Đói bụng sao?” Hắc nữ cười

Nàng đáng thương gật gật đầu.

“Muốn ăn cái gì?”

“Có phải tôi muốn ăn cái gì cũng được?” Tự nhiên nàng lại muốn trêu chọc hắc nữ một chút, ai kêu người đàn ông này đem tình trạng của nàng đều xem trong, không chỉ như thế, nàng còn bởi vì hắc nữ mà chịu bị Kim Mạt Lị làm khó dễ, có thù không báo không phải là thực nữ, phải trừng phạt hắc nữ một phen thôi.

Đoàn Ủy Kỳ nhận mệnh bày ra bộ dáng chăm chú lắng nghe, “Son trên hai vị, chỉ cần là cô muốn ăn, đều có thể.” Hắc nữ chính là muốn sủng nàng, thậm chí còn muốn đem nàng làm cho hư hỏng.

“Àn.” Nàng chuyển linh hoạt mắt to, khoe môi giờ lên một chút cười xấu xa, “Tôi muốn ăn mỹ vị trai phù dung hoa quế cao, phúc mẫn lâu canh đậu đỏ viên, uy hoàng đại quán rượu ma lật thành tô gà, còn có Lewis người nhà ăn đại sư phụ làm Ai-xo-len tuyết ngư.”

Hắc nữ! Xem nàng lần này không làm khó dễ từ hắc!

“Còn gì không?”

“A?” Nàng nhìn khỏi mày, “Còn sao? Anh không muốn nói gì sao?” Nếu đổi thành ba vị ca ca ác ma kia, chắc chắn là gõ đầu nàng một cái thật mạnh, nói nàng lại bắt đầu tính tình của đại tiểu thư

“Cô hy vọng tôi nói cái gì?” Hắc nữ sùng nịch xoa khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, sau đó ấn hạ nội tuyến. “Kim thư ký, phiền toái cô tiến vào một chút.”

Đi? Kêu Kim thư ký làm chi?

Hà Duyệt Vũ đang ở nghỉ hoặc, Kim Mạt Lị vui sướng từ bên ngoài đi đến, trực tiếp đi vào phòng nghỉ của Đoàn Ủy Kỳ, mà khi cô ta nhìn thấy hắc nữ thân mật nắm tay Hà Duyệt Vũ, sắc mặt lại trầm xuống

“Tổng giám đốc, xin hỏi có cái gì phân phó?” Cô ta tận lực dùng bình tĩnh hỏi.

“Duyệt Vũ đói bụng, nàng muốn ăn mỹ vị trai phù dung hoa quế cao, phúc mẫn lâu canh đậu đỏ viên, uy hoàng đại quán rượu ma lật thành tô gà, còn có Lewis người nhà ăn đại sư phụ làm Ai-xo-len tuyết ngư.” Bình thần sau khi nói xong, hắc nữ chưa kịp để cô ta phản bác, còn nói: “Hy vọng Kim thư ký dùng thời gian nhanh nhất đưa mấy món này đến đây”

“Cái gì?” Kim Mạt Lị ngắt ra, “Tổng giám đốc nói muốn tôi giúp nàng đi mua cơm trưa?”

“Như thế nào?” Đoàn Ủy Kỳ ngoài cười nhưng trong không cười hướng cô ta nhún mày, “Có vấn đề sao?”

“Tôi là thư ký ngân hàng, không phải bảo chân, lại càng không phải là người hầu của cô ta!” Bộ dáng cô ta có chút khí cực bại hoại

“Duyệt Vũ cũng không phải chạy chân tiểu muội, cô không phải giống nhau làm cho nàng làm tiểu muội công tác?” Hắc thái độ như trước bình tĩnh, nhìn không ra có gì tức giận, nhưng là miệng cũng rất lạnh. “Hiện tại Duyệt Vũ bởi vì cô mà làm lụng quá độ đến té xỉu, cô không phải cũng nên vì nàng mua một chút thức ăn lót dạ? Tôi nghĩ Kim thư ký sẽ không không có một chút tính toán nào khác chứ?”

Nghe xong này lời nói sau, Hà Duyệt Vũ kinh ngạc trừng lớn ánh mắt, mà Kim Mạt Lị tắc tắc giận đến thẳng cắn răng. “Tổng giám đốc, người không ở ngày, tôi chỉ là hợp lý phân phối cấp Hà tiểu thư một ít công tác mà thôi.”

“Ý tứ của cô là nói mệnh lệnh của ta không hợp lý?”

“Tôi.”

“Tôi cũng không thường thức này không phục theo thủ trưởng mệnh lệnh cấp dưới,” Hắc sắc mặt lạnh lùng, “Nếu còn muốn tiếp tục ở lại này nhanh đi làm theo lời nói, tôi tin tưởng cô hẳn là biết chính mình nên làm chút cái gì.”

Đây là Đoàn Ủy Kỳ, vừa không phát giận cũng không rống giận nhưng lại làm người ta xấu hổ vô cùng

Trước cường thế của hắc, Kim Mạt Lị chỉ có thể giận mà không dám nói gì gật gật đầu, “Tôi đi làm”

“Chờ một chút.”

Ngay tại lúc cô ta xoay người rời đi, Đoàn Ủy Kỳ lại cất tiếng khiến cô ta dừng bước, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn cô ta, “Từ nay về sau, tôi không hy vọng lại xảy ra những chuyện này, tin tưởng Kim thư ký hẳn là hiểu điều tôi muốn nói.”

Cô ta thở sâu, gật gật đầu, “Tôi đã biết, tổng giám đốc.”

Làm sau khi cô ta rời đi, Hà Duyệt Vũ có điểm kinh ngạc nhìn về phía hần, “Anh...”

“Anh vì sao muốn làm khó dễ Kim thư ký?”

Hần vươn tay ra nge nguẩy mái tóc dài của nàng, “Bởi vì cô ta dùng một loại phương thức tôi chán ghét đối đãi với cô, cho nên tôi chỉ một thân chi đạo, sẵn tiện còn trị một thân mà thôi.”

Hà Duyệt Vũ đưa mắt nhìn tuần nhan của hần, trong lòng nổi lên vô số màu hồng.

Hần đề ý nàng.....

Hần..... đề ý nàng!

Bạn đang đọc truyện *Kim Cương Cắp Phá Sản Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Nàng khẳng định nàng là tiểu trợ lý hạnh phúc nhất trên đời

Từ sau khi làm trợ lý, Hà Duyệt Vũ không cần phải làm việc của nữ giúp việc nữa, hơn nữa mỗi ngày sáng sớm còn có thể bị lão bản của nàng theo trên giường đứng lên, ăn bữa sáng hần làm cho nàng, còn có thể nghe hần nói một chút tin đồn thú vị.

Tiếp theo, lão bản cùng nàng đi làm, đến giữa trưa, còn dẫn nàng đi nhà hàng cao cấp ăn cơm trưa.

Sau khi tan ca, chờ ăn xong bữa tối, hần cùng nàng ngồi ở phòng khách xem ti vi, lúc nàng gật gà muốn ngủ, hần lại ôm nàng vào phòng, đắp lại cái chăn cho nàng.

Cũng bởi vì ý thức được hành động săn sóc của hần, Hà Duyệt Vũ càng ngày càng không rõ là mình làm trợ lý của Đoàn Úy Kỳ hay là bạn gái của hần.

Nếu nói nàng là trợ lý, thì làm gì có lão bản nào mà lại săn sóc trợ lý như thế ?

Nhưng nếu nói nàng là bạn gái của hần, cho tới bây giờ hần cũng chưa từng nói thích nàng, ngay cả cây hoa tình nhân cũng chưa tặng nàng một cây.

Hơn nữa tuy rằng hần ngẫu nhiên ôm ấp nàng, nhưng lại không có hôn qua nàng, chẳng lẽ nói mị lực của nàng không đủ, hay là nàng hiểu lầm địa vị của chính mình ?

Từ nhỏ đến lớn, Hà Duyệt Vũ cũng chưa buồn rầu tới như vậy, luôn được ba ác ma kia bảo hộ như bảo bối, chỉ cần nàng mở miệng, ba người ca ca cho dù lên núi đao, xuống chảo dầu cũng thoả mãn nguyện vọng cho nàng, thế nhưng hiện tại nàng đến bỏ cả đầu ra cũng không thể tìm được một cái đáp án.

Nàng cũng không có kinh nghiệm luyện ái, đại khái là vì các ca ca cho rằng nàng còn nhỏ, tâm hồn đơn thuần nên quản lý phương diện này rất nghiêm khắc.

Chỉ cần là giống đực, trên cơ bản đều phải tránh xa nàng ba mét.

Mà nàng cũng nghĩ đến trừ ba người ca ca ra, không còn người nào vĩ đại hơn nữa, cho đến khi Đoàn Úy Kỳ xuất hiện, mới làm cho nàng phủ định ý niệm này.

Nhiều ngày ở chung, nàng càng lúc càng bị hần hấp dẫn, thậm chí chỉ cần thấy hần nàng đã có cảm giác thoả mãn.

Hôm nay là tiệc tối chúc mừng ngân hàng Cẩm Phong kỷ niệm ba mươi năm, nàng cũng là người chủ yếu bày ra bữa tiệc này, hơn nữa nàng đề xuất ý kiến, cơ hồ có 80% đều được Đoàn Úy Kỳ tiếp thu, không chỉ như thế, hần còn nói nàng thật tài năng làm cho trong lòng nàng có chút đắc ý.

Rất xa, Hà Duyệt Vũ nhìn thấy Đoàn Úy Kỳ thông dong lễ phép đang nói gì đó với các bác lớn tuổi, khi hần nhìn thấy nàng, nàng xác định trong ánh mắt của hần làm cho người ta tâm động ôn nhu.

Nàng cười ngọt ngào hướng hần vẫy vẫy tay, hần cho nàng một nụ cười trấn an, ý bảo nàng việc xong rồi sẽ nhanh lại đây.

“Cô rốt cuộc có đầu óc hay không, vì sao ngay cả cái ly cầm cũng không được?”

Đúng lúc này, bên tai truyền đến một âm thanh răn dạy, Hà Duyệt Vũ nghi hoặc quay đầu, chỉ thấy cách đó không xa, Lí Mĩ Ngọc cúi đầu xuống nghe răn dạy, mà người răn dạy chính là người đàn bà khiến người ta chán ghét Kim Mạt Lị

Không nghĩ tới trang phục Kim Mạt Lị mặc là lễ phục dạ hội màu đen, cũng cao quý hào phóng làm cho người ta nhìn không được mở to hai mắt để nhìn cô ta.

“Thực xin lỗi Kim thư ký, là tôi không cẩn thận.....”

“Không cần cùng tôi nói thực xin lỗi, sai lầm thì chính là sai lầm, cho dù cô giải thích cũng không thể giải quyết vấn đề.” Kim Mạt Lị hoàn toàn không cho nàng giải thích, khuôn mặt xinh đẹp toát ra sự lạnh lùng vô tình, “Đem quần áo đổi cho ta, ngày mai cô không cần đến công ty đi làm nữa.”

“Không được đâu Kim thư ký! Tôi ở Cẩm Phong tuy rằng chỉ là một tiểu muội, nhưng là mỗi ngày đều thực sự làm việc, Kim thư ký, làm ơn cho tôi một cơ hội.....”

Kim Mạt Lị hoàn toàn không nhìn Lí Mĩ Ngọc cầu xin, lạnh như băng xoay người hướng bên kia đi đến, đến khi ánh mắt nhìn thấy Hạ Duyệt Vũ bỗng trở nên nguy hiểm

“Kim thư ký.....”

Thanh âm vô tình lại tuôn ra, “Lí Mĩ Ngọc, cô đã bị đuổi việc, từ giờ trở đi tôi muốn nhìn thấy mặt cô nữa.”

Lần trước chính là nữ nhân chết tiệt này nói bậy trước mặt Đoàn Uy Kì, mới đưa đến nàng bị khi dễ, lão ba nàng cũng là đại cổ đông của công ty, nàng cư nhiên sẽ bị đối xử như tiểu muội chạy sai vật, này khẩu khí, nàng nhất định phải ra, mà nay chính là cơ hội để nàng trả thù

“Nhưng là Kim thư ký.....”

“Kim thư ký thật sự là thật hung dữ nha.” Hà Duyệt Vũ nhìn không được đi về phía trước, “Không biết Mĩ Ngọc rốt cuộc làm sai chuyện gì, chọc Kim thư ký giận như vậy?”

Kim Mạt Lị lạnh lùng cười, “Theo tôi được biết, cô hẳn là không có tư cách can thiệp đến quyết định của tôi, huống hồ tôi làm việc khi nào thì cần cô quản?”

“Kim thư ký hiểu lầm rồi, tôi chỉ là cảm thấy nếu cho người ta một cơ hội hối cải, chẳng khác nào cho chính mình một đường lui, làm người cần gì phải tính toán chi li như thế? Hơn nữa Mĩ Ngọc thoát nhìn cũng chân thành, cho nên tôi cảm thấy.....”

“Tại đây, cô không có tư cách bảo tôi quyết định cái gì.” Kim Mạt Lị không khách khí đánh gãy nàng. Châm chọc đánh giá quần áo cao quý trắng toát của nàng

Một đen một trắng hai người con gái tóc dài, có được dung mạo xuất chúng cùng khí chất bất phàm, nhưng Hà Duyệt Vũ biểu hiện ra ngoài như một thiên thần thuần khiết, mà biểu hiện bên ngoài của Kim Mạt Lị, như đang áp bức một loài hoa thơm cỏ lạ.

Hà Duyệt Vũ cũng nhìn không được nhú mày, “Đúng là Kim thư ký đối với tôi có ác cảm rất lớn.”

“Tôi không có hứng thú sinh ra hảo cảm với người, huống chi.....” Nàng ngoài cười nhưng trong không cười động đậy khóe môi, “Cô cảm thấy cô có thể một bước lên làm phượng hoàng sao? Giai cấp thấp mà cũng xứng cùng tôi có quan hệ hữu tình sao?”

“Giai cấp thấp?”

“Đừng tưởng rằng mặc vào trang phục công chúa là có thể thay đổi thân phận nữ giúp việc, chỉ sợ là ngay cả bộ lễ phục này cũng không biết xuất thân từ đâu nha.”

Tuy rằng Hà Duyệt Vũ luôn tỏ ra một khí chất quý phái, sang trọng, nhưng là, Kim Mạt Lị như cũ vẫn khinh thường nàng ở trong quan niệm của nàng, Hà Duyệt Vũ đơn giản chỉ là một con chim sẻ muốn bay lên làm phượng hoàng, mà bộ hàng hiệu nàng mặc trên người này, chỉ sợ đều là Đoàn Uy Kì tặng cho

Hà Duyệt Vũ cố nén tức giận, học nàng cười như không cười trả lời, “Đúng vậy, trang phục này tôi cũng không biết là do ai làm, cũng không biết này prada bao bao giá trị bao nhiêu tiền, bởi vì tôi là giai cấp thấp thôi, có điều.....” Nàng hơi hơi khuynh thân về phía trước, ra vẻ cẩn thận đoan trang Kim Mạt Lị lễ phục, “Không biết có phải là mắt tôi vụng về hay không, bộ Gvenchy trên người Kim thư ký mặc rất giống hàng giảm giá hôm trước tôi nhìn thấy ở chợ nha!”

“Cô.....” Kim Mạt Lị bị nàng tức giận đến hướng lại đây, mắt thấy một bạt tai liền muốn quắc đi xuống, ở phía sau Lí Mĩ Ngọc xuất phát từ chính nghĩa, nhắc chân đẩy cô ta một chút, tiếp theo đó, Kim Mạt Lị cả người liền chật vật ngã sấp xuống ở đây, đồng thời cũng làm vô số viên chức ghé mắt.

Chiếc váy của cô ta bị lật lên, lộ ra cặp đùi đẹp thon dài cùng mông, cùng với chiếc quần nhỏ màu đen chữ “T” kêu gọi kia, Hà Duyệt Vũ cũng hoảng sợ.

“Phát sinh chuyện gì?”

Hùng hậu thanh âm ở hỗn loạn trường hợp trung có vẻ có chút đột ngột, Đoàn Úy Kì khom người đem quỳ rạp trên mặt đất Kim Mạt Lị giúp đỡ đứng lên.

Làm Kim Mạt Lị nhìn thấy xuất hiện ở trước mặt mình là người đàn ông này, trong lòng vô hạn ủy khuất, nháy mắt, khuất nhục nước mắt theo của nàng hốc mắt nội bùng lên.

“Tổng giám đốc.....” Nàng mang khóc nức nở kêu, “Hà Duyệt Vũ nàng thật sự thực quá mức! Cứ nhiên trước mặt nhiều người như vậy lại đem tôi đẩy ngã, còn có.....” Chương 5.2

“Tôi không có làm gì cô, cô đừng có nói dối như thế!” Hà Duyệt Vũ tức giận nói, Kim Mạt Lị lại đột nhiên nhào vào lòng Đoàn Úy Kì khóc rống lên

“Tổng giám đốc, anh nhất định phải tin tưởng tôi, đều là bởi vì nàng, hại tôi ở công ty phản đông viên công trước mặt mất mặt, tôi không còn mặt mũi gặp mọi người.....”

“Vậy cô có định nhảy sông hay không?” Vốn định giải thích trong lời nói, nhìn đến hành động Kim Mạt Lị, sau đó lời nói nhanh chóng chuyển sang trào phúng, lời vừa ra khỏi miệng, Hà Duyệt Vũ chính mình cũng ngây ngẩn cả người.

Nàng vì sao lại trở nên ác độc như vậy? Chẳng lẽ là nàng ghen tị? Nhưng là nàng cái gì cũng không có, làm sao có thể gọi là ghen tị?

“Đủ rồi, Hà Duyệt Vũ!”

Một thanh âm nghiêm khắc phát ra từ miệng Đoàn Úy Kì, hấn lạnh lùng nhìn nàng, biểu tình không đồng ý, “Hôm nay là ngày gì, chẳng lẽ cô còn muốn náo loạn nữa sao?”

Nhìn đến hấn dùng loại khẩu khí này cùng chính mình nói chuyện, nàng biết vậy nên vô hạn ủy khuất, khuôn mặt chuyển sang hùng hực lửa giận. “Hay là tổng giám đốc cho rằng chuyện này là tôi sai?”

Đoàn Úy Kì sắc mặt rùng mình, “Tôi cũng không muốn tranh luận với cô.”

“Tôi đây thực thật có lỗi, tiệc tối này bị hủy là do tôi, nếu ngài cảm thấy tôi từ chức sẽ làm yên hội này tổ chức thuận lợi, tôi sẽ làm như ngài mong muốn!”

Một hơi nói xong, xoay người, ở thời điểm nước mắt còn chưa kịp chảy ra, nàng kéo làn váy trắng, chạy nhanh ra khỏi bữa tiệc trong khách sạn.

“Tiểu Vũ!”

Phía sau truyền đến tiếng kêu của Đoàn Úy Kì, nhưng lúc này Hà Duyệt Vũ đã hoàn toàn nghe không vào, chỉ cảm thấy chính mình rất giống một người ngu ngốc!

Người đàn ông chết tiệt này dám mắng nàng trước mặt nhiều người như vậy, từ nhỏ đến lớn, vô luận nàng làm sai chuyện gì, ba người ca ca cũng không có mắng nàng như vậy, hơn nữa tuy rằng nàng lớn lên là thiên kim đại tiểu thư, nhưng tự nhận là chính mình không phải là người kiêu căng vô lễ, chuyện lần này rõ ràng là lỗi của Kim Mạt Lị, tại sao lại trách nàng?

Chẳng lẽ ở trong lòng hấn, Kim Mạt Lị quan trọng hơn nàng sao?

Càng đi càng mông lung, nàng cảm thấy xấu hổ vô cùng, Hà Duyệt Vũ miên man trong dòng suy nghĩ, bỗng chốc cả người chật vật ngã sấp xuống ở cửa khách sạn.

“Ba —” Phát ra tiếng giày cao gót gãy

“Đau quá!” Nàng nhẹ nhẹ xoa mắt cá chân, đau đến nước mắt chảy ròng ròng

Đoàn Úy Kì theo sau vội vàng đỡ lấy cánh tay của nàng, “Tiểu Vũ, cô thế nào?” Nhìn đến nàng ngã sấp xuống, tâm hấn liền gắt gao lại.

“Không cần anh lo!”

Nàng dùng sức bỏ tay hấn ra, thử chính mình đứng lên, khi xoay người mất cá chân hiển nhiên không nghe lời, mới đứng một nửa, liền lại bởi vì đau mà té ngã trên đất.

Đoàn Úy Kì nhủ mảy. Thu hồi tay bị nàng đánh trở về. “Cô lại náo loạn cái gì?”

“Tôi nào dám?” Nàng trừng mắt nhìn hấn, một đôi mắt to ngập tràn nước mắt, “Tôi chính là cái loại mặc vào trang phục công chúa cũng bị người ta cho rằng là giai cấp thấp.”

“Ai nói cô là giai cấp thấp?”

“Còn có thể có ai?”

Đoàn Úy Kì để tay lên trán, có chút đau đầu. “Tiểu Vũ.”

“Tôi biết tồn tại của tôi làm cho anh mất mặt, dù sao tôi cũng tùy tiện quen như vậy rồi.”

“Không có người nói qua cô là người...”

“Thái độ anh hiện tại rõ ràng chính là xem tôi trở thành một tai họa!”

“Tôi chỉ là cảm thấy. Được rồi.”

Thấy nàng vẻ mặt lên án, Đoàn Úy Kì biết cùng người con gái này tranh cãi sẽ biến thành đồ ngốc theo nàng, mà hắn vừa lúc cũng không muốn hai người cãi nhau.

Huống hồ hắn cũng vừa mới nói chuyện có chút nghiêm khắc, nhưng cũng không phải nhằm vào nàng, mà thân là người phụ trách ngân hàng hắn phải làm như vậy

Hắn cả người rối loạn, cùng nàng bốn mắt nhìn nhau, “Tôi có thể thề với trời, tuyệt đối không có đem cô trở thành sao chổi đối đãi, cho dù là vừa mới ở bữa tiệc giáo huấn cô, cũng không phải là ý muốn của tôi.” Hắn nhẹ nhàng niết nhẹ mắt cá chân của nàng, “Nói cho tôi biết, chỗ này rất đau sao?”

“Không cần anh lo!” Nàng quát cường không cho hắn chạm vào chính mình, nhưng trong đáy lòng đã không còn giận hờn.

“Chẳng lẽ cô muốn ngồi ở đây cả một đêm?”

“Hừ!”

Không để ý tới tính tình tiểu thư của nàng, hắn xoay người đưa lưng về phía nàng, “Nếu không muốn bị người khác thấy, mau ngoan ngoãn lên lưng tôi.”

Hà Duyệt Vũ đỏ mặt, trừng mắt nhìn tám lưng dày rộng phía sau, suy nghĩ một hồi lâu, mới tâm không cam lòng tình không muốn đem tay song chường vắt lên trên cổ hắn.

Đoàn Úy Kì mỉm cười, đứng lên, hướng bãi đỗ xe đi đến.

Ngoan ngoãn ghé vào hắn phía sau lưng, nàng đem khuôn mặt nhỏ nhắn của mình tựa vào cổ hắn, hương vị trên người hắn ấm áp, vĩnh viễn đều là như vậy tươi mát sạch sẽ, không có mùi hôi cùng mùi nước hoa nồng nặc, như vậy Đoàn Úy Kì luôn vô tình làm nàng mê say.

“Anh muốn công tôi đi đâu vậy?” Nàng ở hắn trên lưng rầu rĩ hỏi.

“Về nhà.”

“Vì sao phải về nhà? Tiệc tối không phải vừa mới bắt đầu sao? Hơn nữa anh vẫn là người phụ trách, nếu người phụ trách rời khỏi, không phải là không lệ phép sao?”

“Thế còn có biện pháp nào sao? Ai bảo chộc cho Hà tiểu thư không vui chứ?”

Hắn không phải là loại đàn ông vì đàn bà mà bỏ hết tất cả, nhưng là người con gái bé bỏng này trên người làm như có ma lực vậy, dụ hắn thất thần, rối loạn tâm trí, chỉ mong đôi lấy giang sơn cũng chỉ nhìn thấy nụ cười của nàng.

Nàng bắt đầu chu miệng lên, “Xem đi, anh rõ ràng đem tôi trở thành đàn bà không biết phải trái, anh là người phụ trách ngân hàng lớn như vậy, cũng không dùng ánh mắt nhìn sự thật, cái cô kia Kim Mạt Lị a, không phải ở sau lưng ta chửi bới, điều ngoa tùy hứng không nói, còn ý thế hiếp người.”

“Sao?” Hắn buồn cười nhún mày, “Nàng hiếp đáp ai?”

“Không phải là Lí Mĩ Ngọc, anh biết không, Mĩ Ngọc chẳng qua là làm một chuyện sai nhỏ nhoi, cô ta đã đem người ta đuổi việc, Mĩ Ngọc cầu cô ta cho một cơ hội, nhưng là cô ta lại không chịu để ý, thiên lý ở đâu thiên lý ở đâu!”

“Là như thế này sao!” Hắn nhin cười, tỏ ra bộ dáng cùng chung mối thù với nàng. “Nhưng là cô làm sao mà biết cái nhân viên tên là Lí Mĩ Ngọc vi phạm vào sai lầm rất nhỏ rất nhỏ rất nhỏ chứ?”

“Đương nhiên là vì tôi có nghe được.”

“Cô nghe được cái gì?”

“Tôi nghe được.” Đột nhiên phát hiện có chút không thích hợp, Hà Duyệt Vũ lập tức nhún mày, “Đoàn Úy Kì, anh không phải không tin lời nói của tôi? Nên sẽ không nghĩ rằng tôi cố ý chửi bới Kim Mạt Lị chứ?”

“Không dám!”

“Hừ! Anh nhất định là cảm thấy cô ta giả bộ như vậy thật đáng thương—”

Hắn cực lực nhin cười. “Àn, nếu cô ta cũng giống cô, thích mặc quần lót có hình thú bông hoặc là voi, con mèo nhỏ, bông hoa li ti, tôi nghĩ nàng hôm nay sẽ xấu hổ không dám ra về.”

“Kia đương nhiên, quần lót sẽ có nhiều kiểu dáng quần lót nha, không đem toàn bộ đều khác nhau, kia còn có thể tên là quần lót..... Nha?!” Hà Duyệt Vũ sợ run một chút, khuôn mặt nhỏ nhắn nhanh chóng hồng như máu, “Anh, anh làm sao mà biết được chuyện này?”

“Tôi không biết.” Hắn giả ngu nhưng dưới đáy lòng lại thầm cười to

“Đoàn Ủy Kì, anh nhất định có nhìn lên ta tắm rửa!” Nàng oa oa kêu to.

“Oan uổng! Tôi có thể thề với trời tôi không có cái thú vui biến thái như thế.”

Nàng không tin, “Nhưng là anh biết bí mật của tôi.....”

“Tôi chỉ là tùy tiện đoán mà thôi.”

Hai người tựa như một đôi tình nhân ở chung thật lâu, câu được câu không một bên đầu võ mồm một bên nói chuyện phiếm, ở trên xe cũng vậy, thẳng đến thời điểm Đoàn Ủy Kì đem xe chạy đến trước cửa nhà, mới phát hiện người con gái trên lưng đã chìm sâu vào giấc ngủ.

Nhìn nàng ngủ say như thế, tựa như một thiên sứ trong sáng, lễ phục dạ hội trắng toát thuần khiết mặc ở trên người nàng, càng biểu hiện ra con người của nàng thánh khiết cùng cao quý.

Nàng rốt cuộc là cô gái như thế nào? Cùng nàng ở chung càng lâu, hắn càng muốn biết những thông tin liên quan đến nàng

Phong Dục giao cho hắn tài liệu của nàng, nàng từng học ở học viện quý tộc ở Anh quốc, nàng ở Anh quốc có một quản gia chiếu cố, hàng năm đều đã có tài chính chu cấp trong tài khoản của nàng, mà nơi phát ra cuối cùng, chính là người phụ trách Lăng thị tập đoàn – Lăng Tiêu Nhiên.

Chuyện này thật thật sự đã kích hắn, đối với Lăng Tiêu Nhiên, trong tiềm thức hắn vẫn cảm thấy ác cảm.

Năm đó tham gia giáo nội sở cử hành các loại trận đấu bắt đầu, tên của hắn vĩnh viễn đều đã cùng Lăng Tiêu Nhiên chạy song song với nhau, không thể phân ra thắng bại.

Nhiều năm như vậy trôi qua, hai người đều tốt nghiệp về nước rồi tiếp nhận gia sản chính mình, Lăng Tiêu Nhiên ở thương giới oai phong một cõi, hắn thì tại tổ phụ an bài hạ đi vào nghiệp ngân hàng.

Những năm gần đây, tin tức tài chính và kinh tế như cũ không ngừng đem hai người tên đặt ở cùng nhau, bởi vì bọn họ ở trong lĩnh vực chính mình đều thập phần vĩ đại, thế cho nên đến hiện tại cũng chia không ra cao thấp.

Bọn họ có lẽ là địch nhân, bởi vì luôn đang âm thầm điều tự phân cao thấp, muốn nhìn rốt cuộc ai mới là chân chính vương giả, nhưng đồng thời, bọn họ cũng là hỗ không thấy mặt bằng hữu, bởi vì nếu không có đối phương tồn tại, có lẽ bọn họ cũng sẽ không có thành tựu như hôm nay.

Trải qua mấy năm, hắn có thể đem Lăng Tiêu Nhiên xem thành đối thủ kiếm bằng hữu, nhưng là hiện tại, lúc Hà Duyệt Vũ xuất hiện ở trong cuộc sống của hắn, hắn theo bản năng thay đổi ý nghĩ này.

Bởi vì ghen tị!

Hắn khó hiểu, Hà Duyệt Vũ cùng Lăng Tiêu Nhiên là quan hệ gì? Vì sao mấy năm nay hắn lại cung cấp tiền chi tiêu cho nàng, chẳng lẽ nàng đúng như lúc trước hắn đoán, nàng..... Là tình nhân do Lăng Tiêu Nhiên bao dưỡng?

Nhiều điều xé rách tâm của hắn, nhìn người con gái ngủ say trước mắt, trong lòng lại dâng lên cảm giác muốn chiếm hữu nàng

Hắn muốn nàng! Mặc kệ nàng cùng Lăng Tiêu Nhiên có quan hệ nào hắn cũng không để ý, có lẽ.....

Hắn trong mắt hiện lên một chút âm mưu, khi cần thiết, hắn cũng sẽ dùng một chút thủ đoạn, bởi vì, trong từ điển của hắn không có hai từ thất bại.

Cúi xuống, hôn trán nàng một cái, đồng thời cũng tỏ ra đây là ấn ký của hắn. Nàng đã là con mồi mà hắn nhìn trúng, cho nên từ nay về sau, nàng vĩnh viễn chỉ có thể là của hắn, không thay đổi!

Bạn đang đọc truyện *Kim Cương Cáp Phá Sản Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

“Tốt, dự án đầu tư vào Nhật Bản kia giao cho anh phụ trách, đầu tháng sau tôi sẽ mời cổ đông dự đại họp, đừng quên trở về.”

“Yên tâm đi tổng giám đốc, chuyện này tôi sẽ thay ngài làm tốt.”

Phong Dục tắt máy di động, chấm dứt cuộc nói chuyện cùng tổng giám đốc

Lóng lánh ánh trắng che kín toàn bộ bầu trời đêm tối tăm, tựa như một màn tơ lụa màu đen bên viên kim cương quý giá, một vòng trăng tròn cao cao bắt tại phía chân trời, bốn phía phát ra ánh quang nhu hoà, Đoàn Uy Kỳ ngồi trên chiếc ghế dài ở ban công, tao nhã vén hai chân, thu hồi di động, vừa muốn đứng dậy đi xuống phòng khách, chỉ thấy cách đó không xa, Hà Duyệt Vũ cố hết sức ôm kính thiên văn, hướng đến bề boi đi đến.

Hắn không khỏi nhú mày. Cô nàng này lại làm cái quỷ gì? Cự nhiên đem kính thiên văn nhiều năm khổ cực tìm kiếm của hắn đi ra

Nhìn nàng mặc quần áo rộng thùng thình, hai chân trắng nõn dưới ánh trăng lại càng thêm sáng, mái tóc dài bị vén lên, vài sợi tóc bướng bỉnh rớt xuống trán nàng

Hà Duyệt Vũ thở hổn hển đem kính viễn vọng đứng vững vàng, cái miệng nhỏ lại thở bật ra hơi, hiển nhiên là rất mệt

Nàng từ đầu tới đuôi đều không chú ý tới hắn, giống như hắn hoàn toàn không tồn tại vậy, bắt đầu nghiên cứu cái kính viễn vọng, làm cho Đoàn Uy Kỳ không khỏi hoài nghi tới mị lực nam tử của hắn

Mặc kệ nói như thế nào, hắn cũng đứng ở đó khá lâu rồi, mà tiểu nữ nhân này cự nhiên biến hắn thành người vô hình, chẳng lẽ hắn tồn tại bạc nhược như thế ?

Thuận theo tầm mắt của nàng, hắn nhìn xa xôi về bầu trời đêm

Tối nay, ánh trăng xác thực liêu nhân, gió đêm khinh đưa, làm cho bề mặt hồ boi sao động, lẫn lộn ra vô số gọn sóng nhỏ nhỏ

Bóng đêm như vậy, thật là lãng mạn

Hà Duyệt Vũ cách đó không xa xoay người, nhếch lên cái miệng no đủ, chỉnh trang khuôn mặt nhỏ nhắn dựa vào kính viễn vọng, một hồi xoay hướng bên này, một hồi lại xoay hướng bên kia, làm hắn muốn hung hăng chớp tới, ôm nàng vào trong lòng

Hắn nhẹ nhàng đứng lên, chậm rãi đến gần nàng, “Cô đang nhìn cái gì?”

Thanh âm đột nhiên phát ra làm Hà Duyệt Vũ sợ đến suýt ngã xuống đất, kinh hoàng thất thố xoay thân nhìn đến hắn sau, trong lòng mới tự trấn an mình lại

“Oa! Anh làm sao có thể ở đây ?” Khẽ nhếch cái miệng nhỏ nhắn, trái tim đập bịch bịch, Đoàn Uy Kỳ ban đêm, cho dù mặc quần áo màu đen , thoát nhìn cũng mê người như trước

Bầu trời màu đen vào đêm hè, hắn tồn tại như một pho tượng , thật sự là hại nàng khấn trương một phen

Đoàn Uy Kỳ vừa buồn cười vừa tức giận nói: “Ồ đây là nhà tôi, tại sao tôi không được ở trong nhà tôi?” Tiếp theo hắn cúi đầu nhìn vào kính thiên văn, “Cái đó có gì khiến cô chú ý sao?”

“Dĩ nhiên rồi!” Rất nhanh khôi phục thần trí, nàng không nghĩ tới mỗi lúc gặp hắn trái tim lại đập nhanh như vậy, nhất định không thể để lộ cho hắn biết, nếu không nhất định sẽ bị hắn cười cho đến chết.

“Tôi nghe radio nói, ánh trăng hôm nay là tròn nhất trong bảy mươi năm qua, cho nên ta mới tìm kính viễn vọng để xem, lỡ như may mắn có thể gặp được hằng nga tỷ tỷ với lại thổ ngọc nha.”

Nàng ngây ngô cười cười, lại tiếp tục điều chỉnh kính viễn vọng.

Nhìn bộ dáng nàng hưng trí như thế, Đoàn Uy Kỳ không khỏi lắc đầu cười khổ, “Thời đại này còn có người tin tưởng có hằng nga sao ?”

“Anh thật là không lãng mạn tí nào!” Nàng nhú mày nhìn hắn, “Anh làm ơn phát huy trí tưởng tượng xa một chút đi.”

“Được rồi.” Hắn một tay khoát lên vai của nàng, dúi nàng đi, “Như vậy tôi cũng muốn xem hằng nga tỷ tỷ với thổ ngọc có ôm nhau đi dạo phố không.” Nói, hắn khom người nhìn kính viễn vọng, “Hôm nay trăng xác thực rất tròn, nhưng mà vì sao tôi cũng không thể thấy hằng nga ?”

“Đó là bởi vì anh ngốc a!” Hà Duyệt Vũ một tay đẩy hắn sang bên kia, “Đi ra, tôi muốn xem!” Hắn không chút di chuyển. “Nhưng kính viễn vọng này là của tôi.”

“Nhưng mà nó là do tôi khổ sở mang ra!”

Nàng thập phần bá đạo lại dùng lực đẩy hấn một chút, không ngờ chính mình lại bị phản tác dụng lực đẩy lui vài bước. Nam nhân vẫn đứng vững vàng tại chỗ cười khê: “Tiểu thư, nếu tôi nhớ không lầm, chủ nhân chân chính của nó là họ Đoàn chứ không phải họ Hà đi?”

Cô nàng này hành vi thật đúng là ngây thơ đến cực điểm, bất quá càng làm cho hấn không hiểu là, vì sao chính mình cũng ngây thơ giống như nàng?

“Đoàn Úy Kì!” Nàng bất mãn, chân đạp tam thất bước, “Anh đừng có lúc nào nhắc đến chuyện anh là lão bản của tôi được không?”

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Hấn cố ý nhử mồi, “Đừng quên cô hiện tại là viên chức nhận tiền lương của tôi.” Vừa nghe đến điều này, khuôn mặt nhỏ nhắn của Hà Duyệt Vũ lại nổi giận: “Khó trách anh dùng Kim Mật Lị làm thư kí, bởi vì tư duy ý tưởng của hai người đều giống nhau!”

“Vì sao tôi không phát hiện tôi cùng nàng có tư duy giống nhau?” Trên mặt nàng rõ ràng thể hiện sự ghen tuông làm cho Đoàn Úy Kì cảm thấy vui vẻ lạ thường

“Giống nhau, hai người các người đều đối đãi khác nghiệt với cấp dưới!” Chỉ cần nghĩ đến ngày đó hấn trước mặt mọi người giáo huấn nàng, lòng của nàng liền cảm thấy khó chịu

“Nha, nguyên lai là như vậy a!” Hấn cố ý chọc giận nàng, gật gật đầu, “Nói như vậy, không phải là vật hợp theo loài sao? Nếu đúng như cô nói, vậy tôi với nàng quả thật là trời sinh một đôi.”

Hà Duyệt Vũ tức giận liếc mắt nhìn hấn, “Muốn tôi chúc anh với Kim Mật Lị đầu bạc đến lão, vĩnh kết đồng tâm không?” Chương 6.2

“Tốt!” Hấn bất cần đời nhún nhún vai, “Thấy cô có thành ý như vậy, ngày mai tôi nhất định sẽ đi mua hoa cầu hôn với cô ấy”

Hấn càng nói, sắc mặt của Hà Duyệt Vũ càng khó xem

“Tiểu Vũ, cô làm sao vậy? Sắc mặt khó xem như thế, có chuyện gì sao?” Đoàn Úy Kì cảm thấy thật vui vẻ

Nàng ai oán trừng mắt hấn, thở phì phì đem kính viễn vọng sang một bên, “Đêm nay ánh trăng thật sự là tệ hết biết rồi, hơn nữa tôi đột nhiên cảm thấy khó chịu, Đoàn tiên sinh ở lại chỗ này ráng suy nghĩ xem nên dùng lời ngon tiếng ngọt nào mà cầu hôn đi!”

Nói xong, nàng xoay người sẽ rời đi, không ngờ Đoàn Úy Kì lại nhanh hơn kéo lấy cổ tay của nàng, mắt mang ý cười, cánh môi giờ lên, “Thực vô tình, chẳng lẽ cô nhẫn tâm để lão bản một mình ở đây chịu gió đêm?”

“Tôi chỉ là hiểu ý để anh ở lại suy nghĩ cho việc ngày mai cầu hôn a!”

Nàng nghiêng răng nghiêng lợi.

Hấn để sát mặt vào nàng, giả vờ ngửi ngửi. “Sao tôi giống như ngửi được hương vị ghen tuông thế?”

“Có sao?” Hà Duyệt Vũ khí cực bại hoại muốn giãy khỏi tay hấn, nhưng là hấn lại không chịu buông ra, nàng đành phải ở ngoài miệng ra vẻ ta đây: “Lão bản, đề nghị anh nên xem lại mũi của mình, khứu giác của anh quả thật rất có vấn đề.”

“Tốt, tôi sẽ nghe theo lời đề nghị của cô”

Rốt cuộc nhện không được khát vọng với nàng. Đoàn Úy Kì đột nhiên ôm nàng vào lòng mình, bàn tay ôm eo nàng, cúi đầu, hai người bốn mắt nhìn nhau, nhìn hai đôi mắt to tức giận của nàng, chỉ cảm thấy nàng như vậy cực kì xinh đẹp

Hà Duyệt Vũ bị hấn nhìn dưới đáy lòng kinh hoàng, ánh mắt cũng trở nên mê loạn, nàng theo bản năng liếm liếm đôi môi của mình, nhưng động tác theo bản năng này lọt vào mắt hấn lại trở thành mị hoặc

“Anh, anh muốn làm gì?” Hảo khản trương nga! Hà Duyệt Vũ trong đầu đột nhiên xuất hiện hình ảnh Romantic. Dưới màn đêm, ánh trăng liêu nhân, hoàn cảnh lãng mạn như vậy, có phải là thường thấy trong vở kịch không ta?

Hấn dùng tay kia nâng cằm của nàng lên, gương mặt tuấn mỹ cúi sát xuống, “Cô đoán đi? Có lẽ.....” Hấn đột nhiên cười gian giống ác ma, “Chúng ta có nên làm chuyện của người trưởng thành.....” Một cái hôn khẽ dùng ở trán của nàng, ẩm ướt, mềm mại, động tác mềm nhẹ kỳ cục. “Thành..... Người trưởng thành?” Trái tim của nàng đã muốn nhảy ra! “Anh Anh là nói.....”

“Đúng vậy.” Hấn trêu chọc, trầm cười ra tiếng. Tiểu nữ nhân này rõ ràng là khản trương hiện rõ trên mặt, nhưng bên ngoài lại biểu hiện ra bộ dạng trấn an vô cùng

Khi còn chưa hiểu rõ nàng, hấn cũng không dám đến gần nàng quá, một phần là vì hấn chưa sẵn sàng, phần còn lại là vì ghen tị trong lòng

Dù sao nàng cũng có quan hệ với Lăng Tiêu Nhiên, có lẽ hấn sợ hãi, một khi lấn quá sâu vào tình cảm với nàng, đôi lúc cũng chỉ là đau xót, cho nên mấy ngày nay, hấn luôn áp lực, nhưng càng cùng nàng ở chung, hấn lại càng phát hiện. Tâm của chính mình đã sớm bị nàng bắt được ...

Hấn thích nàng.....

Không, hấn yêu nàng. Hấn mạnh mẽ đặt môi mình lên môi nàng. Hấn căn bản không tin thế gian tồn tại cái gì tình yêu, đó bất quá chỉ là một hình thức, cho đến khi tiểu nữ nhân này xuất hiện, hấn mới phủ định ý nghĩ này của chính mình

Nàng thiên chân, đáng yêu đơn thuần, thậm chí ngốc nghếch, làm chuyện không để ý trước sau, luôn để hấn thu dọn lại hậu quả

Nhưng tâm của hấn vẫn không khống chế được bị nàng hấp dẫn, mỗi ngày chỉ cần nhìn thấy nụ cười của nàng là hấn như cảm thấy được an ủi

Hà Duyệt Vũ bị hấn hôn cả người run run, thân thể không thể khống chế được nữa, nhưng là..... Vì sao hấn chỉ hôn nàng, không có hành động tiến thêm? Chẳng lẽ là chính mình mị lực không đủ?

Hôn nồng nhiệt phương hựu, nàng nhớ lại cách thức câu dẫn nam nhân trên màn ảnh, sau đó cố ý cúi đầu, động tác này làm cho Đoàn Uy Kỳ buồn cười. Nữ nhân này có biết chính mình đang làm gì không?

“Úy Kỳ.....” Nàng câu hạ cổ hấn, ghé vào lỗ tai hấn, làm cho thanh âm của mình gọi cảm lên một chút

“Đêm dài, trăng sáng, không bằng chúng ta.....” Nói đến đây, nàng mắt tự nhiên nhìn thấy hấn trừng mắt nhìn mình, cố gắng làm ra thần thái khiêu khích. “Chúng ta trở về phòng đi?” Nàng mị nhãn như tơ kéo hấn, liền bước nhẹ nhàng, tính xây dựng nên không gian lãng mạn, kết quả –

“A –” Phù phù!

Đại khái là diễn trò diễn quá mức nhập thần, Hà Duyệt Vũ đã quên phía sau chính là bể bơi, chỉ nghe thấy một tiếng thét chói tai, hà đại tiểu thư cả bị rơi xuống nước

Đoàn Uy Kỳ chậm rãi mở hai mắt, khi tầm mắt của hấn dần dần trở nên rõ ràng, chỉ thấy trước mắt một đôi mắt to đang tò mò nhìn hấn

“Tiểu Vũ?” Ngày hôm qua nàng té vào bể bơi, hấn vội vàng nhảy xuống vớt nàng lên, hấn đã nói cô nàng này là cao thủ gây chuyện, ngay cả lúc lãng mạn nhất cũng bị nàng phá hủy, bất quá, chuyện xảy ra kế tiếp là ngoài ý của hấn, khi hấn ôm nàng, chuẩn bị đưa nàng vào nhà tắm, nàng đột nhiên đẩy ngã hấn lên giường, sau đó nói một câu làm người ta cười sặc sụa ——

“Ngươi đã làm chuyện yêu sao?”

Sau đó không đợi hấn phản ứng, nàng gục xuống người hấn, bắt đầu cưỡng hôn hấn — nếu môi chạm môi cũng gọi là hôn

Kế tiếp, sự tình giống hệt như kịch bản, hai người hôn môi, giao triền, không ngừng kích tình nhau, làm cho hấn nhịn không được muốn nuốt cả nàng vào bụng

Thẳng đến rạng sáng, hai người mới nặng nề ngủ, không nghĩ tới vừa mới mở to mắt, liền nhìn thấy nàng đang tò mò nhìn hấn

Hấn không dám nói mình từng qua bao nhiêu nữ nhân, nhưng tình trường vô số, người như nàng hấn vẫn là gặp lần đầu tiên

Hơn nữa ngày hôm qua rõ ràng là lần đầu tiên của nàng? Nữ nhân hấn là để ý đến lần đầu tiên của chính mình đi, chẳng lẽ nàng không khóc vài tiếng, nháo vài cái, lại đánh vai hấn muốn hấn phụ trách, hoặc là xấu hổ đến trốn vào chăn không dám gặp người sao? Tóm lại.

Tốt nhất là không nên giống như bây giờ, nàng mở to đôi mắt vô tội nhìn hấn

“Ngươi ngủ có được không?” Nàng cười hi hi hỏi.

Đoàn Uy Kỳ ninh mày ngồi dậy, nàng cũng ngồi chồm hổm trước mặt hấn, cẩn thận đánh giá sắc mặt hấn.

“Đêm qua.....” Nàng ho nhẹ hai tiếng, “Ngươi cảm giác thế nào? Ta có làm ngươi đau không?” Nghe thế, cảm hấn suyết chút nữa rơi xuống. Câu này là từ nàng nói sao?

“Tiểu Vũ.....” Không đợi hấn trả lời, nàng lại kéo hấn vào phòng tắm, “Nhanh đi rửa mặt đánh răng, một hồi đi ra chúng ta cùng nhau ăn bữa sáng nga.” Nói xong. Nàng còn kiễng chân lên hôn hấn một cái, sau đó vui vui về về chạy ra phòng ngủ.

Nhìn bóng dáng nhỏ nhắn của nàng, Đoàn Uy Kỳ lắc đầu, xem ra cùng nàng yêu đương, nhất định sẽ có rất nhiều chuyện bất ngờ

Đi vào phòng tắm, mới phát hiện chính mình khăn mặt cùng bàn chải đánh răng đều bị nàng lấy đến đây, bên cạnh còn có dao cạo râu.

Tiểu nữ nhân này Nàng rốt cuộc là ở đây ra? Bọn họ triền miên suốt đêm hôm qua, chẳng lẽ nàng không mệt sao? Hấn rửa mặt đánh răng cạo râu, bỗng nhiên nhớ tới nàng nếu là lần đầu tiên, vậy quan hệ của nàng và Lăng Tiểu Nhiên là cái gì? Chương 6.3

“A! Đau quá!” Đang trầm tư suy đoán, hấn nghe được tiếng thét chói tai từ ngoài cửa, tiếp theo là thanh âm rơi vỡ

Sau đó hấn chạy ra phòng khách lại nghe thấy mùi gì đó khét khét ...

Hà đại tiểu thư cả người mặc một chiếc áo sơ mi, đáng thương hể hể ngồi xồm ở góc tường, hai tay để ở lỗ tai, những mảnh vỡ lớn ngón ngang kề bên

Hắn vội vàng tắt lửa, bung nồi cháo từ trên bếp xuống, ngó.....

Hương vị thật là ...

Hắn ngồi xổm trước mặt nàng, “Rốt cuộc làm sao vậy?”

Nàng lập tức đưa tay đến trước mặt hắn, khò sờ nói: “Nóng quá!”

Đoàn Úy Kỳ nhìn hai bàn tay nhỏ bé trước mắt, mấy ngón tay sưng đỏ, thậm chí có mấy chỗ còn ra bọt nước, hắn cảm thấy căng thẳng, nhanh chóng kéo tay nàng đi xả nước, “Em có thể nói là em làm cái gì phòng bếp của anh không? Còn có.....” Hắn liếc mắt nhìn người nàng: “Cái áo somi này là từ đâu ra, em vừa rồi còn mặc áo ngủ, sao lại thay áo sơ mi của anh?”

“Người ta chỉ là muốn giúp anh làm bữa sáng tình yêu thôi.”

Hà Duyệt Vũ cảm thấy chính mình thật sự tội tệ, ngay cả bữa sáng cũng làm không được, tuy rằng trên danh nghĩa nàng là người hầu của hắn, nhưng là bữa sáng mỗi ngày đều là do chủ nhân hắn làm giùm

Vì muốn thành lập hình tượng thực nữ đoan trang trước mặt hắn, cho nên nàng quyết định học tập làm một người vợ hiền, không nghĩ tới chưa kịp làm gì, bữa sáng đã bị phá hỏng

Bữa sáng tình yêu? Đoàn Úy Kỳ không biết nên khóc hay nên cười lắc đầu, đem nàng ôm vào phòng ngủ, tìm thuốc giúp nàng, từ sau khi nàng xuất hiện trong cuộc sống của hắn, hắn phát hiện cái hòm thuốc của nhà hắn dĩ thường phát huy tối đa công dụng, trước kia một năm cũng không dùng một lần, bây giờ thì một ngày là hai ba lần mở ra

“Làm ơn em từ nay về sau tránh xa phòng bếp ra, nếu lại bị anh phát hiện em bước vào phòng bếp nửa bước, anh không ngại sử dụng bạo lực cho em nhớ “

Hắn tuy rằng ngoài miệng thì uy hiếp như vậy nhưng động tác lại dịu dàng cực kì

Hà Duyệt Vũ nhìn không được chu miệng lên, “Người ta chính là muốn sáng tạo một ít không khí lãng mạn thôi, trong phim không phải như vậy sao? Sau khi nữ chính cùng nam chính có quan hệ, nữ nhân vật chính hiển thực sẽ mặc chiếc áo sơ mi của nam chính lên, giúp nam chính chuẩn bị bữa sáng tràn ngập tình yêu.....” Nói xong, Nàng lôi kéo áo sơ mi trên người, “Anh cũng biết áo sơ mi của anh đơn điệu bao nhiêu mà! Trừ bỏ màu trắng thì là màu đen, cái áo sơ mi này là em vất vả lắm mới có thể tìm ra a”

Nàng vừa nói vừa điều chỉnh hai đôi chân dài lơ lửng, động tác vô tình này làm cho Đoàn Úy Kỳ huyết mạch sôi sục, cho tới bây giờ, hắn rốt cục mới phát hiện nữ nhân này căn bản là ngu ngốc chính gốc!

Đầu óc của nàng quả thật là không thực tế, ngay cả mấy bộ phim nhảm chán cũng noi theo, nói vậy, động tác hôm qua câu dẫn hắn, cũng là “mượn” từ phim điện ảnh?! Thật sự là một nha đầu ngốc!

“Úy Kỳ.....” Nàng đột nhiên gọi tên hắn.

“Àn?” Hắn tiếp tục giúp nàng bôi thuốc

“Cái kia.....” Nàng liếm liếm cái lưỡi, “Chẳng lẽ anh không muốn nói gì với em sao?”

“Nói cái gì?” Hắn ngồi xổm trước mặt nàng, ngửa đầu nhìn nàng

“Ách..... Tỷ như.....” Khuôn mặt của nàng lại ửng đỏ, “KHông phải trong phim đều có, sau khi nam nữ nhân vật chính có quan hệ, nam nhân vật chính đều nói một câu rất quan trọng.....”

“Nha?” Hắn giả vờ nhún mày, hiểu được ngụ ý trong lời nói của nàng, bắt quả hắn vẫn giả bộ, “Lời nói trọng yếu gì?”

“Chính là cái kia.....” Nàng ho nhẹ vài tiếng, “Chính là cái kia thôi.....” Thấy vẻ mặt hắn mờ mịt, Hà Duyệt Vũ có chút xấu hổ cắn cắn răng, “Anh... Anh có yêu em hay không?”

“Có liên quan đến vấn đề này thì —” Hắn cố lộng huyền hư.

“Quên đi, coi như em chưa từng hỏi!” Nàng đột nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn lên, “Hơn nữa em nhớ rõ, hôm nay anh phải đi cầu hôn Kim Mạt Lộ”

Nàng nhảy xuống giường, xoay người bỏ chạy. Thật sự là mắt mặt cộng thêm buồn bực! Nàng rốt cuộc đang làm gì? Cưng nhiên không biết xấu hổ lại hỏi người ta vấn đề này?

“Nha!” Vừa mới vừa chạy đến cửa, chỉ cảm thấy một lực mạnh từ phía sau, giây tiếp theo, cả người nàng bị kéo vào một bờ ngực rộng lớn, ngay khi nàng còn đang giật mình, đôi môi nhỏ nhắn của nàng đã bị hắn nuốt hết

“Ngô.....” Không công bằng! Hắn còn chưa trả lời đã hôn nàng, còn hôn bá đạo điên cuồng như vậy, nàng cảm giác chính mình sắp hoà tan vào hắn

rồi ! Cả người giống như bay lên mây, vạn vật trước mắt đều hóa thành hư không. Hà Duyệt Vũ đầu óc hoàn toàn mơ hồ, không biết qua bao lâu, cuồng dã xâm nhập mới ngừng lại, nàng mờ mắt mờ mắt to, xuất hiện trước mắt chính là vẻ mặt trời chốc của hắn

“Đáp án này không phải là em đã hiểu rồi sao?” Thanh âm ôn nhu làm cho lòng nàng say say

“Cái gì..... Cái gì đáp án?” Nàng hoàn toàn bị làm cho hồ đồ. Hắn nhìn không được xoa xoa khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, “Chính là em vừa nói như trong phim điện ảnh a”

“Nhưng là.....” Nàng đáy lòng run lên, nháy mắt bị hạnh phúc che lấp, cao hứng đứng lên, nhưng lại cố nén trụ, “Anh không phải nói muốn cầu hôn Kim Mạt Lị sao?”

“Nha đầu ngốc, anh hy vọng em nhớ kỹ, trong thế giới tình cảm của anh, Kim Mạt Lị chẳng khác nào người xa lạ, mặt khác.....” Hắn bá đạo ôm lấy cằm của nàng, “Từ nay về sau, em hãy nhớ kỹ thân phận của em, em Hà Duyệt Vũ, chính là nữ nhân của Đoàn Uy Kỳ, nghe rõ rồi chứ ?”

Tuyên bố xong, hắn lại khí phách hôn trụ nàng, nhưng lúc này đây, sẽ không quang chính là hôn mà thôi....

Bạn đang đọc truyện *Kim Cương Cáp Phá Sản Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Hà Duyệt Vũ bắt chước tivi trung nữ cường nhân giả dạng chính mình, một thân phần màu lam sáo trang, búi mái tóc dài mềm mại lên bằng một cây trâm, cộng thêm một đôi bông tai màu hồng đơn giản mà tinh xảo

Không hề tỳ vết nào dung nhan phối hợp thượng thân nhiên trang dung, trắng nõn cổ thượng là một cái rất nhỏ nước gọn văn vòng cổ, nhỏ nhỏ cá heo trụ sức bắt tại mặt trên, lờ ra thủy tinh đặc hữu sáng bóng.

Nàng ngồi ở bàn làm việc, hai tay đánh bàn phím máy tính, nhờ thói quen thường xuyên nói chuyện trên mạng, tốc độ của keying của nàng tương đối mau

Tuy rằng chỗ của nàng là đối diện với Kim Mạt Lị, nhưng lại thường xuyên cảm nhận được ánh mắt ác độc của nàng, nhưng là không sao cả, bởi vì nàng tin tưởng trong lòng Đoàn Uy Kỳ, Kim Mạt Lị chỉ là một cấp dưới mà thôi, nàng không cần phải đi ăn đám chua với cái loại nhảm chán này

Hướng hồ mục tiêu hiện tại là tạo ra một thành tích cho Cẩm Phong ngân hàng, cùng lúc là muốn chứng minh thực lực của chính mình, về phương diện khác, nàng cũng muốn cho Đoàn Uy Kỳ biết, nữ nhân của hắn tuyệt không phải là một thiên kim tiểu thư chỉ biết ăn không ngồi rồi

Nhập chữ cuối cùng, nàng kiểm tra lại hợp đồng lần cuối cùng, hợp đồng này khá là quan trọng, nhất định không thể xảy ra sai lầm

Kiểm tra xong, nàng ấn phím in, máy in truyền đến những thanh âm đinh tai nhức óc, từng tờ giấy được đưa ra

Nàng có cảm giác thành tựu dựa vào ghế, cho tới bây giờ nàng cũng chưa từng thấy cuộc sống phong phú như thế này, so với chuyện chỉ đi ăn uống mua sắm thì vui vẻ hơn

Tốc độ của máy in rất nhanh, lập tức in xong tư liệu, nàng một bên nhỏ giọng hừ ca, một bên đem tư liệu bỏ vào tập hồ sơ màu lam

Lúc này, cửa ban công của tổng tài đột nhiên mở ra, Đoàn Uy Kỳ đi ra, khuôn mặt tuần mỹ nở nụ cười, đi đến trước bàn của nàng nói: “Mười hai giờ rồi, đi ăn cơm trưa đi.”

“Tốt!” Hà Duyệt Vũ ba chân bốn cẳng thu thập một chút, lấy túi xách ra từ ngăn kéo, súng sường đứng lên đi đến bên người hắn, cầm lấy cánh tay hắn.

Đoàn Uy Kỳ mang nàng đi hướng thang máy, quan tâm hỏi: “Thế nào? Làm việc quen không?”

Càng ở chung với nàng, hắn càng phát hiện ưu điểm của nàng ngày càng nhiều, trừ bỏ nàng lần trước ở trước mặt hắn vô ý lộ sự sâu sắc trong thương trường, nàng còn biết nhiều loại ngôn ngữ

Tuần trước phiên dịch của công ty đột nhiên sinh bệnh, có một phần văn bản yêu cầu cấp phiên dịch bách, nếu không phải có nàng ở đó, nhất định sẽ chậm trễ với một sinh ý lớn

Tuy rằng đôi khi có một chút hành vi lỗ mãng, cũng là nàng không hiểu, đều khiêm tốn thỉnh giáo người khác, hơn nữa nàng còn rất vui vẻ, công ty từ trên xuống dưới mọi người thực thích nàng, mới gia nhập công ty không bao lâu thì liền có một đám bằng hữu, khi hắn cùng nàng đi cùng một chỗ, bằng hữu chào hỏi nàng còn nhiều hơn cả người chào hỏi tổng giám đốc đại nhân, điều này làm hắn nhìn nàng với cặp mắt khác xưa

“Đương nhiên quen, làm gì có chuyện em ngã gục được chứ!” Nàng kiêu ngạo khích lệ chính mình.

Hai người vừa nói vừa giỡn đi vào thang máy, hoàn toàn không để ý Kim Mật Lệ phía sau nhìn bọn họ bằng cặp mắt âm độc và oán giận

Ngay lúc bóng dáng bọn họ biến mất trong thang máy, Kim Mật Lệ nắm chặt hai tay đứng lên, ánh mắt âm ngoan chuyển sang phía bàn đối diện ...

“Hà Duyệt Vũ, em tiến vào phòng anh!” Trong điện thoại đột nhiên truyền đến thanh âm lạnh như băng.

Hà Duyệt Vũ đang sửa sang tư liệu sùng sốt, từ khi nàng biết hần tới nay, đây là lần đầu tiên nghe hần nói như thế với nàng

Nàng nghi hoặc đứng lên, đẩy cửa đi vào văn phòng tổng giám đốc, ngênh diện nhìn thấy gương mặt âm trầm của Đoàn Úy Kỳ, hơi thở tức giận tràn ngập từ người hần

“Úy.....” Nàng vốn muốn gọi tên của hần, nhưng nghĩ tới nơi này là ở công ty. Liên sửa miệng, “Tổng giám đốc, xin hỏi có gì phân phó?”

“Ta” một tiếng, một hồ sơ màu xanh lam quăng xuống trước mặt nàng

Đoàn Úy Kỳ trừng mắt nhìn nàng, “Đây là chuyện gì?”

“Phát sinh chuyện gì?” Hà Duyệt Vũ cầm lấy hồ sơ, trong lòng âm thầm kỳ quái, đây không phải hợp đồng vừa kí hay sao ?

“Vấn đề này hần là anh hỏi em mới đúng!” Hần nhìn nàng, trong ánh mắt tràn đầy thất vọng

Hần còn tưởng rằng mình đã tìm được một nhân tài, nhưng sự thật xảy ra trước mắt, chứng minh năng lực gây rắc rối của nữ nhân này xa hơn năng lực làm việc hoàn toàn

Hà Duyệt Vũ không hiểu ra sao lật xem nội dung, hoàn toàn không hiểu hần vì sao đột nhiên lại phát hỏa lớn như vậy.

Chẳng lẽ này hiệp ước có vấn đề ? Nhưng nàng đã kiểm tra lại. Không phát hiện sai lầm gì nha!

“Tổng giám đốc, có thể nói rõ ra hay không ? Hiệp ước này rốt cuộc xuất hiện vấn đề gì ?”

“Em còn hỏi anh ?! Vì sao hiệp ước lại xuất hiện điều kiện miễn tức ba năm? Em có biết miễn tức ba năm chúng ta sẽ tổn hại bao nhiêu tiền hay không ?” Đoàn Úy Kỳ nghiêm khắc trừng nàng.

Vừa mới ký ước xong, nhìn thấy đối phương sinh lòng sáng khoái lạ kì làm cho hần hoài nghi, bởi vì đối phương ở thương trường vốn nổi tiếng keo kiệt, chưa từng có hiệp ước nào có thể thuận lợi ký kết, nhưng sau khi xem qua hợp đồng, ngay cả cò kè mặc cả cũng không có liên quyết định ký ước, tuy rằng trực giác hần cảm thấy có vấn đề nhưng vẫn kí kết cùng Chương 7.2

Kết quả sau khi tiến hộ khách xong, hần nhìn lại hợp đồng mới phát hiện điều kiện “Miễn tức ba tháng” trở thành “Miễn tức ba năm”, hỏi hần làm sao không nổi trận lôi đình

“Miễn tức ba năm? Không có a, em nhớ rõ là em đánh miễn tức ba tháng.” Hà Duyệt Vũ khiếp sợ biện giải, nhưng khi mắt nàng chuyển đến 4 chữ “Miễn tức ba năm”, nàng không khỏi kinh sợ

“Tổng giám đốc, tôi thề là tôi đánh ba tháng, tuyệt đối không phải ba năm!” Hợp đồng là nàng đánh, mỗi một điều khoản nàng đều nhớ rõ rất rõ ràng.

Tuy rằng lúc trước nàng không có kinh nghiệm làm việc, nhưng thân là người Lăng gia, nàng sinh ra đã có máu kinh doanh, hơn nữa trí nhớ rất tốt, chỉ là sinh ra đã được chịu chuồng thái quá nên nàng có chút ngu ngốc thôi

Cho nên nàng dám thề, nàng khi ký là “Miễn tức ba tháng”

“Tiểu Vũ, làm sai thì phải thừa nhận, anh không thích người làm sai rồi trốn tránh trách nhiệm!” Đoàn Úy Kỳ nghiêm khắc, trong ánh mắt lại hiện lên một chút đau lòng.

“Anh không tin em ?” Hà Duyệt Vũ nước mắt lại ngân ngấn, ủy khuất nhìn hần. Hần sao lại không tin nàng, điều này làm cho lòng của nàng dâng lên cảm giác đau đớn

Nhìn thấy nước mắt của nàng, Đoàn Úy Kỳ mới phát hiện chính mình quá nghiêm khắc, cảm xúc kích động cũng giảm bớt, đứng lên, đi đến bên người nàng, ôm nàng vào lòng

“Tiểu Vũ, đừng trách anh hung hăng như vậy, thật sự là khi kí hợp đồng này, chúng ta tổn thất rất nghiêm trọng.”

“Ồ.....” Hần ôm làm cho Hà Duyệt Vũ càng thêm ủy khuất, nàng đột nhiên khóc thành tiếng, “Nhưng là người ta thật sự nhớ rõ rất rõ ràng đưa vào là ba tháng thôi.....”

Nước mắt ủy khuất của nàng làm cho Đoàn Úy Kỳ tỉnh táo lại, nhớ lại mấy ngày nay nàng làm trợ lý của hần, làm việc luôn luôn rất tốt, hơn nữa là đạt đến kết quả hoàn mỹ nhất, nhất là..... Nàng chưa từng làm sai hay quên một việc gì đó

Nghĩ vậy, hần nhủ chặt mày, nhìn tiểu nữ nhân trong lòng, “Tiểu Vũ, nói cho anh biết, em xác định đưa vào là ba tháng chứ không phải là ba năm sao?”

Hà Duyệt Vũ gạt đầu một cái. Nàng không có bị mắc bệnh dễ quên, làm sao quên nhanh như vậy ?

Hắn lại nghiêm túc hỏi: “Tiểu Vũ, từ khi chúng ta ăn com đến bây giờ, em có chạm qua máy tính không ?”

Hà Duyệt Vũ tuy rằng không rõ hắn vì sao hỏi như vậy, nhưng vẫn lắc đầu.

“Không có.....”

“Đi theo anh!” Hắn đột nhiên kéo nàng đi ra văn phòng, làm cho Kim Mạt Lị nhìn thấy ánh mắt sung đỏ của Hà Duyệt Vũ, khoé môi hơi gợn lên một chút

Đoàn Úy Kì nhìn như không nhìn nàng, kéo Hà Duyệt Vũ để nàng vào chỗ ngồi của mình

“Từ giờ trở đi, không được đụng vào máy tính này!” Hắn trầm giọng mệnh lệnh, sau đó lại cầm điện thoại, lệnh cho toàn bộ quản lí cấp cao lên lầu cao nhất

Hà Duyệt Vũ cùng Kim Mạt Lị cũng không hiểu hành động của hắn cho lắm, chỉ chốc lát sau —

Toàn bộ quản lí cấp cao và những nhân viên bảo tiêu đã đi đến

Bỗng dưng, Đoàn Úy Kì đem tầm mắt chuyển hướng Kim Mạt Lị, tầm mắt âm tư khiến nàng nhìn không được run lạnh cả người.

Hắn âm trầm ra lệnh, “Hiện tại có một phần hiệp ước mất tích, các anh lập tức tìm cho ra hiệp ước, chẳng những điều tra văn phòng này, còn muốn phải điều tra tất cả thùng rác và khâu đốt giấy, nhất định phải tìm cho ra !”

Nghe xong lời nói của hắn, Kim Mạt Lị trong lòng co rút lại. Chết tiệt, nàng thừa dịp bọn họ đi ra ngoài ăn com vội trộm sửa chữa lại hợp đồng, sau đó bỏ lại vào bìa hồ sơ, còn hợp đồng cũ mà Hà Duyệt Vũ tạo thì nàng đã vứt đi, nàng cẩn thận như thế, hắn làm sao mà nhìn ra được ? Chương 7.3

Nghe được khẩu khí của đại ca có chút buông lỏng, Hà Duyệt Vũ vội ngưng giả khóc, không ngừng cố gắng, “Được rồi, đại thiếu thân ái, em cũng yêu anh nhất, em cam đoan, chờ tới sinh nhật của anh, em nhất định sẽ xuất hiện trước mặt anh!”

“Làm ơn, sinh nhật của anh còn tận ba tháng, bây giờ cho em đi thêm một tuần nữa, nếu tuần sau em không trở về nhà, anh liền.....” Lời nói uy hiếp còn chưa xong đã bị Hà Duyệt Vũ đánh gãy

“Tuần tới chính là sinh nhật tam thiếu, em cũng không nghĩ trở về mừng sinh nhật hắn, như vậy mới chon thấy địa vị của anh là độc nhất vô nhị trong lòng em, làm ơn —”

“Nha đầu em thật sự là làm anh tức chết!” Hắn bắt đầu dĩ thời dài một hơi, “Được rồi, em có thể đi thêm, nhưng không thể là ba tháng, cho em một tháng, nếu em một tháng sau không trở về nhà, anh sẽ kêu bảo tiêu đi bắt em !”

“ok!” Tuy rằng ngoài miệng đáp ứng rồi, nhưng Hà Duyệt Vũ trong bụng lại đánh mưu ma chước quỷ, dù sao thì một tháng sau, nàng còn có thể tìm cái cớ khác.

Khó được tự do, nàng mới không ngóc như vậy, về nhà đi làm cá chậu chim lồng, lại nói tiếp vẫn là Úy Kì đối với nàng rất hào.

“Em biết anh đối với em tốt nhất, em yêu anh nhất, đại thiếu thân ái, bye bye —” Hà Duyệt Vũ lớn tiếng nói, sau đó mới tắt điện thoại, nhún vai cười trộm

Không nghĩ tới đại thiếu khôn khéo nhất cũng bị nàng lừa gạt, bởi vậy mới có thể thấy hành động của nàng cao siêu bao nhiêu, có lẽ một ngày nào đó nàng nên đi làm diễn viên hoặc là đạo diễn.....

“Em gọi điện thoại cho ai ?” Đột nhiên, phía sau nàng truyền đến một thanh âm lạnh như băng

Nàng xoay người, liền nhìn đến hắn vẻ mặt đông lạnh đứng ở trà gian, trong mắt hắn không hề có một tia ấm áp.

Nàng chụp bộ ngực, thắm oán nói: “Anh đi như thế nào mà không phát ra âm thanh, làm cho em sợ muốn chết!”

Đoàn Úy Kì nhìn bộ dáng nàng sợ hãi như thế, giống như là làm chuyện đuối lí, biểu tình không khỏi lạnh hơn.

Hà Duyệt Vũ không có nghĩ nhiều, trực giác biết hắn đang phiến lòng về chuyện Kim Mạt Lị, vì thế trả lời thành thật : “Là đại ca em !”

Lúc trước nàng là vì sợ hắn bởi vì mình đụng xe mà đi cáo trạng với đại ca, mới giấu diếm thân phận, nhưng là hắn ở công ty cũng đã công khai quan hệ của bọn họ, nàng cũng không muốn giấu diếm nữa, cho nên mới quyết định nói chuyện thẳng thắn với hắn

“Đại ca em ?” Trong mắt Đoàn Úy Kì lạnh như băng lại rơi thêm mười độ.

Nàng thế nhưng lại nói dối với hắn! Cho đến bây giờ nàng cũng tiếp tục nói dối hắn, khi hắn nghe nàng nói thế, tâm như bị con dao đâm vào

Nàng cũng dám dối nam nhân khác nói nàng thương hắn, tuyệt đối không có người biết, khi hắn nghe được lời nàng nói yêu người khác nhất, hắn cơ hồ

muốn xuất hiện trước mặt nam nhân đó, đánh hấn thành tro bụi

“Đại thiếu.” Hấn khẽ mở môi, nặng nề nói ra, “Là Lăng Tiêu Nhiên sao?”

Xung hô này thật sự rất hợp với nam nhân cuồng ngạo kia

“Đi?” Hà Duyệt Vũ kinh ngạc trừng lớn hai mắt, trong ánh mắt không thể tin, “Úy Kì, nhĩ hảo thần nga, cư nhiên biết đại ca của em tên gọi Lăng Tiêu Nhiên.”

“Đù! Tiêu Vũ, em có cần nói dối trước mặt anh hay không?” Hấn vô cùng đau đớn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng

Hấn học cùng Lăng Tiêu Nhiên lâu năm như vậy, lại cùng ở trên thương trường, cho tới bây giờ cũng chỉ nghe Lăng gia có ba người con, tư liệu hấn tìm cũng chỉ được ba người nam nhân

Nếu nàng thật là Lăng Tiêu Nhiên muội muội, trong tư liệu sao lại không có ? Huống hồ Lăng Tiêu Nhiên họ Lăng, mà nàng lại họ Hà.

“Em ? Nói dối? Em nói dối cái gì ?” Hà Duyệt Vũ lấy tay chỉ chỉ mũi của chính mình, sau đó ngơ ngác nhìn bạn trai

“Úy Kì, anh làm sao vậy? Có phải gần đây làm việc mệt mỏi, không thoải mái hay không?” Nói cách khác là tính tình hấn làm sao lại cộc cằn như vậy ?

“Tổng giám đốc,” Phong Dục đột nhiên xuất hiện ở nước trà gian, vẻ mặt ngưng trọng báo cáo. “Kim đồng sự gọi điện thoại lại đây, thỉnh ngài tự mình nghe, hấn nói nếu ngài không tiếp, hấn sẽ đem toàn bộ cổ phiếu của công ty bán đi !”

Tin tức này làm cho Đoàn Úy Kì tức giận, hấn không rảnh chất vấn nàng, vội vàng xoay người, cước bộ thật mạnh rời đi

Cứ việc như thế, hấn đã quyết định, vô luận như thế nào, hấn cũng sẽ không cho Tiêu Vũ rời đi, cho dù người nàng yêu nhất là Lăng Tiêu Nhiên cũng sẽ không cho nàng rời đi

Nàng là nữ nhân của hấn, cả đời này, vĩnh viễn cũng chỉ có thể là nữ nhân của hấn!

Nếu nàng dám bỏ hấn đi mà tìm Lăng Tiêu Nhiên, hấn sẽ không tiếc thứ gì mà đối phó với tên kia !

Nhìn hấn cương trực lạnh lùng, Hà Duyệt Vũ đau lòng đến đỏ hốc mắt

Đều là bởi vì nàng, mới làm cho công ty thành như vậy, lão ba Kim Mạt Lị vì uy hiếp Đoàn Úy Kì mà dám làm những chuyện thế này, thật sự là không còn tính người !

Mấy ngày nay, Úy Kì vì xử lý những chuyện này mà hai gò má càng ngày càng gầy, hốc mắt cũng hõm sâu xuống

Không được, nàng âm thầm hạ quyết tâm, nàng nhất định phải vì hấn làm chút gì mới được!

Bạn đang đọc truyện *Kim Cương Cáp Phá Sản Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

“Này? Mai Di, con là Tiêu Vũ !”

Trái lo phải nghĩ, Hà Duyệt Vũ rốt cục cũng nghĩ ra nên làm cái gì, nàng nên vì nam nhân mình yêu đôn cho hấn một chút thuốc bổ Không không không, là mua thuốc bổ.

Nhưng nếu muốn mua, nàng cũng nên hỏi Mai di, xem thuốc nào thì hợp với Đoàn Úy Kì

“Là tiểu thư nha, tiểu thư, cô như thế nào còn không trở về? Ba vị thiếu gia đều rất nhớ cô !”

“Ai nha, mai di, vài ngày sau người ta sẽ trở về, di nói cho con biết, người thức đêm uống thuốc gì thì tốt ?”

Đoàn Úy Kì bây giờ mỗi đêm đều thức trắng, chẳng những thức đêm, ngay cả ngày nghỉ cũng phải tăng ca, nàng muốn bồi hấn lại bị hấn từ chối thẳng thừng, mà mỗi ngày hấn chỉ được ngủ có 3 giờ, làm cho nàng thật sự là rất đau lòng, nhưng lại không biết nên giúp hấn cái gì, đành phải yên lặng quan tâm hấn.

Bình thường mỗi khi ba ca ca thức đêm làm việc, mai di buổi tối đều pha thuốc bổ cho bọn hấn uống, thế mới dưỡng bọn họ thành mập mập trắng trắng trời như thế

“Người thức đêm có thể ăn bỏ tỉnh có rất nhiều, tỷ như canh cá phần cát sinh, canh hạt sen bách hợp, thịt heo , đều có thể.”

“Nga.....” Hà Duyệt Vũ đem những gì Mai Di nói ghi vào tờ giấy, quyết định, một chút nữa nàng phải đi đến nhà thuốc nổi tiếng nhất để mua hết !

“Di, tiểu thư, cô xuyên thức đêm sao? Nữ hài tử không thể thức đêm—” Mai di ngạc nhiên

Hà Duyệt Vũ đảo cặp mắt trắng dã, “Không phải con, là một cái bằng hữu

“Mai nữ sĩ, nên tiềm rồi.” Lúc này, một giọng thanh thủy truyền tới điện thoại.

“Chờ một chút , tôi đang nói điện thoại.....”

Hà Duyệt Vũ vội vàng quan tâm hỏi: “Mai di, di làm sao vậy? Vì sao có y tá ở đó ? Di không phải là bị bệnh chứ ?”

“Chỉ là bệnh nhẹ thôi, không có quan hệ, tiểu thư không cần lo lắng, tuổi cao đương nhiên phải bị bệnh một chút.”

“Mai di, di ở bệnh viện nào ? Có phải là phòng hạng nhất không ? Có thầy thuốc y tá chiếu cố di không ?” Hà Duyệt Vũ hỏi ra một đống câu hỏi.

“Là là, ta trụ là phòng bệnh hạng nhất, đại thiếu gia kiên trì muốn ta ở tại phòng bệnh hạng nhất , kỳ thật chỉ là bệnh nhỏ mà thôi, căn bản là không cần phải lãng phí như vậy.....” Mai Di cắn nhai liên miên

“Vậy di nhất định phải hảo hảo dưỡng bệnh nga!” Nàng giống như bà mẹ dặn dò Mai Di, đối với nàng mà nói, Ma Di chính là người mẹ thứ hai

Đoàn Úy Kì rút cục thuận lợi giải quyết chuyện Kim Mạt Lị, hấn huy bỏ kiện cáo với nàng, nhưng là phụ thân Kim Mạt Lị lại phải bù lại tổn thất cho công ty, hơn nữa bọn họ cũng hiệp nghị, từ nay về sau không cho phép Kim Mạt Lị xuất hiện ở công ty nữa. Hấn mỗi một ngời ở trên ghế, cảm giác như chính mình không còn chút sức lực nào nữa

Trời dần dần đen lại, ngoài cửa sổ sáng lên nhiều ngọn đèn, mà hấn lại yên lặng trong bóng đêm, cũng không nhúc nhích. Đầu óc không tự giác lại hiện ra nụ cười của tiểu nữ nhân ấy, hấn ngây ngốc đoán, hiện tại nàng đang làm cái gì đâu?

Hấn không có quên, ngày đó nhìn nàng cùng Lăng Tiêu Nhiên, bộ dáng như bay lên , còn nói “Em yêu anh” Những lời này thật là ngây thơ

Thình lình, trong bóng đêm phát ra một tiếng cười nhạt

Hấn thật đúng là một đứa ngốc , biết rõ trong lòng nữ nhân kia đã có hình bóng của nam nhân khác, nhưng vẫn điên cuồng mà giữ lấy nàng

Hấn muốn nàng, không chỉ thân thể , tấm lòng, danh phận Hấn phải giữ lấy nàng!

Con người đen loé lên , hấn nhất định phải làm cho nàng trở thành nữ nhân của một mình hấn, trên thế giới này, nàng chỉ có thể có hấn là nam nhân !

Hấn đứng lên, không nghĩ ngợi đi đến một tiệm trang sức, chọn một chiếc nhẫn kim cương, sau đó đi mua thêm một bó hoa trở về

Chờ hấn về nhà mở cửa phòng ra , Hà Duyệt Vũ giống như trận gió chạy ra đón. “Úy Kì, anh đã trở lại, dĩ? Hoa là tặng cho em sao?”

Hai mắt nàng sáng lên nhìn bó hoa. Hấn cho tới bây giờ cũng chưa từng mua hoa cho nàng, điều này làm cho nàng vô tình có một cảm giác chờ mong

Hấn đem hoa hồng đưa tới trước mặt nàng, “Tặng cho em”

“Thật là tặng cho em ?! Cảm ơn anh !” Mừng rỡ như điên tiếp nhận bó hoa, nàng kiễng mũi chân hôn hấn, “Anh đúng là hiểu em nhất, hoa đẹp quá a.....” Nàng yêu thích không buông tay nhìn bó hoa, “Bó hoa lớn như vậy, nên cắm ở chỗ nào cho đẹp nhỉ ?”

“Tiểu Vũ.....” Hấn vươn hai tay đề lên vai của nàng, nặng nề kêu tên

“Ân?” Hà Duyệt Vũ kỳ quái nhượng nài nhìn hấn, khi nhìn thấy đôi mắt thâm trầm của hấn, nàng không khỏi cứng lại

“Tiểu Vũ,” Hấn cảm tính nói: “Gần đây anh đột nhiên cảm thấy phòng ở quá lớn, cũng hiểu được tiền gọi ngân hàng nhiều lắm, hơn nữa anh cũng chuẩn bị tham gia một số bữa tiệc, nhưng bên người lại thiếu một người, cho nên.....”

Thấy hai mắt nàng to đen láy, bộ dáng chăm chú lắng nghe, hấn mỉm cười. “Anh nghĩ anh cần một người làm ấm áp căn phòng lớn lạnh lùng, cần một người xài giùm tiền của anh, còn cần một người có thể bồi anh, cho người khác gọi anh là Đoàn tiên sinh, còn người bên cạnh sẽ là Đoàn phu nhân.”

“Úy Kì.....” Hốc mắt của nàng đỏ lên

“Cho nên Hà Duyệt Vũ tiểu thư..... Em nguyện ý gả cho Đoàn Úy Kì tiên sinh không ?”

Nàng bị phương thức cầu hôn này làm cho cảm động, tuy rằng nàng được người nhà sủng như công chúa, ở trước mặt bằng hữu là thiên chi kiều nữ, có được rất nhiều tốt đẹp , nhưng..... Khi tình yêu đến, nàng mới nhận ra, thế nào là hạnh phúc và thoả mãn thật sự

Cơ hồ là muốn cũng không nghĩ, nàng tiếng vào lòng hắn, vây quanh trụ hắn cường tráng kích thước lưng áo, ngửi thật sâu hương vị trên người hắn, mới oa oa trả lời, “Em nghĩ em đã quên nói cho anh, kỳ thật thật lâu thật lâu trước kia, em đã muốn làm chủ nhân của căn phòng lớn đó, hơn nữa ước gì anh có thể đưa hết tài khoản ngân hàng cho em tiêu hết, mặt khác.....”

Nàng ngẩng mặt lên, “Đối với xưng hô Đoàn phu nhân, cũng đã mơ ước thật lâu !” Đoàn Úy Kỳ khó nén kích động nhanh chóng lấy ra một chiếc nhẫn xinh đẹp, đưa vào ngón tay mảnh khảnh của nàng như lời thề kiếp này yêu nhất

Hắn sẽ không xen vào chuyện lúc trước của nàng và Lăng Tiêu Nhiên nữa, chỉ cần nàng ngoan ngoãn ở bên người hắn làm Đoàn phu nhân là được

“Úy Kỳ.....” Hắn đột nhiên cúi xuống, hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng, nàng nhin không được phát ra một tiếng rên rỉ nhỏ, thanh âm rên rỉ này, kích thích thành công dục vọng trong mây ngày nay của hắn

Bởi vì bận rộn, hắn đã rất nhiều ngày không chạm nàng

Hắn nhìn da thịt trắng nõn của nàng, đôi môi yêu kiều kia, làn da trắng nõn kia, đôi môi to đen láy kia

Hà Duyệt Vũ chậm rãi mở to mắt, lại bị dục vọng trong mắt hắn làm cho hoảng sợ, mặt đỏ ửng lên, trong nhất thời không biết nên nói cái gì, cứ như vậy thốt lên. “Cái kia..... Em đã mua thuốc bổ cho anh, anh có muốn uống không?”

Hắn ác liệt cười, đột nhiên đem nàng ôm lấy, bước đi hướng phòng ngủ.

Khi hắn quăng nàng lên giường, đem nàng chặt chẽ áp đến dưới thân sau, mới chăm chú nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn mê người của nàng, ái muội nói: “Anh chỉ muốn em làm thuốc bổ” Câu phía sau biến mất trong môi nàng

Đêm, dài..... Chương 8.2

Từ sau khi Đoàn Úy Kỳ cầu hôn, tình cảm của hai người như chiếc keo ngọt ngào tách mãi không được vậy

Hắn đối với nàng sùng ái cùng dung túng, làm Hà Duyệt Vũ cảm thấy mình chính là nữ nhân hạnh phúc nhất, cho nên nàng quyết định học tập trở thành một vị hôn thê ngoan ngoãn

Vị hôn phu cả ngày bận về việc ... công sự, thân thể cũng từ từ gầy yếu, nàng quan tâm lại lo lắng, ngày đó nàng vốn định gọi điện thoại thỉnh giáo mai di thể nào loại thuốc bổ đối thân thể hắn tốt nhất, không nghĩ tới biết được tin Mai Di nằm viện

Từ nhỏ, lão ba lão mẹ luôn chăm chăm vào sự nghiệp, nàng là do một tay Mai Di chăm sóc, mai di sinh bệnh, làm sao nàng không lo lắng cho được

Hôm nay, nàng xin Đoàn Úy Kỳ cho nghỉ 2 ngày, mua hai túi hoa quả lớn, vội vàng đi tới bệnh viện.

Từ nhỏ đến lớn, mai di là người hiểu rõ nàng nhất, chỉ cần nàng xuất chiêu làm nũng, mai di nhất định sẽ không bán đứng nàng

Tìm được phòng bệnh mai di, nàng phát hiện Mai Di đang ngủ say trên giường, nàng rón ra rón rén tiêu sái đi vào, cẩn thận đem hoa quả đặt trên bàn.

Tình tế đánh giá phu nhân trên giường, nàng cũng đã sáu mươi, mái tóc đã có vài sợi bạc đi, hồi tưởng lại trước đây, lão ba lão mẹ rất ít đến thăm nàng, nếu không có mai di dốc lòng chăm sóc, nàng cũng nghĩ rằng nàng sẽ không còn gia đình ấm áp như ngày nay nữa. Nàng lặng yên vô tức ngồi bên giường, nhẹ nhàng nắm đôi bàn tay thô ráp kia, đang muốn giúp nàng kéo chăn, không ngờ cửa phòng bệnh lại bị đẩy ra, chỉ thấy một nữ nhân từ cũng đang mang hai túi hoa quả lớn đi đến

Khi hai người giao nhau bằng mắt, cả hai đều dừng sờ tại chỗ

“Đại thiếu?!” Nàng thất kinh, nhìn thấy cả ca muốn mở miệng, vội vàng đứng lên, làm bộ dạng sám hối, “Em có thể giải thích.....”

Lăng Tiêu Nhiên nhú mày, lo lắng nhìn mai di một cái, nhẹ nhàng buông túi hoa quả, cầm tay muội muội lôi ra ngoài phòng

Hà Duyệt Vũ thấy chính mình bị lôi đi thăm biết chết chắc rồi, nàng ngàn trốn vạn trốn, mới chọn được thời điểm ba ca đi làm mới đến thăm bệnh, không nghĩ tới đại thiếu lại không chịu theo kế hoạch, cứ nhiên lựa chọn giờ phút này đến bệnh viện, thăm..... Không đợi nàng thăm kêu dưới đáy lòng, Lăng Tiêu Nhiên kéo nàng ra ngoài, về mặt nặng nề

“Hào, có thể giải thích, vì sao em lại xuất hiện ở đây?”

Hà Duyệt Vũ cười trừ, “Chuyện này.....”

“Em tốt nhất là nên nói thật!” Hắn hiểu rất rõ tính tình của muội muội

Nói thật? Nàng nói thầm dưới đáy lòng, nếu nói thật cho hắn biết — chính mình lúc này đang ở chung với một nam nhân, kết cục của nàng không phải còn tệ hơn hay sao?

Đôi mắt linh động, nàng nghĩ ra một diệu kế, “Ai nha đại thiếu, sao anh lại chất vấn em như thế, lần trước khi em gọi điện thoại thật sự là đang đi du ngoạn

cùng đồng học, nhưng đồng học của em Người kia anh cũng nhận thức, chính là nàng nói hôm trước nàng đã chia tay cùng bạn trai, hiện giờ đang thất tình rất nặng nề

Nhìn Lăng Tiêu Nhiên nhú mày, nàng lại tiếp tục, “Anh cũng biết nữ nhân thất tình thống khổ thế nào, em thật sự chịu không được cho nên mới trở về đây giúp nàng vượt qua cơn khủng hoảng này”

Lăng Tiêu Nhiên vẻ mặt không tin, “Sao anh lại không phát hiện em có tiềm chất làm nhân viên tư vấn nhỉ ?”

“Đương nhiên là có lâu rồi! Anh không phát hiện vì anh nghĩ em là một con sâu gạo a !” Nàng bắt đầu đỏ mặt cái miệng nhỏ nhắn, lại làm nũng ôm cánh tay của ca ca, “Đại thiếu, người ta đã trưởng thành rồi, anh làm ơn đừng xem em như nữ hài tử được không, em biết em đột nhiên về nước như vậy là không nên, nhưng là người ta có nỗi khổ mà, anh cũng không phải không biết tính tình thối của các anh, nếu biết em trở về, chắc chắn sẽ ép em trở về nhà, đương nhiên không phải về nhà là không tốt, chẳng qua nàng đang rất cần em

Mất thấy ca ca vẫn là không tin, nàng tùy hứng nói: “Mặc kệ, nếu anh vẫn muốn bức em về nhà, em nhất định sẽ bỏ nhà ra đi, vĩnh viễn không gặp lại các anh nữa”

Lăng Tiêu Nhiên bị nàng làm cho đầu đầu tức giận gõ đầu nàng một cái, “Đa ngựa có phải không ? Cái chuyện này cũng dám nói, xem ra anh thường ngày không có giáo dục em đang hoảng rồi”

“Đại thiếu –” Nàng tiếp tục làm nũng, Lăng Tiêu Nhiên lại khoát tay. “Tốt lắm tốt lắm, anh cũng chưa nói là muốn đưa em về nhà, nếu tâm tình của bằng hữu em thật sự thật không tốt, vậy bởi nàng vài ngày đi, nhưng phải đáp ứng anh, mỗi ngày đều gọi điện thoại biết chưa ?”

“Là là là! Em cam đoan!” Nàng giả vờ đưa hai tay lên như đang thề, bộ dáng đáng yêu làm cho Lăng Tiêu Nhiên nở nụ cười. Trên thực tế ở Lăng gia, cho dù vị đại thiếu thư này điều ngoa tuý hứng bao nhiêu cũng không có ai trách, nàng là thiên chi kiêu nữ, từ ngày sinh ra đã được định là sẽ được nam nhân sủng cả đời

Lăng Tiêu Nhiên vươn bàn tay to ra nhu nhu tóc nàng, mỉm cười chế nhạo. “Tính ra nha đầu em cũng còn chút lương tâm, biết Mai đi bị bệnh nên đến thăm.”

“Mai đi là người săn sóc từ nhỏ cho chúng ta, nếu em không làm vậy chẳng lẽ em là người không có nhân tính sao ?” Thật là, đại thiếu nhà nàng khi nào thì xem nàng là một người vô tình như thế a ?

“Tốt lắm.” Hắn nhìn nhìn đồng hồ, “Sắp đến lúc ăn cơm trưa rồi, buổi trưa hôm nay anh không có ai ăn cùng, cùng anh đi khách sạn ăn một chút gì đi.”

“Ăn cái gì?” Nàng khó xử. Nàng chỉ xin có hai giờ nha, nếu bởi đại thiếu nhà nàng ăn cơm trưa, chẳng phải là muốn lão công trưng lại chờ sao ?

Không biết bây giờ có nên nói thẳng mọi chuyện với Đoàn Uy Kỳ không ? Lúc trước nhận thức Đoàn Uy Kỳ, là vì nàng không cẩn thận làm hỏng xe thể thao của người ta, kế tiếp, vì bởi thường tổn thất, nàng phải nói dối để chuyển đến nhà hắn, nếu chuyện này bị người nhà biết, nàng dám khẳng định kết quả của mình thập phần bi thảm

Xem ra, nên nói thẳng một chút

“Như thế nào?” Lăng Tiêu Nhiên cau mày, “Chẳng lẽ em có chuyện khác phải làm?”

“Đương nhiên không phải!” Nàng vội vàng lắc đầu, lộ ra nụ cười nịnh hót, cầm lấy cánh tay của ca ca, “Bởi vì lâu rồi người ta và đại thiếu không cùng ăn trưa, cho nên vừa rồi là nhất thời kích động. Nha, đứng rồi đại thiếu, anh nói muốn dẫn em đi ăn?” Chương 8.3

Mười lăm phút sau, Lăng Tiêu Nhiên mang muội muội đi vào một khách sạn thuộc tập đoàn Lăng thị

Lăng Tiêu Nhiên vừa bước vào, bồi bàn lập tức cung kính tiếp đón, hai người được đưa đến khu dành cho khách quý

Hà Duyệt Vũ tuy là thiên kim Lăng gia, nhưng không hề được công khai trước công chúng, hình ảnh hai người thân mật tay trong tay, dĩ nhiên là dễ dàng hấp dẫn ánh mắt của người khác, bao gồm cả người ngồi cách đó không xa, đang cùng bạn bè ăn cơm Kim Mạt Lệ

Từ sau khi bị Đoàn Uy Kỳ đuổi việc, lại bị đưa vào ngục giam, sự tức giận của nàng khó có thể tiêu trừ, hết thấy đều là Hà Duyệt Vũ nữ nhân kia làm hại! Mấy ngày nay, nàng nghĩ hết mọi phương pháp để đối phó với nữ nhân kia, không nghĩ tới lại tình cờ gặp nàng đi cùng nam nhân khác, mà nam nhân kia lại là người phụ trách của tập đoàn Lăng thị lưng lầy

Đoàn Uy Kỳ không phải nói nàng là bạn gái hắn sao? Vì sao nàng lại cùng Lăng Tiêu Nhiên tay trong tay thân mật như vậy ? Nguyên lai nàng mặt ngoài thoạt nhìn thanh thuần, kì thực cũng là một nữ nhân hạ lưu !

Kim Mạt Lệ mị thấy Hà Duyệt Vũ cùng Lăng Tiêu Nhiên đang vui vẻ vô cùng, tâm tình càng nóng lên

Đáng giận! Vì sao tất cả nam nhân tốt đều sủng ái nàng như thế?

Trên mặt Kim Mạt Lệ lộ ra một chút tà ác, vụng trộm lấy di động ra, nhắm ngay hai người chụp động tác thân mật, sau đó không chút do dự nhấn vào số máy của Đoàn Uy Kỳ

Đoàn Úy Kỳ đang ở trong phòng đợi bạn gái mình về, nhìn thấy điện thoại truyền đến một tin nhắn, số điện thoại là của Kim Mật Lị, hắn mở ra liền thấy một bức ảnh, nhất thời, ngực hắn trở nên căng thẳng, bởi vì ảnh chụp hai người, một người là Hà Duyệt Vũ, một người chính là Lăng Tiêu Nhiên suýt bị hắn bỏ quên

Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra ? Vì sao Tiểu Vũ lại ở cùng với Lăng Tiêu Nhiên ?

Một cảm giác ghen tị thiêu đốt lồng ngực của hắn, hắn vội vàng gọi điện thoại cho Kim Mật Lị, nàng nói cho hắn biết, Hà Duyệt Vũ cùng Lăng Tiêu Nhiên lúc này đang ở hoàng đình khách sạn dùng cơm

Hắn găt gạo niết điện thoại trong tay, đầu óc không ngừng lặp lại hình ảnh kia, hay là hai người thực sự có mối quan hệ âm muội gì ? Hay là Hà Duyệt Vũ từ đầu tới đuôi đều giả vờ lừa gạt tình cảm của hắn ?

Cuối cùng, tình cảm đã bại lý trí, hắn hoá tốc chạy tới hoàng đình khách sạn

Nhìn thấy hắn, Kim Mật Lị chạy ra.

“Tổng giám đốc, sao anh bây giờ mới đến ? Em vừa nhìn thấy hai người bọn họ đi lên phòng 18 của khách sạn, hắn là đang Tổng giám đốc..... Tổng giám đốc –”

Không đợi nàng nói xong, Đoàn Úy Kỳ chạy như điên vào thang máy, sự tức giận thiêu đốt cả lý trí của hắn

Phản bội!

Hà Duyệt Vũ nếu dám phản bội hắn, hắn sẽ làm thịt nàng !

Khi hắn đi vào tầng 18, phát hiện tầng này có một phòng tổng thống, nếu hắn không đoán sai, phòng này hẳn là phòng chuyên dụng của Lăng Tiêu Nhiên

Hắn nâng tay dùng sức ấn chuông, không biết qua bao lâu, cửa phòng cũng được người ta mở ra, xuất hiện trước mặt hắn, là một người nam nhân cũng cao như hắn

Lăng Tiêu Nhiên lúc này, mặc một bộ dục bào trắng, trên đầu còn chảy nước xuống, mà sớ dĩ biến thành như vậy, đều phải trách muội muội ngu ngốc của hắn

Vốn hai người đang dùng cơm trưa ngon miệng, ai biết khi hắn hỏi nàng có nghĩ tới chuyện kết hôn chưa, nữ nhân kia vô tình làm ly nước bị đổ, hại hắn không thể chịu nổi, đành phải vào phòng tắm rửa một cái, còn muội muội vô lương tâm kia vừa ăn xong liền vỗ mông đi luôn

Hắn mới tắm một chút, chợt nghe bên ngoài có người ra sức ấn chuông, còn tưởng muội muội biết lỗi trở về, không ngờ xuất hiện ở trước mặt chính mình là đối thủ một mất một còn. Đoàn Úy Kỳ nhìn thấy hắn sau, mày càng nhíu lại, loại trường hợp này, hắn thật sự không biết là có chuyện gì

“Nàng ở đâu ?”

Lăng Tiêu Nhiên bất động thanh sắc nhìn hắn, “Người nói ai?” Hắn có điểm hồ đồ, không nhớ mình đã đắc tội người kia cái gì

Không để ý đến vấn đề hắn hỏi, Đoàn Úy Kỳ trực tiếp đẩy hắn ra chạy vào phòng, nhưng tìm một hồi lâu, cũng không có phát hiện bóng dáng của bạn gái hắn

Kỳ quái! Nàng không có ở đây ? Hay là từ đầu đến cuối đều là hắn hiểu lầm nàng ?

“Này, có thể giải thích một chút hay không, người rốt cuộc tìm ai?” Lăng Tiêu Nhiên cảm thấy chính mình bị coi thường

“sorry!” Hắn khóc khóc nhìn Lăng Tiêu Nhiên liếc mắt một cái, “Ta nghĩ là ta tìm lầm, thật có lỗi.”

Không đợi đối phương lấy lại tinh thần, Đoàn Úy Kỳ đã xoay người rời phòng. Nhìn đối phương cao ngạo rời đi, Lăng Tiêu Nhiên lâm vào trầm.

Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra ?

Bạn đang đọc truyện *Kim Cương Cáp Phá Sản Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Đoàn Úy Kỳ không muốn tùy ý đoán cách bạn gái mình làm người

Anh cũng bắt buộc mình không thể chỉ dựa vào những bức ảnh chụp của Kim Mật Lị mà lại không tin Tiểu Vũ, huống hồ hôm nay anh đã tự đến khách sạn Hoàng Đình bất kể thông dâm. Ách. Phải nói là đi điều tra, nhưng kết quả cũng không phải như anh tưởng tượng, Tiểu Vũ không có ở đó. Cho nên, có lẽ. Đều là hiểu lầm mà thôi ...

Nhưng cho dù là như thế này, trong óc anh đã không ngừng đoán về quan hệ giữa Lăng Tiêu Nhiên và Tiểu Vũ

Không biết có phải là hệ thống bảo vệ của Lăng gia quá tốt hay không, hay là Lăng Tiêu Nhiên cố ý giấu diếm, anh chỉ có thể điều tra được những số tiền Tiểu Vũ nhận được thông qua ngân hàng đều đến từ Lăng thị

Trừ lần đó ra, anh cũng không tra được tin tức nào khác

Khi anh chạy về từ khách sạn Hoàng Đình, phát hiện Tiểu Vũ đã trở lại ngân hàng, hai người còn chưa nói chuyện với nhau, người phụ trách của tập đoàn Viễn Thông lại đến tìm anh nói chuyện kí hợp đồng mới

Cho đến khi em ca, Hà Duyệt Vũ cũng không nhắc tới Lăng Tiêu Nhiên, điều này làm cho anh càng thêm bất an.

Vào đêm, cô từ trong phòng tắm đi ra, cười meo meo đi đến bên người anh. “Úy Kì, suy nghĩ cái gì mà xuất thần vậy?”

Úy Kì mặc một bộ đồ màu đen thâm trầm nhìn một cái, bàn emy to nhẹ nhàng đặt lên vai cô, gương ép cười một chút, “Không nghĩ gì, em tắm xong rồi sao?”

“Àn!” Cô gật đầu, sau đó dùng chiếc khăn tắm màu trắng lau khô đầu. “Hôm nay nhiều việc quá nha, vốn đang muốn tắm thêm chút nữa, nhưng lại chờ anh sợ lâu. Cho nên đi ra sớm, anh biết không, gần đây em phát hiện một sữa tắm tốt lắm nên mới mua về, không ngờ nó lại.”

“Buổi sáng hôm nay xin phép đi đâu?”

Anh đột nhiên chen vào, làm Hà Duyệt Vũ nao nao, “Em không phải nói cho anh rồi sao? Mai đi bị bệnh, em đi bệnh viện xem đi.”

“Nha?” Anh lạnh lùng nhú mày, “Chính là Mai Di mà em đề cập với anh?”

“Đúng vậy!” Cô đơn thuần gật đầu, “Nhưng lúc em tới thì đã ngủ. Cho nên không có quấy nhiễu gì, em quyết định chờ đến cuối tuần cùng anh đi, bởi vì em thích anh, cho nên em tin tưởng mai đi cũng nhất định thích anh.”

Chỉ cần nghĩ có thể đưa anh đi gặp người nhà, cô bắt đầu vui vẻ lên, vừa sợ ba cái ca ca sẽ làm khó dễ cho anh, vừa lo anh không chịu nổi

“Vậy sau khi thăm Mai đi xong thì em làm gì?” Cuối cùng, anh vẫn là nhịn không được hỏi ra nghi vấn từ đáy lòng mình.

“Ách. Chuyện này nói đến rất dài, hôm nay a, vốn muốn vụng trộm nhìn mai đi, nhưng không nghĩ tới nửa đường lại gặp đại ca của em, anh cũng không biết anh ấy bá đạo bao nhiêu đâu, đột nhiên kéo người em ra khỏi bệnh viện, làm cổ emy người em đau muốn chết.”

Đại ca?

Lại là đại ca!

Đoàn Úy Kì có chút tức giận nhìn cô, nữ nhân này tại sao cứ nói dối trước mặt anh chứ?!

“Nói đến đại ca của em, ba ngày cũng chưa nói hết.”

“Tốt lắm!”

Đoàn Úy Kì đột nhiên quát lớn, làm Hà Duyệt Vũ hoảng sợ

“Úy Kì?” Cô khó hiểu nhìn anh, cũng ngưng lau tóc, “Anh làm sao vậy?”

Anh lạnh lùng nhìn cô, “Không có gì, đột nhiên cảm thấy có chút mệt, ngủ đi, ngày mai còn phải làm việc.”

Nói xong, không cho cô cơ hội nói chuyện, xoay người, nằm trên giường nhắm lại hai mắt.

Hà Duyệt Vũ chỉ cảm thấy ngực căng thẳng, anh trước kia cũng chưa từng dùng thái độ này đối với cô, hôm nay rốt cuộc là làm sao vậy?

“Được rồi, ngủ ngon.” Cô đáng thương chu miệng lên

Ngày hôm sau, hai người trước sau như một đi vào ngân hàng, nhưng dù Hà Duyệt Vũ ngu ngốc đến mấy, cũng phát hiện bạn trai mình có điểm kì lạ

Bởi vì từ sáng đến giờ, khuôn mặt anh cứ âm trầm khó chịu như vậy, giống như có cừu oán rất lớn vật. Nhưng tại sao cô suy nghĩ đến mấy, cũng không biết mình làm gì sai là sao chứ?

“Hà tiểu thư.”

Đúng lúc này, Phong Dục lấy một phần văn kiện giao cho cô, “Đây là hợp đồng chúng em chuẩn bị kĩ cùng Lăng thị tập đoàn, phiền cô photo ra thành 5 bản, đưa vào phòng tổng giám đốc.”

“Lăng thị tập đoàn?” Cô vội vàng tiếp nhận văn kiện: “Được, tôi đã biết.”

Nhìn thấy đối phương rời đi, cô nhanh chóng triển khai văn kiện, nhìn tư liệu phía trên, Lăng thị tập đoàn này quả nhiên là công ty nhà cô, không nghĩ tới Lăng thị cũng hợp tác cùng Cẩm Phong ngân hàng, làm cô có chút ngoài ý muốn

Bất quá..... Hắc hắc! Từ nhỏ đến lớn, ba vị thiếu gia nhà cô cũng nuôi cô như một con sâu gạo, chỉ sợ ba đại nam nhân kia nằm mơ cũng không ngờ, có một ngày văn kiện của bọn họ là qua emy cô đi

Chuẩn bị văn kiện thật tốt xong, cô đi vào văn phòng tổng giám đốc, anh đang ngồi phía sau máy tính, nhìn thấy cô vào, sắc mặt cũng không tốt hơn là mấy

“Ủy Kì, đây là văn kiện Phong Dục vừa mới đưa cho anh.”

Cô làm bộ không phát hiện, đơn thuần sở dĩ anh khó chịu như vậy chỉ vì áp lực quá lớn, không nói gì

Vì thế cô đặt văn kiện xuống, đi đến trước mặt anh. Nhẹ nhàng giúp anh rửa bát, “Anh gần đây có phải mệt mỏi quá không, kỳ thật năng lực công tác của anh mọi người đều công nhận, tuy rằng anh còn trẻ, nhưng cô đồng ngân hàng từ trên xuống dưới đều phục tùng anh nha.”

Cô nhu nhõng rồi bả vai lại giúp anh rửa bát, “Cho nên a, em đề nghị anh không cần lo mình, nếu anh mệt đến bệnh, chẳng phải là có lỗi với rất nhiều người sao?”

Đoàn Ủy Kì đột nhiên ôm cô vào trong lòng, đặt cằm cô ngồi lên đùi anh, “Tiểu Vũ.....” Anh khí phách nâng cằm cô lên, muốn nói gì đó, nhưng lại không biết làm cách nào để mở miệng

“Làm sao vậy?” Cô vô tội nhìn anh

“Quên đi, không có gì.”

Nếu yêu cô, anh nên tin tưởng cô hết thảy, chẳng sợ cô sẽ có gì cùng Lăng Tiểu Nhiên, anh nghĩ..... Lấy tình cảm giữa 2 người hiện nay, cô hẳn là sẽ không trở về bên cạnh Lăng Tiểu Nhiên đi?

Nếu nam nhân kia thật sự dám cùng anh tranh cô, anh cũng không ngại chiến đấu, bởi vì cô là của anh!

Từ khắc nhìn thấy khuôn mặt xinh đẹp thuần khiết của cô thông qua Lăng Tiểu Nhiên, trái tim anh đã định cô là người duy nhất anh yêu trên đời này

“Anh rốt cuộc làm sao vậy? Mấy ngày nay đều kỳ quái như thế, có phải có chuyện gì muốn nói với em hay không?”

Cô cũng không phải ngốc tử, làm sao có thể không nhìn ra.

Đúng lúc này, Phong Dục gõ cửa đi vào, khi nhìn thấy tư thế thân mật của 2 người, anh em có chút xấu hổ, khuôn mặt ửng đỏ lên

“Ách..... Tổng giám đốc, Lăng thị tập đoàn tổng giám đốc đã đến, ngài muốn.....”

“Lăng thị tập đoàn tổng giám đốc?” Hà Duyệt Vũ kinh hãi ngồi trên đùi Đoàn Ủy Kì, “Anh nói là Lăng Tiểu Nhiên?”

Khi cô tự mình nói ra cái tên này, Đoàn Ủy Kì nhú mày lên

“Đúng vậy, anh em đang ở trong phòng họp”

“Vậy em cũng không còn việc gì nữa, em đi đây”

Đoàn Ủy Kì đứng lên, giữ chặt cổ emy bạn gái, “Đi thôi, chúng em đi nghênh đón Lăng thị tổng giám đốc.”

“Nhưng..... Nhưng là.....” Chương 9.2

Cô khó xử. Trời ạ! Đại thiếu gia cô cũng không biết cô đi làm ở đây, hơn nữa ngày hôm qua cô còn lừa đại thiếu gia cô bằng hữu thất tình, cô đang ở nhà bằng hữu, nếu tùy tiện xuất hiện trước mặt anh, kết cục của cô ... (không cần nói cũng biết)

“Cái gì?” Thấy cô từ chối, Đoàn Ủy Kì sắc mặt lạnh lùng, “Chẳng lẽ em không muốn cùng anh đi gặp khách?”

“Không..... Không phải, em là nói..... Kỳ thật anh cũng có thể cùng phong trợ lý đi đúng không? Em, em trên bàn còn có vài văn kiện phải hoàn thành.....”

“Em có thể đưa mấy văn kiện này đưa cho Phong Dục.”

“Nhưng là.....”

“Không có nhưng là, cùng anh đi!” Anh kiên quyết, có lẽ, hôm nay ván bài này phải lật ngửa rồi

Gắt gao cầm lấy bàn emy nhỏ bé của cô, anh không để ý đến cô phản kháng, trực tiếp đưa cô đến phòng họp

Mà Lăng Tiêu Nhiên đang ngồi trên ghế thảo luận cùng trợ lý nhìn thấy cánh cửa được đẩy ra, đi vào không ai khác chính là Đoàn Úy Kỳ, còn có ... Em gái nhà anh ?

“Tiểu Vũ, sao em lại ở đây ?!” Nha đầu kia không phải đang ở nhà bằng hữu sao ?

Anh đánh giá một màn trước mắt, emy cô đang bị Đoàn Úy Kỳ nắm lấy, giữa hai người này có quan hệ gì sao ?

Gặp quý! Chẳng lẽ có chuyện anh không biết xảy ra ?

“Ha ha..... Quá ít..... Thật sự là thật khéo nga, không nghĩ tới sẽ nhìn thấy anh ở đây.....”

Hà Duyệt Vũ chỉ có thể miễn cưỡng cười ha ha. Thảm ! Nhìn ánh mắt của anh cô biết là mình sẽ không còn yên thân bao lâu !

Đoàn Úy Kỳ lạnh lùng cười, “Làm sao vậy Lăng tiên sinh? Hay là anh nhận thức trợ lý của tôi ?”

“trợ lý của anh?” Nhìn nụ cười đùa cợt của đối phương, anh cảm thấy mình như một đũa ngóc

Nhiều năm trước, hai người tranh đấu gay gắt với nhau, mấy năm cũng không gặp lại, không ngờ lại tái ngộ trong tình cảnh này

Anh lạnh lùng trừng mắt nhìn em gái mình, “Hà Duyệt Vũ! Nhà em khi nào thì cần em ra ngoài làm việc ? Chẳng lẽ tiền anh đưa không đủ để em tiêu xài ?”

“Đương nhiên không phải, đại thiếu, chuyện này nói đến rất dài, các anh kí hợp đồng trước, đợi kí xong rồi em sẽ giải thích”

“Anh muốn em giải thích ngay bây giờ!”

“Lăng tiên sinh.” Đoàn Úy Kỳ đánh gãy cuộc nói chuyện của 2 người, đáy mắt lộ ra vài phần nguy hiểm, “Xin anh rõ ràng một chút, tôi cũng không muốn nhìn thấy người khác nói chuyện với nhân viên của tôi bằng loại giọng điệu này.”

Lăng Tiêu Nhiên lạnh lùng nhìn anh, “Đoàn tiên sinh, tôi chỉ muốn làm rõ lập trường của mình, trên đời này, cũng chỉ có tôi mới có thể cùng em ấy nói bằng khẩu khí này”

Anh khiêu khích, thành công làm cho Đoàn Úy Kỳ tức giận, bắt mắt mấy năm trước cùng giờ đây kết dính lại, nhất thời làm cho Đoàn Úy Kỳ mất tự chủ, anh vung nắm đấm lên, đánh một quyền thật mạnh vào mặt Lăng Tiêu Nhiên

“Mặc kệ anh muốn làm rõ lập trường gì, Hà Duyệt Vũ hiện tại là nữ nhân của tôi !”

Lăng Tiêu Nhiên hung hăng trừng anh, “Anh nói cái gì? Nói lại lần nữa xem!”

“Xem ra thánh lực của anh nên đi khám bác sĩ một chút, tôi nói Hà Duyệt Vũ hiện tại là nữ nhân của tôi !” Anh hóa bạo nắm lấy áo Lăng Tiêu Nhiên, “Cho nên từ nay về sau, xin anh cách xa cô ấy ra một chút !”

“Dừng emy, mau dừng emy!” Hà Duyệt Vũ rút cục cũng khôi phục thần chí, cô chạy đến trước mặt hai người, dùng sức kéo Đoàn Úy Kỳ ra

“Buông emy, mau buông emy, sao anh lại đánh đại thiếu nhà em ? Anh điên rồi có phải không?”

Nhìn thấy anh mình bị đánh một cái, khoé miệng vẫn còn chảy máu, cô sợ vô cùng.

“Đại thiếu.....” Cô khẩn trương ôm lấy cánh emy của anh mình, “Anh có sao không ? Có phải đau lắm không ?”

Xem cô quan tâm Lăng Tiêu Nhiên như vậy, lòng đổ kị cùng lửa giận lại thiêu đốt Đoàn Úy Kỳ, “Em vì hấn mà tức giận với anh ?”

“Anh có phải nên kiểm điểm lại mình một chút hay không ?” Cô hóa đại trừng anh, “Đại thiếu nhà em khi nào thì đắc tội anh ? Tại sao lại dùm phương thức dã man này với anh em chứ ?”

Cô tức giận trừng mắt một cái, xoay người lại, về mặt quan tâm nói với ca ca, “Đại thiếu, thực xin lỗi, đều là em không tốt, em không nghĩ tới anh ấy sẽ dùng phương thức này để tiếp đãi anh”

Thấy cô chủ động yêu thương nhưng nhớ, Đoàn Úy Kỳ sắp điên rồi, mà Lăng Tiêu Nhiên bị đánh cũng nhìn thấy có chuyện kì lạ, anh linh cơ vừa động, giả bộ suy yếu

“Tiểu Vũ, anh đột nhiên thấy choáng váng đầu, em có thể đưa anh đi bệnh viện một chút được không?” Anh cố ý tranh thủ

“Cái gì? Choáng váng đầu? Ông trời! Nghiêm trọng vậy sao? Có nặng lắm không?”

“Không biết, chỉ cảm thấy đầu óc mơ hồ, giống như sắp té xỉu vậy…….”

Nói xong, anh cố ý dùng ánh mắt khiêu khích nhìn Đoàn Úy Kỳ

Hà Duyệt Vũ hoảng hốt gạt đầu liên tục. “Hào hảo hảo, chúng ta lập tức đi bệnh viện…….”

“Không cho đi…” Chương 9.3

Anh dùng ánh mắt lạnh lùng bá đạo nhìn cô, “Anh không cho phép em đi!”

“Này, anh rốt cuộc có thể đồng tình một chút được không?” Hà Duyệt Vũ lo lắng cho đại ca cảm thấy Đoàn Úy Kỳ thật sự không nói lý, “Có chuyện gì thì chờ em trở lại rồi nói sau, bây giờ phiền anh tránh ra

Anh lạnh lùng trừng cô, “Nói vậy, giữa hấn và anh, em chọn hấn?”

“Chọn cái gì? Em không hiểu anh đang nói cái gì.” Cô không hiểu ra sao, “Đại thiếu nhà em…….”

“Đại thiếu nhà em đại thiếu nhà em, xem ra, em cùng anh ta mới là người một nhà…….” Anh chưa xót nở nụ cười.

“Chúng em dĩ nhiên là người một nhà.” Hà Duyệt Vũ thật không biết nam nhân này rốt cuộc là bị cái gì

“Hào! Tốt lắm!”

Nghe cô thừa nhận cô cùng Lăng Tiêu Nhiên là người một nhà, Đoàn Úy Kỳ đột nhiên cảm thấy mình như một đứa ngốc, vì tranh thủ niềm vui của cô, không tiếc làm vô số chuyện ngu xuẩn, nhưng là kết quả là, địa vị của anh xem ra vẫn thấp hơn Lăng Tiêu Nhiên

“Nếu đây là lựa chọn của em, như vậy anh không còn lời nào để nói!” Nói xong, anh xoay người, rồi đi phòng họp.

Hà Duyệt Vũ hoàn toàn không rõ, chỉ biết gọi to tên anh

“Đoàn Úy Kỳ, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Có ý tứ gì?”

“Chúng ta chia tay.” Anh không quay đầu lại, lạnh lùng bỏ lại năm chữ

Cầm Phong ngân hàng mấy ngày nay đều bị bao bọc trong không khí khủng bố, mấy ngày nay, cho dù là ai, nếu không phải có chuyện cấp tốc cũng đều tránh xa phòng tổng giám đốc gần 50 m

Bởi vì mọi người đều biết, tổng giám đốc mấy ngày trước giống như lột xác, từ một tổng giám đốc uy nghiêm biến thành tổng giám đốc hung mãnh

Mấy ngày nay giờ, chỉ cần là Cầm Phong viên công, cho dù là người làm đúng cũng bị anh mắng nặng nề, đừng nói là người làm sai

Trong đó khó khăn nhất chính là trợ lý Phong Dục, bởi vì người khác đều có thể lẩn xa, chỉ có anh thì không được, ngăn ngừa vài ngày, anh đã bị mắng đến muốn đi nhảy lầu tự tử

Tuy rằng là nhất vạn không muốn, nhưng ngày ngày anh đều đến trước phòng tổng giám đốc, nhẹ giọng thông báo. “Tổng giám đốc, Lăng thị tập đoàn tổng giám đốc hiện đang ở phòng họp chờ ngài ký hợp đồng, hiệp đồng ở đây, tôi đã giúp ngài chuẩn bị tốt.” Nói xong, anh đặt một tập hồ sơ xuống, Lăng thị tập đoàn tổng giám đốc? Đoàn Úy Kỳ đang vui đầu phê công văn bỗng ngẩng đầu lên

Tên kia còn muốn cùng anh ký hợp đồng?

Anh cũng không muốn công tư không minh, nhưng chỉ cần nghĩ đến Lăng Tiêu Nhiên, anh lại không thể không chế chính mình, nhớ đến nữ nhân hại anh công tư không minh

Ngày đó, khi anh tự mình nói ra lời chia tay, cũng là lúc tâm trạng trở nên tồi tệ nhất

Anh vẫn nghĩ đó chỉ là một cơn ác mộng, nhưng sau khi tỉnh lại, mọi chuyện vẫn như cũ. Cô đi rồi! Chuyện giữa cô và anh đã thật sự kết thúc

Nhưng là…… Anh cam tâm sao? Trên phương diện tình cảm, anh có thể yếu đuối vậy sao?

“Tổng giám đốc? Tổng giám đốc? Ngài có cần tôi thay mặt xử lý hay không?” Phong Dục cẩn thận quan sát sắc mặt anh

“Không cần!” Anh lật lại hợp đồng xem một chút, sau đó đứng lên

Công tư phải rõ ràng thật sự, như vậy mới không để cho Lăng Tiêu Nhiên có cơ hội xem anh như tên ngốc vì tình

Năm phút đồng hồ sau, anh đi vào phòng họp, ngênh diện nhìn Lăng Tiêu Nhiên nhàn nhã ngồi cạnh bàn, khoé môi anh ta vẫn lưu lại vết bầm do sự việc mấy hôm trước

Anh nhìn anh ta một cái, sau đó ngồi vào trước mặt anh ta, cầm hợp đồng trong tay đẩy qua, trầm giọng nói: “Lăng tiên sinh, đây là hợp đồng của chúng ta, mời ngài xem nhanh, nếu không có vấn đề gì thì chúng ta trực tiếp kí vào”

Lăng Tiêu Nhiên tiếp nhận hợp đồng, buồn cười nhìn anh, thấy đầu tóc anh lộn xộn, sắc mặt xanh mét, hốc mắt hãm sâu, râu cũng đã nhiều ngày chưa cạo, caravat lại không chỉnh trang, tây trang cũng nhiều nếp nhăn, cả người không còn tinh thần nữa, anh mỉm cười, “Đoàn tiên sinh, con người tôi tuy không quan trọng hình thức lắm nhưng cũng không muốn nhìn thấy bộ dạng ngài như thế này khi kí hợp đồng.”

Anh đã biết hết chuyện giữa em gái mình và tên này, tuy rằng rất tức giận Đoàn Úy Kỳ cư nhiên dám kêu em gái bảo bối của mình làm người hầu kiêm trợ lí, nhưng sau khi điều tra rõ ràng, anh phát hiện bảo bối của mình cũng không chịu uỷ khuất gì. Lại được che chở bảo hộ, Đoàn Úy Kỳ tên này còn vì em gái hấn mà đuổi việc con gái của đại cổ đông

Tuy rằng bọn họ thuộc hai người đều không thể xem vừa mắt nhau, nhưng cũng không ảnh hưởng đến chuyện anh nhận Đoàn Úy Kỳ làm em rể, nhất là nghĩ đến Đoàn Úy Kỳ sau khi trở thành em rể sẽ kêu mình một tiếng đại ca, anh đặc ý cười to

Nhưng anh cũng chưa muốn giải thích cái gì, phải tra tấn người này một chút mới được

Bạn đang đọc truyện *Kim Cương Cắp Phá Sản Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Đoàn Úy Kỳ lạnh lùng nói: “Lăng tiên sinh quan tâm, tôi xin nhận.”

Lăng Tiêu Nhiên nhún nhún vai, cúi đầu mở hợp đồng ra, cẩn thận nhìn, sau khi xem xong, lại quang hợp đồng một bên cho luật sư cố vấn của hấn

Hấn luôn luôn là một người cẩn thận, khi kí hợp đồng đều mang theo một vị luật sư tin cậy cố vấn, tránh cho sau này vì không có kiến thức pháp luật mà sa vào cạm bẫy, nhưng hợp đồng này cũng làm hấn có thêm một phần thiện cảm với Đoàn Úy Kỳ, hấn còn tưởng người này sẽ vì chuyện của Tiểu Vũ mà cự tuyệt lợi ích của công ty, thậm chí hạ lệnh đối phó Lăng thị tập đoàn. Hiện tại nhìn lại, xem ra người này đúng là công tư phân minh

Luật sư cố vấn đọc rõ ràng hợp đồng từ đầu tới đuôi, sau đó mới trả lại cho lão bản nhà mình, “Lăng tiên sinh, hợp đồng này không có vấn đề.”

“Nếu vậy, Đoàn tiên sinh, chúng ta ký đi.”

Vừa ký xong, Đoàn Úy Kỳ liền đứng dậy muốn ly khai, nhưng Lăng Tiêu Nhiên đương nhiên không chịu buông tha hấn, hôm nay trừ kí hợp đồng ra, hấn còn có một nhiệm vụ quan trọng chưa hoàn thành, nếu cứ như vậy trở về, không chỉ tiểu muội bảo bối, cả hai cái đệ đệ cũng không tha cho hấn

Hấn vội vàng cao giọng kêu: “Đoàn tiên sinh, có thể cùng tôi nói chuyện không?”

Đoàn Úy Kỳ dừng lại, đầu cũng quay lại quăng ra một câu: “Ngài cho rằng chúng ta còn có chuyện gì sao?”

Nếu không phải hấn tu dưỡng đủ hảo, hiện tại chắc chắn sẽ cho tên hỗn đản này mấy quyền!

“Không chịu?” Lăng Tiêu Nhiên mỉm cười, “Nguyên lai Đoàn Úy Kỳ tôi quen là một người nhất gan, cả một chút dũng khí nói chuyện cũng không có.”

Đoàn Úy Kỳ vẫn không xoay người, cười lạnh một tiếng, “Lăng Tiêu Nhiên, nếu ngài muốn khích tướng tôi, vậy thì ngài thất bại rồi. Dù sao cũng nể tình quen biết, có gì muốn nói thì nói nhanh đi, tôi còn chuyện phải làm.”

Lăng Tiêu Nhiên bảo luật sư đi trước, sau đó mới đi đến cạnh Đoàn Úy Kỳ. Khoé môi nở nụ cười quỷ dị, “Không bằng chúng ta tìm một chỗ yên lặng để nói, dù sao có một số việc có vẻ tư mật, tôi nghĩ Đoàn tiên sinh cũng không muốn cho người khác biết.”

Đoàn Úy Kỳ lạnh lùng liếc mắt nhìn hấn, “Tốt, ban công, ban công của công ty tôi chính là nơi yên lặng.”

“Ok, tôi không ngại.” Hai người đi lên tầng ban công cao nhất trên công ty, ở trong thang máy, hai người một câu cũng không nói, cho đến khi đứng trên ban công, Lăng Tiêu Nhiên đột nhiên đánh mạnh vào mặt Đoàn Úy Kỳ một cái, một quyền mạnh làm Đoàn Úy Kỳ lão đảo

“Quân tử có thù phải báo là nguyên tắc sinh tồn của tôi, cái quyền này là trả lại cho ngài, thế nào? Tư vị cũng không tệ lắm đi.”

Lăng Tiêu Nhiên nhìn hấn từ trên cao xuống, ánh mắt khiêu khích thành công khơi dậy ý chí chiến đấu của Đoàn Úy Kỳ

Hắn nhảy lên, giống như một con mãnh hổ xổ lồng đánh mạnh về phía đối phương, cùng tình địch đánh nhau. Hai nam nhân hoàn toàn từ bỏ thân phận và hình tượng của mình, một người muốn lấy lại công đạo cho muội muội mình, một người lại muốn đánh tình địch cho hả giận

Cho đến khi hai người không còn khí lực để đánh nữa mới ngừng lại, im lặng nằm xuống

Hai nam nhân cùng nhìn lên bầu trời xanh thẳm, Đoàn Úy Kỳ hỗn hển mở miệng,

“Như thế nào? Biết cô ấy đã là của ta nên mới thấy không thoải mái?”

Trực giác cho hắn biết đối phương vì nguyên nhân này nên mới đánh nhau với hắn, nhưng nghĩ đến Hà Duyệt Vũ, tâm hắn lại đau thắt lại

Hắn thật sự không thể nghĩ một người có nụ cười thiên chân cùng một người dối trá có thể dung hoà làm một, nếu không phải tự mình chứng kiến tất cả, vô luận thế nào hắn cũng không tin nổi

Lăng Tiêu Nhiên phốc xich cười, cố gắng nghẹn cười mở miệng, “Mười lăm năm trước, muội muội tôi bị người ta bắt cóc, sau khi em ấy được cứu về, phụ mẫu tôi sợ chuyện này lại tiếp diễn, liền đem Lăng Duyệt Vũ đổi thành Hà Duyệt Vũ, cũng nghiêm mật phong tỏa tin tức Lăng gia còn một nhi.”

“Anh nói cái gì?!” Đoàn Úy Kỳ đột nhiên ngồi xuống, kêu to một tiếng

Lăng Tiêu Nhiên oai đầu nhìn bộ dáng khiếp sợ của hắn, nụ cười trên mặt càng sâu, “Chẳng lẽ Tiểu Vũ cho tới bây giờ cũng chưa từng nói, em ấy có ba ca ca bá đạo sao?” Đoàn Úy Kỳ cảm thấy như sét đánh ngang tai, nghĩ lại, nữ nhân kia xác thực từng nói về ca ca của mình, nhưng là..... Ngay lúc đó hắn chỉ cảm thấy nằng đang nói dối gạt người, hoàn toàn nghe không vào.

Ông trời! Hắn bỏ qua cái gì? Hay là chuyện lúc trước chỉ là hiểu lầm? Hắn cẩn thận nhớ lại hết thảy, đột nhiên nhớ tới một chi tiết, “Nhưng Tiểu Vũ gọi anh là đại thiếu, không gọi là đại ca?”

“Đúng vậy, em ấy gọi ta là đại thiếu, vì chúng ta sợ trước mặt người khác xưng huynh muội sẽ bị lộ, cho nên trước mặt người ngoài, em ấy đều sắm vai người hầu Lăng gia, cho nên mới gọi là đại thiếu nhị thiếu, tuy có chút ỷ khuất nhưng vì an toàn của em ấy, không thể không như thế.” Hắn buồn cười giải thích.

“Gặp quỷ!” Đoàn Úy Kỳ phẫn nộ thắp rùa một tiếng.

Không nghĩ tới thông minh như hắn, cư nhiên lại phạm vào sai lầm này, xem ra công tác giữ bí mật của Lăng gia đúng là kín đáo, ngay cả hắn cũng không ngờ tới

Hắn trừng mắt nhìn Lăng Tiêu Nhiên. “Tiểu Vũ hiện tại ở đâu?” Chương 10.2

Lăng Tiêu Nhiên nhếch miệng cười, “Bệnh viện.”

“Bệnh viện?” Anh lập tức nhíu mày, “Sao cô ấy lại ở bệnh viện?” Anh lo lắng nắm áo đối phương, “Nói cho tôi biết?”

“Đoàn Úy Kỳ, tôi thấy anh nên kiểm chế thái độ của mình, bởi vì nếu anh cứ dùng thái độ này, Lăng gia chúng tôi sẽ đưa anh vào danh sách không thể tiếp xúc đó”

“Đáng chết, tôi hiện tại không muốn nói những thứ đó, mau nói Tiểu Vũ đang ở bệnh viện nào? Sao cô ấy lại nằm viện?”

“Được rồi, nhìn bộ dáng anh thực đáng thương.....” Anh chậm rãi vỗ vỗ bụi trên người. “Ngày hôm qua, đang ăn sáng đột nhiên em ấy té xỉu, sau đó tôi đưa em ấy đến bệnh viện, kết quả.....”

“Kết quả thế nào?” Đoàn Úy Kỳ sắp điên rồi, người này rõ ràng là đang chinh anh

“Kết quả..... Bác sĩ nói em ấy mang thai.” Anh rốt cục cũng tuyên bố đáp án, sau đó nhìn Đoàn Úy Kỳ biến thành một pho tượng, anh đẩy hai tay đang nắm áo mình ra, chậm rãi đứng lên, sửa sang lại quần áo một chút, sau đó dùng chân đá pho tượng kia, làm người nào đó còn đang mơ mộng thức tỉnh

“Vì cam đoan Tiểu Vũ có thể sinh một cục cưng khoẻ mạnh, tôi quyết định cho em ấy nằm viện hai ngày, kiểm tra toàn thân, uy, đứa nhỏ của Tiểu Vũ của ai tôi không cần nói cho anh biết luôn đi?” Đoàn Úy Kỳ dùng tay nhéo mạnh lấy đuôi mình, đau quá, thật sự không phải là mơ sao?

Anh giống như bị kích thích nhảy dựng lên, “Tiểu Vũ thật sự mang thai sao?”

Lăng Tiêu Nhiên nhíu mày, “Anh hoài nghi?”

“Nhất định tôi là ba ba của đứa nhỏ trong bụng Tiểu Vũ!”

Đoàn Úy Kỳ trừng mắt nhìn anh một cái, “Anh còn chưa nói cho tôi biết Tiểu Vũ nằm ở bệnh viện nào.”

Lăng Tiêu Nhiên cười hắc hắc, nâng tay đặt lên bờ vai của anh, hình tượng vương tử không còn sót lại chút gì. “Nếu muốn làm muội phu của tôi, ít ra cũng phải kêu tôi một tiếng ‘anh’ chứ”

Muốn kết hôn với lão bà nào có dễ dàng như vậy, anh cũng không ngẫm lại Lăng Tiêu Nhiên là lúc công bố ai cúi đầu trước ai

Nhưng vừa dứt lời, dưới hàm lại trợn đến 1 trận đau đặng, Lăng Tiêu Nhiên lui vài bước, lấy tay che cái cằm bị đánh lên

“Hảo tiểu tử, còn dám đánh anh !” Đoàn Uy Kỳ tà ác nhìn anh một cái, “Hiển nhiên tới một mức độ nào đó, anh đã quá xem thường khả năng của tôi rồi”

Nói xong, anh lấy điện thoại ra, gọi đến 1 dãy số, “Phong Dục, cho cậu mười phút, giúp tôi tìm bệnh viện đang chứa bệnh nhân tên Hà Duyệt Vũ.”

Sau đó, đầu tiên là truyền đến câu trả lời của Phong Dục, không bao lâu, khuôn mặt tuấn tú của Đoàn Uy Kỳ ánh lên 1 tia tự tin, “Tốt, tôi đã biết.” Buông di động ra, anh thị uy nhìn Lăng Tiêu Nhiên một cái, “Bệnh viện tổng hợp quốc tế, phòng hạng nhất 408.” Nói xong, khò khò xoay người rời đi.

Lăng Tiêu Nhiên bị bỏ lại vừa buồn cười vừa tức giận, tên tiểu tử này, thật sự là cùng tám năm trước giống nhau như đúc!

“Tiểu muội, ngoan, uống canh gà trước, đây là mai di hầm riêng cho em, đi nói phụ nữ có thai uống cái này là bổ nhất.” Lăng gia nhị thiếu tay nâng một chén cháo đến trước mặt muội muội mình, bộ dáng thoạt nhìn như 1 nô tài

Bảo bồi muội muội không chịu phá đĩa nhỏ, anh làm nhị ca chỉ có thể biến thành bảo mẫu tạm thời

“Không muốn, hôm qua người ta đã uống nhiều rồi.” Hà Duyệt Vũ phi thường bài xích với hương vị của canh gà, cô cắn một miếng mạnh trong quả táo, xoay người nhìn tam ca, “Tam thiếu, ta muốn xem phim, người giúp ta để CD vào.”

Lăng gia tam thiếu cũng như nô tài, sùng nịch tiêu sái đến trước ti vi, “Hảo, người muốn xem bộ nào?”

“Cái nào cũng được.” Phản phó xong Tam ca, cô lại xoay đầu trở về, “Nhị thiếu, ta muốn ăn sôcôla!”

“Hảo.....” Thanh âm vừa xuất hiện không bao lâu, một miếng sô cô la liền đi vào miệng cô

Tuy rằng bị Đoàn Uy Kỳ hiểu lầm là bạn gái đại ca làm cô khóc hết mấy ngày, nhưng sau khi được đại ca khuyên nhủ, cô cũng đã lạc quan trở lại

Loại hiểu lầm này rất dễ giải thích, huống chi trong bụng cô đang có cục cưng, cô không tin Đoàn Uy Kỳ không dám cưới cô !

Hừ hừ, cô đã tính toán rồi, chờ hiểu lầm được gỡ bỏ, Đoàn Uy Kỳ nhất định sẽ quay đầu cầu xin tha thứ, đến lúc đó cô sẽ làm bộ làm tịch tra tấn anh một chút, nếu không cô sẽ rất mất mặt

Đang miên man suy nghĩ, cửa phòng bệnh bị người ta dùng sức mở ra, Đoàn Uy Kỳ giống như điên vọt vào

“Tiểu Vũ.....” Anh gọi tên Hà Duyệt Vũ, chạy đến bên giường, lúc đang muốn ôm cô, trước mắt anh lại xuất hiện hai tên ôn thần

Lăng Quân Nhiên cùng Lăng Vĩ Nhiên hai mắt lộ ra hung quang trừng mắt nhìn anh, Lăng Quân Nhiên mở miệng trước. “Đoàn Uy Kỳ, lá gan của người không nhỏ, huynh đệ chúng ta còn chưa tìm người tính toán, người đã tự đi vào.” Vì cùng chiến đấu trên thương trường, lẫn nhau đều đã biết mặt đối phương, cho nên Lăng gia huynh đệ cùng Đoàn Uy Kỳ có thể xem như quen biết.

“Lão Nhị, còn nói gì nữa, đánh trước nói sau!” Lão Tam tính tình nóng nảy, vừa nói xong liền đánh đến. Dám khi dễ tiểu công chúa của Lăng gia bọn họ, người này quả thực không muốn sống nữa, mấy ngày nay nếu không phải lão đại ra lệnh, anh đã sớm đi tìm tên Đoàn Uy Kỳ này tính sổ rồi Chương 10.3

“Tam thiếu, có chuyện hảo hảo nói, không được đánh người!” Hà Duyệt Vũ ngồi bên giường thấy tam ca kích động muốn đánh nhau, vội vàng lên tiếng ngăn lại, Tam Thiếu tuy bạo lực nhưng nhất định sẽ nghe lời cô

Vì thế, cô nhanh chóng kéo áo nhị ca, “Nhị thiếu, anh mau kêu bọn họ dừng lại đi !”

“Ngao, Tiểu Vũ, em uống canh gà đi, em uống xong anh sẽ đi.” Lăng gia nhị thiếu nhanh chóng đưa bát cháo gà đến trước mặt cô

“Nhị thiếu.....” Hà Duyệt Vũ mắt hướng nhìn nhị ca lợi dụng cơ hội, chu miệng lên

Bên kia, Lăng Vĩ Nhiên đang nghĩ hôm nay nhất định phải dạy dỗ tên họ Đoàn này một chút, ai ngờ vài hiệp sau, anh đã thống khổ nằm co lại trên mặt đất

Miệng đau đớn nhưng vẫn cố gắng: “Chết tiệt, người này sao lại còn mạnh hơn đại ca a ?” Đoàn Uy Kỳ tức giận liếc mắt một cái, tuy rằng anh rất muốn kết hôn với muội muội của bọn họ, nhưng nếu thể mà dùng vũ lực, thì đúng là chuyện chỉ có thẳng góc mới làm

Anh chậm rãi nhìn đến Lăng Quân Nhiên, “Anh có muốn thử không ?”

Lăng Quân Nhiên có chút xấu hổ cười, trong tam huynh đệ, đại ca là đánh nhau giỏi nhất, anh là kém cỏi nhất, lão Tam còn mạnh hơn anh, thể mà lão tam cũng đánh không lại, như vậy có lẽ anh nên ... chạy

Anh tay chân gọn gàng nhét chén cháo vào tay Đoàn Uy Kỳ, đi đến bên cạnh lão tam kéo anh đi. “Đoàn Uy Kỳ, bác sĩ nói Vũ Vũ ăn uống không tốt, nên bồi bổ thân mình một chút, nên làm ơn cậu kêu nó uống hết chén cháo kia giùm.” Nói xong, liền kéo lão Tam đi ra phòng bệnh.

Hai cái ca ca rồi đi sau, Hà Duyệt Vũ hừ một tiếng, trẻ con nghiêng đầu một bên, không nhìn anh. Tuy rằng anh gầy, cũng tiều tụy, làm tâm cô đau, nhưng nghĩ đến chuyện anh nghĩ cô là bạn gái của đại ca, còn hung hăng nói chia tay với cô, lòng cô lại khổ sở hơn

Đoàn Úy Kỳ ngồi vào giường, đưa chén gà đến trước miệng cô, “Tiểu Vũ, ngoan, uống hết canh gà đi.”

Hà Duyệt Vũ lạnh lùng không thèm nhìn anh nói “Vị tiên sinh này, anh là ai a? Xông loạn vào phòng bệnh, còn đánh người, có vẻ không tốt lắm”

Cái gì chứ, ngày đó hung hăng như vậy, bây giờ còn làm như ôn nhu lắm vậy

Đoàn Úy Kỳ bị biểu tình của cô làm cho bật cười, “Tiểu Vũ ngoan, uống canh gà rồi chúng ta nói chuyện được không?”

Nhìn thấy cô sắp khóc, bên ngoài lại tiều tụy như vậy, tâm anh lại như bị rút mất một nửa

“Không cần!” Cô vươn tay nắm mũi mình, “Cái đó khó uống lắm, tôi không muốn uống!” Đoàn Úy Kỳ bất đắc dĩ, đặt canh gà lên bàn, thân thủ muốn kéo cô vào lòng, bao nhiêu ngày không có cô bên cạnh, trời mới biết anh khó ngủ đến thế nào

Chỉ nghe một thanh âm “ta” vang lên, Hà Duyệt Vũ nâng tay chặn lại cánh tay đang bị anh kéo của mình, ngưỡng cao cằm, trừng anh, “Vị tiên sinh này, tôi và anh rất quen thuộc sao? Nếu anh còn tùy tiện động thủ động cước nữa, tôi sẽ báo cảnh sát a!”

“Tiểu Vũ, anh biết là anh hiểu lầm em, nhưng cho tới bây giờ em cũng chưa từng nói là Lăng Thị tập đoàn thiên kim, hơn nữa nhà em phong toả tin tức, hiểu lầm là khó tránh khỏi a” Lần đầu tiên trong đời Đoàn Úy Kỳ ăn nói khép nép với một tiểu nữ nhân

“Cho dù là như vậy, anh cũng không nên hiểu lầm em là bạn gái của đại ca nha, rõ ràng là tình tiết cũ rích trong phim rồi, thế mà lại xuất hiện trên người em, anh có biết em xử thế nào không?”

Hà Duyệt Vũ thờ phỉ phỉ trừng anh. Kỳ quái, rõ ràng là anh đánh người ta bị thương, sao bây giờ trên mặt anh lại có vết thương a?

Cô không chịu nổi không chế vươn tay nhỏ bé muốn sờ mặt anh, lại đụng phải hai gò má nóng bỏng của anh, cô theo bản năng rút tay về sau lưng

Không thể, cô tự nói với mình, tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ cho anh. Hành động ngây thơ của cô làm cho Đoàn Úy Kỳ bật cười, anh cố ý nhăn mặt, “Đau quá nga, đại ca em hôm nay đánh anh đau quá a.”

“Xứng đáng!” Làm anh không nghĩ tới là, Hà Duyệt Vũ lại không mắc mưu, cô khinh thường nhìn, “Ai kêu anh khi dễ em, cho anh ném thử mùi vị lợi hại của đại thiếu nhà em!”

Cô không cần đồng tình cho anh a, lúc này đánh tam ca sau không nói thấy đau, đúng là diễn trò, nghĩ cô ngu ngốc đến thế sao?

Đoàn Úy Kỳ thật đau đầu, tiểu nữ nhân này khi nào thì trở nên cứng rắn như vậy? Rơi vào đường cùng, anh chỉ có thể lựa chọn thổ lộ cùng cô bí mật nhiều năm qua trong lòng mình

“Tiểu Vũ, em biết không, anh và đại ca em từng là đồng học

Lại nói chuyện đồng học? Lỗi tại Hà Duyệt Vũ động đây. Anh và đại ca là đồng học, sao cô chưa từng nghe anh nói qua?

“Có một lần ví tiền của đại ca em rớt, vừa lúc ấy anh nhìn thấy một bức ảnh, bên trong có một tiểu nữ sinh đáng yêu đang ôm anh ta, lúc ấy, anh mới nghĩ em là bạn gái của anh ta”

Cái gì? Mắt Hà Duyệt Vũ tròn tròn. Chẳng lẽ anh.....

“Cũng chính từ lúc đó, anh đã có một cảm giác kì lạ với em, cho đến ngày đó em đụng phải xe anh, anh vừa nhìn liền nhận ra em, một khắc đó, anh liền phát hiện anh thích em, cho nên mới dùng thủ đoạn ép em làm người hầu của anh, chỉ vì muốn đoạt em lại từ đại ca em

Lời này làm Hà Duyệt Vũ cảm thấy thật kinh hoàng, nhưng sau đó lại thấy thoải mái vô cùng. Nguyên lai, người kia đã sớm yêu cô, điều này làm cô thấy thật hạnh phúc

“Trong lúc đó, anh vẫn điều tra thân phận em, nhưng đại ca em bảo hộ em thật tốt quá, vô luận anh dùng phương pháp gì, thủ đoạn gì cũng không thể tra ra, cho nên mới hiểu lầm như thế, Tiểu Vũ.....” Anh thâm tình nhìn cô, “Có lẽ em không biết, nhưng từ khi gặp em đến giờ, anh đã yêu thâm em”

Ngay cả anh cũng không hiểu tiểu nữ nhân này có ma lực gì, lại có thể làm anh yêu cô đến như vậy, nhưng yêu chính là yêu, anh căn bản không có năng lực thoát khỏi cái bẫy tình của cô Chương 10.4

Nghe được thông báo trắng trợn của anh, khuôn mặt Hà Duyệt Vũ không khỏi đỏ lên. Anh yêu thâm cô, còn cô thì sao?

Thấy nàng bắt đầu động tâm, Đoàn Úy Kỳ biết nàng kỳ thật không còn giận hờn nữa, nhin không được thở dài nhẹ nhõm một hơi, chuyển tầm mắt qua bụng của nàng, “Cục cưng của chúng ta mấy tháng rồi?”

Thật thần kì, cái bụng bằng phẳng này đã mang cốt nhục của Đoàn Úy Kỳ hửn, qua mấy tháng nữa, vật nhỏ này sẽ gọi hửn là ba ba, loại cảm giác vui

sướng này lan tràn trong hẳn

Hà Duyệt Vũ neho mắt lại, khẩu khí đột nhiên trở nên lạnh lùng “Anh không phải là vì biết em có thai nên mới đến đi ?”

Hắn có chút bi thương, “Tiểu Vũ, trong lòng em, anh là loại đàn ông như vậy sao ? Lúc chưa biết sự tồn tại của đứa nhỏ, anh đã cầu hôn với em nha.”

“Nếu vì đứa nhỏ kia mới đến, vậy anh yên tâm đi, đứa nhỏ này sẽ không quan hệ đến anh. Em đã quyết định sẽ làm bà mẹ chưa hôn, dù sao Lăng gia cũng không thiếu tiền, đứa nhỏ kia lớn lên cũng không khó khăn gì, hơn nữa, ba cái ca ca nhất định sẽ yêu thương nó, trong phim điện ảnh đều diễn như vậy, sau đó mười năm sau, tiểu hài tử lớn lên, sẽ xuất hiện một nam nhân anh tuấn nhiều tiền, thậm chí còn yêu thương đứa nhỏ này, quyết định theo đuổi bà mẹ chưa hôn.....”

Hà Duyệt Vũ phát huy trí tưởng tượng vô hạn của mình, làm Đoàn Úy Kỳ tức đến chảy máu não, cuối cùng hắn rút cuộc chịu không nổi nữa, bạo lực dùng môi mình ngăn cái miệng lưỡi nhai của nàng lại

Hà Duyệt Vũ muốn từ chối một cách tượng trưng, không ngờ lại không giãy dựa được, ngoan ngoãn bị hắn hôn lấy, hơn nữa còn nhắm mắt lại. Ô..... Nàng thật sự vô dụng, lại nhanh chóng đầu hàng như vậy

Nhưng là..... Nàng thật sự thương hắn nha, hơn nữa hắn là vì ghen nên mới gây ra mọi chuyện như vậy, xét ra cũng có thể tha thứ

Cho nên..... Hay là thôi đi, kế hoạch chưa hôn tạm thời hoãn lại, nhưng nàng cũng không dám cam đoan tương lai, sẽ không xuất hiện những chuyện rời nhà trốn đi linh tinh ...

Cái kết

Một trận gió lướt qua bầu trời, từng hương thơm theo gió bay đến. Chỉ thấy những cánh hoa hồng mỏng manh rơi xuống từ trên trời. Trên đường, những chiếc xe xa hoa dừng lại, chủ rể mặc tây trang màu trắng vội vã chạy đến trước cửa xe, ôm lấy tân nương trong sự chúc mừng của mọi người .

Lăng gia đại thiếu Lăng Tiêu Nhiên từ đầu đến cuối đều lãnh băng, oán hận nhìn tên chú rể kia. Một năm trước, vì cùng Đoàn Úy Kỳ đấu pháp, hắn cố ý kéo dài hôn lễ của hắn và muội muội, hơn nữa còn uy hiếp hắn nếu không chịu gọi hắn là đại ca cũng đừng hòng muội muội mình làm Đoàn thị phu nhân

May mắn lúc đó Tiểu Vũ đang mang thai, nôn óe rất nhiều, mấy tháng trước lại sợ động thai khí, cho nên Đoàn Úy Kỳ không chịu cũng không thể lấy thân thể của người yêu ra đùa giỡn, sau đó, bụng cô gái kia chậm rãi biến thành hình tròn, Tiểu Vũ lại sợ bụng mình to quá, mặc áo cưới không đẹp, cho nên đám cưới kéo dài đến bây giờ

Cho đến mười tháng sau, một nam hài khỏe mạnh xinh xắn ra đời, Đoàn Úy Kỳ mừng rỡ cười toe toét, cả ngày ôm lấy bé con đáng yêu, xem như trân bảo, tự đưa mình vào hàng ngũ phụ thân. Đường nhiên, bảo bối mới sinh ra, Tiểu Vũ lại ở cũ, thế nên đám cưới lại tiếp tục bị kéo dài

Trong lúc này, hắn và Đoàn Úy Kỳ vẫn đấu pháp với nhau, nhưng, lúc đó hắn phát hiện mình có vẻ đang yêu. Bởi vì Lăng thị tập đoàn càng lúc càng lớn. Cho nên bắt đầu chiêu binh mãi mã, mà thư ký của hắn chuyên chúc — một nữ nhân sinh ra cùng năm nhưng sau một tháng với hắn, cứ như vậy, xuất hiện như kì tích trong thế giới của hắn

Nữ nhân kia hài hước khôi hài, làm việc cẩn thận lại có lễ với người ngoài, nhưng lại là người làm hắn thích nhất, nhưng tính tình của nàng thật sự rất tốt

Nàng thích xem ngôn tình tiểu thuyết, thích đi leo núi vào ngày nghỉ, thích nghe ca nhạc, thích sắm vai nhân vật xấu xí trà trộn vào dạ hội để chọc cười mọi người. Lúc đó, nữ nhân kia trở thành nhân vật phong vân trong công ty, tuy đã sắp 30 tuổi, nhưng mị lực của nàng lớn đến nỗi làm cho những nam tử chưa hôn cũng muốn tiếp cận nàng

Nhưng cũng từ lúc đó, hắn phát hiện mắt của mình không biết từ khi nào đã chú ý vào nàng, cho đến một đêm nào đó, hắn đưa nàng đi xã giao, thừa dịp say rượu làm những “chuyện kia”, từ lúc đó, hắn mới phát hiện mình đã yêu nàng !

Hết thấy những chuyện này phát sinh trong lặng yên vô tức, sau, hắn mới biết được, lão ba của nữ nhân này cư nhiên là trùm châu báu người Hoa lớn nhất ở Mỹ, càng làm hắn không thể tin được là, lão ba nàng cùng Đoàn Úy Kỳ là anh em bà con, cũng có nghĩa, khi hắn muốn kết hôn cùng nữ nhân này, hắn phải kêu Đoàn Úy Kỳ một tiếng biểu thúc !

Đúng là hắn đã nhảy vào cái bẫy, nhưng , hắn yêu nàng! Cho nên, vào một ngày nào tháng nào năm nào đó, hắn cùng Đoàn Úy Kỳ đạt thành một hiệp nghị — hắn không gọi hắn ta là biểu thúc, hắn ta cũng không gọi hắn là đại ca, hai người vẫn như trước là đối thủ một mất một còn

Vì thế, hôn lễ rốt cục cũng cử hành

Những cánh hoa hồng mỏng manh rơi xuống người mọi người, giống như tuyên cáo với mọi người, một đôi tình nhân trên thế giới rốt cuộc cũng có kết tinh tình yêu !

Hà Duyệt Vũ thoải mái được trọng phu ôm vào ngực, hưởng thụ ánh mắt hâm mộ của mọi người, nàng ngẩng đầu, phát hiện trọng phu của nàng đang cười ngạo mạn tai, mà Đoàn Úy Kỳ, ôm nữ tử âu yếm của mình trong tay, trở thành nam nhân hạnh phúc nhất trên đời

Khỏe mạnh dư quang thoáng nhìn đối thủ một mất một còn, hắn chà xát cằm của mình. Hình thức ở chung như vậy cũng không phải không tốt. Một tên quân vương mà không có đối thủ, như vậy sau này chắc chắn sẽ rất nhàm chán đi ?

Lúc này, giờ phút này, một hôn lễ xa hoa không lồ tiếp tục được cử hành –

Bạn đang đọc truyện *Kim Cương Cáp Phá Sản Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.